

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

Educație pentru dezvoltare durabilă a României

**PUBLICAȚIE CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
„Educație pentru dezvoltare durabilă a României
- în context european”
ediția a VII-a**

**ISSN 2501-3300
ISSN-L 2069 – 296X**

**Alba Iulia
2015**

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA
Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro,
E-mail: ccdab@yahoo.com

Director redactor șef:

Prof. Deák – Székely Szilárd Levente

Redactor șef: prof. Oros Ligia Elena

Redactori: prof. Comaniciu Cristina, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, prof. ing. ec. Onișoru Viorica

Colaboratori: lector univ. dr. Scheau Ioan

Tehnoredactare: aj. analist programator Popa Ioan

Corectura: Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

1. Educație pentru dezvoltarea durabilă a României – în context european, **Prof. Deák – Székely Szilárd Levente, Director CCD Alba** 4
2. Aspecte organizatorice ale Simpozionului „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” **Prof. Dărmăș Eugenia Marcela, Inspector Școlar General ISJ Alba, Prof. metodist Nandrea** 6

Maria, Prof. metodist Oros Ligia Elena, Prof. metodist Comaniciu Cristina, Informatician Popa Ioan

3. Educație și instrucție pentru dezvoltarea durabilă a României, **Prof. Jude Laurențiu, Colegiul Național „Horea Cloșca și Crișan” Alba Iulia** 8

Secțiunea I.

REFERATE ȘI COMUNICĂRI

1. Rolul jocului didactic în optimizarea procesului instructiv educativ la clasa pregătitoare și clasa I, **Prof. inv. primar. Boiț Daniela, Șc. Gimnazială “ Ion Agârbiceanu” Alba Iulia** 17
2. Educația pentru dezvoltarea durabilă - baza unei societăți sănătoase, **Prof. geografie Cibu Maria- Școala Gimnazială Petrești** 18
3. Măsuri de prevenire a conflictelor în școală, **Prof. inv. primar Comșa Călina, Școala Gimnazială Ion Bianu Valea Lungă, județul Alba, Prof. inv. primar, David Constantina, Liceul cu Program Sportiv, Alba Iulia, județul Alba** 20
4. Școala profesională duală din Germania – un model de reușită, **Prof. Ing. Cosma Florin Cristian, Colegiul Tehnic „Alexandru Domșa” Alba Iulia** 22
5. Utilizarea calculatorului în învățarea bazată pe sarcină (ÎBS), **Prof. Ciobanu Adriana Gabriela, Colegiul Tehnic “Alexandru Domșa” Alba Iulia** 25
6. Motivația - segmentul primordial al succesului școlar, **Prof. Jana Popa, Colegiul Tehnic Dorin Pavel, Alba Iulia** 27
7. Dezvoltare durabilă prin educație pentru mediul înconjurător: Copiii și parcul-proiect LeAF, **Prof. inv. primar Konnerth Iuliana Școala Gimnazială Ion Bianu Valea Lungă, Alba** 29
8. Educație pentru dezvoltare durabilă, **Prof. Macarie Valentina, Colegiul Tehnic „Ion D. Lăzărescu” Cugir** 31
9. Importanța activităților extrașcolare și extracurriculare în dezvoltarea personalității elevului, **Prof. Mihai Maria- Școala Gimnazială „ Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă, Prof. Muntean Simona Adriana- Școala Gimnazială „ Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă** 33
10. Strategii de evaluare a randamentului școlar, **Prof. inv. primar- PĂCURAR ELENA, Liceul Tehnologic „Timotei Cipariu” Blaj** 37
11. Strategii incluzive de predare-învățare, 38

Prof.înv.primar Stan Ionela, Colegiul Tehnic Apulum Alba Iulia

12. Orașul și educația comunitară, **Prof. înv. preșc. Petruța Angela, GPP NR. 12 Alba Iulia, Prof. înv. preșc. Cioancă Ramona, GPP NR. 12 Alba Iulia** 40

13. Implementarea educației pentru dezvoltare durabilă prin curriculum la decizia școlii, **Prof. Oprița Ioana, prof.Ștefan Diana, Colegiul Național "Lucian Blaga" Sebeș** 42

14. Tratarea diferențiată și succesul școlar **Prof. în înv. primar Mateș Rodica, Școala Gimnazială Mătișești-Horea** 45

15. Calculatorul, prietenul meu, **Prof. înv. preșcolar: Bordeu Georgeta, Prof. înv. preșcolar: Stan Loredana, Grădinița cu PP Step by Step nr. 12 Alba Iulia** 48

16. Posibilități de învățare neconvenționale prin strategii educationale moderne, **Prof. înv. primar Șovrea Maria, Școala Gimnazială, Ion Bianu", Valea Lungă, jud. Alba** 50

17. Cartea, comoară pentru suflet, **Prof. înv. primar Suciu Doina, Liceul cu Program Sportiv, Sebeș** 54

Secțiunea II.

PROIECTE, PARTENERIATE, schimburi de experiență - exemple de bună practică, de creativitate didactică.

1. Proiect de parteneriat educațional: Sărbătorile primăverii la români, **Înv. Drăghici Maria, prof. Belasçu Anca, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia** 58

2. Scenariu didactic scriere, **Prof. Înv. Primar Biriș Dorina, Școala Gimnazială Ion Bianu Valea Lungă, județul Alba** 60

3. Proiect tematic: Poveste de toamnă, **Prof.înv.preșc. Bota Delia Mariana, Prof.înv.preșc.Bălăneanu Monica, Grădinița cu P.P. Step by Step Nr.12 Alba Iulia** 64

4. Proiect educativ de educație incluzivă „Împreună ne jucăm, învățăm și câștigăm!”, **Prof. înv. preșc. Bufnea Ana – Camelia, Prof. înv. preșc. Pârv Adriana Aurelia, Grădinița P.P. Step by Step Nr. 12, Alba Iulia** 66

5. Proiect educațional - “Împreună să acționăm, natura să o salvăm”, **Prof. înv. preșc: Bara Nicoleta- Livia, G.P.P. Step By Step Nr.12 Alba Iulia, Prof. înv. preșc: Baciuc Cristina, Grădinița P.N. Sânmiclăuș, Jud. Alba** 69

6. Parteneriat educațional grădiniță – medic stomatolog: „Dinți frumoși și sănătoși”, **Prof.înv.preșcolar:Coman Maria Floare, Prof.înv.preșcolar:Teoc Georgiana,** 71

Grăd.P.P. Scufița Roșie, Alba Iulia

7. „Lumea artelor”- proiect tematic, **Prof. înv. preșc. Decean Ioana Delia, GPP. Step By Step Nr.12, Alba Iulia, Prof. înv. preșc. Burnete Corina, GPP. Step by Step Nr.12, Alba Iulia** 73

8. Proiectul Erasmus+, “United through cultural and natural diversity – learning through research”, **Prof. înv. primar Bloj Lenuța Școala Gimnazială “Ion Pop Reteganul” Sîncel** 77

9. Managementul calității mediului - Rezervația botanică Pădurea Sloboda – **Prof. Oțel Emilia Camelia, Colegiul Tehnic Aiud** 79

10. Cheile Vălișoarei – Rezervație geomorfologică și botanică în Munții Trascăului, **Prof. Oțel Emilia Camelia, Colegiul Tehnic Aiud** 82

11. Proiect de parteneriat „Primul meu bilet”, **Prof. înv. preșc Suciu Veronica, Prof. înv. preșc.Ghenescu Alexandra, GPP Nr. 12 Alba Iulia** 84

12. Proiect de parteneriat grădinița – familie - „Educatore pentru o zi” - școală a părinților, **Ed. Tomuș Alina Ioana, Școala cu clasele I-IV Pirita, Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna** 86

13. Proiect didactic: Barza și rândunica Activitate de tip outdoor – excursie, **Prof.înv.preșc. Coman Maria, Grădinița P.P. “Scufița Roșie” Alba Iulia** 90

14. Strategii didactice interactive – exemple de bune practice, **Prof.înv.preșcolar Mureșan Doina Maria – Grădinița P.P.Step by Step nr.12 Alba Iulia, Prof.consilier Ignat Floare Eugenia - Grădinița P.P.Step by Step nr.12 Alba Iulia** 93

15. Valorizarea abilităților practice la copii în activități eco-științifice, **Prof. Boncea Niculina Maria, Grădinița cu program prelungit „Zâna Zorilor”, Cluj-Napoca, jud. Cluj** 94

1. SIMPOZIONUL

„Educație pentru dezvoltare durabilă a României

- în context european”

ediția a VII-a, 27 noiembrie 2015

În cadrul activităților de formare continuă a personalului didactic, Casa Corpului Didactic Alba organizează anual Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”.

Pornind de la idealul educațional al școlii românești de a asigura “dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii. (Art.2, alin.3, Legea nr. 1/2011 a Educației Naționale)” și misiunea fundamentală a educației de a ajuta pe fiecare individ să fie util lui și apoi economiei ca să nu fie, în final, o povară pentru societate, simpozionul își propune:

- facilitarea dezvoltării rețelelor, a legăturilor, a schimburilor și a interacțiunii dintre diferiții factori interesați din domeniul educației pentru dezvoltare durabilă a României (EDDR) - în context european;

- să valorifice și să promoveze potențialul creativ și inovator al cadrelor didactice și al elevilor prin exemple de bună practică utile dezvoltării durabile a României - în context european.

Simpozionul, ca parte a activităților de formare continuă a personalului didactic, caută să:

- familiarizeze cadrele didactice, elevii și societatea cu obiectivele dezvoltării durabile;
- încurajeze creșterea calității predării și învățării în cadrul EDDR;
- ajute cadrele didactice să facă progrese și să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului prin intermediul eforturilor specifice ale EDDR;

- ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora EDDR în procesele de reformă a educației;

- sporească atractivitatea profesiei de cadru didactic prin diminuarea sentimentului inutilității muncii didactice pentru comunitatea din care fac parte elevii;

- identifice și promoveze specificul cultural și spiritual a spațiului carpato-danubiano-pontic punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității comunităților autohtone;

- readucă dascălul în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadrul didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor latente locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității;

- conserve unitatea culturală și spirituală a spațiului carpato-danubiano-pontic și afirmarea identității acestuia în spațiul european;

- îmbunătățească accesul la educația de bază de calitate în concordanță cu EDDR;

- reorienteze programele de educație existente în vederea dezvoltării durabile a României - în context european;

- inițieze și asigure programe de formare pentru dezvoltarea durabilă a României - în context european (DDR);

- faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltare durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care această educație și cunoaștere științifică ecologică poate contribui la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, sănătoase și mai tolerante;

- aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

Cum de altfel este firesc o astfel de temă de la bun început poate declanșa o mulțime de nedumeriri și întrebări, un șir de „De ce-uri?”. Fără a avea pretenția epuizării subiectului, lucrările simpozionului, materialele publicate, sunt întrebări și răspunsuri necesare focalizării demersului didactic în folosul renașterii economice și morale a acestui spațiu carpato-danubiano-pontic.

Tematica simpozionului cuprinde:

1. Mediul în viața omului. Abordări cetățenești europene și românești.
2. Educația pentru dezvoltare durabilă a României și profesia didactică.
3. Cunoașterea elevilor, etapă premergătoare necesară în procesul de educație pentru dezvoltare durabilă. Identificarea capacităților și a posibilităților profesionale ale elevilor de a contribui la dezvoltarea durabilă a locurilor natale.

4. Performanțe educaționale din punctul de vedere al Educației pentru dezvoltare durabilă a României.

Calitate – performanță – utilitate – valoare în UE.

Calitate – performanță – utilitate – valoare în România.

5. Strategia personală și profesională a cadrului didactic în contextul activității didactice de specialitate în funcție de criteriile de calitate și performanțe educaționale ce reies din Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă. Strategii didactice utile și eficiente în sprijinul Educației pentru dezvoltare durabilă a României.

6. Educația pentru dezvoltare durabilă a societății românești și gestionarea timpului școlar.

7. Educația pentru dezvoltare durabilă a locurilor natale ca motivație a învățării.

8. Strategii didactice de evaluare în sprijinul EDDR

Elemente de deontologie a evaluării educaționale în context european și românesc.

Evaluarea elevilor în contextul dezvoltării durabile a societății românești.

9. Integrarea Educației pentru dezvoltare durabilă în contextul local.

Cunoașterea comunității autohtone și a aspirațiilor pentru dezvoltare durabilă.
Cunoașterea nevoilor comunității românești

Activități curriculare și extracurriculare în contextul local utile dezvoltării durabile a societății românești.

10. Tehnici informaționale și de comunicare în EDDR. Calculatorul – mijloc și nu scop în învățământ

11. Transformarea educației în resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României.

Simpozionul se adresează tuturor cadrelor didactice și elevilor din țară și din alte țări preocupați de dezvoltarea durabilă a României fiind structurat pe următoarele secțiuni: Referate și comunicări; Proiecte, parteneriate, schimburi de experiență - exemple de bună practică, de creativitate didactică; Expoziție de proiecte, lucrări, artă plastică, postere, afișe, planșe, caricaturi, benzi desenate etc.; Concurs proiecte: „Dezvoltarea durabilă a României - în context european” sau „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”

Proiectele pot fi realizate și de echipe de elevi dar coordonate de un profesor; se încurajează prezentarea proiectelor practice și utilizate la clasă sau în comunitate pentru a favoriza dezvoltarea durabilă a comunităților autohtone.

Director CCD Alba
Prof. Deák-Székel Szilárd Levente

2. ASPECTE ORGANIZATORICE A SIMPOZIONULUI

„Educație pentru dezvoltare durabilă a României

- în context european”

ediția a VII-a, 27 noiembrie 2015

ECHIPA DE ORGANIZARE:

Profesor Deák-Székely Szilárd Levente, Director Casa Corpului Didactic Alba

Profesor Dărămuș Eugenia Marcela, Inspector Școlar General ISJ Alba

Profesor metodist Nandrea Maria

Profesor metodist Oros Ligia Elena

Profesor metodist Comaniciu Cristina

Profesor metodist Jude Laurențiu

Bibliotecar Onișoru Viorica

Economist Rîmba Sava

Informatician Popa Ioan

Coordonator al simpozionului: Profesor metodist Jude Laurențiu

REGULAMENT DE PARTICIPARE:

Perioada de desfășurare a simpozionului este din data de 01.11.2015 – 27.11.2015. Lucrările simpozionului se vor desfășura în data de 27 noiembrie 2015 la Casa Corpului Didactic Alba.

a.Înscrierea participanților:

1. La acest simpozion pot participa specialiști în DDR, cadre didactice și elevi cu prezentări ale preocupărilor lor în domeniul Dezvoltării durabile a României și Educației pentru dezvoltare durabilă a României, constând în :

- eseuri, referate și comunicări pe teme de DDR și EDDR;
- comunicări pe teme de proiecte, parteneriate, schimburi de experiență naționale și internaționale - exemple de bună practică, de creativitate didactică în DDR și EDDR;
- prezentări Power Point Power Point, din domeniul DDR și EDDR;
- experimente și observații DDR și EDDR;
- afișe, postere, lucrări, creații artistice cu teme DDR și EDDR .

2. Pentru organizarea activității simpozionului vă rugăm să trimiteți începând cu data de 10.11.2015 și până la data de 23.11.2015 următoarele materiale:

- lucrările pentru simpozion, la adresa de E-mail: dezvoltare_durabila_romania@yahoo.com
- fișa de înscriere (Anexa nr. 2) ce cuprinde și acordul autorului / autorilor pentru publicarea materialelor

pe site-ul CCD Alba la adresa: Casa Corpului Didactic Alba, Alba Iulia , Str. Gabriel Bethlen, nr. 7, Cod 510009, Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

3. Lucrările care nu respectă condițiile de tehnoredactare și nici tematica propusă nu vor fi publicate.

4. Lucrările nu se restituie.

5. Participanții, cu lucrările acceptate de comisia de jurizare, vor primi diplome de participare.

b.Depunerea lucrărilor se va face până la data de **23 noiembrie 2015.**

Lucrările vor fi trimise în format electronic, prin e-mail ca fișier atașat (inclusiv prezentările PowerPoint nu mai mari de 4 MB, **pentru participare directă**). Fișa de înscriere (Anexa nr. 2) se aduce personal sau prin reprezentant la sediul CCD Alba (situat în clădire comună cu ISJ Alba). Autorii se vor interesa dacă lucrarea și fișa de înscriere au ajuns la destinație.

c. Redactarea lucrărilor:

Lucrarea integrală maxim 5 pagini (plus un rezumat de 1/2 pagină) Microsoft Word 2003, format A4.

TITLUL: Arial de 14 pt; bold aliniat centrat.

NUMELE ȘI PRENUMELE AUTORULUI/AUTORILOR (maxim 2 autori, fiecare plătindu-și taxa separat), instituția unde își desfășoară activitatea, specialitatea cu Arial de 12 pt; aliniat dreapta. Nu va fi folosită scrierea cu majuscule.

TEXTUL LUCRĂRII: Arial de 12 pt; distanța dintre rânduri de 1pt; aliniere justify (stânga –dreapta 2,5; sus-jos 2,5).

BIBLIOGRAFIA: se vor consemna (3-4 titluri) la sfârșitul lucrării în următoarea ordine: nume, prenume, autor, titlul lucrării, oraș, editura, an.

Lucrările primite se vor constitui într-o colecție cu ISSN. ISSN pentru simpozion este 2069 – 296x.

Vă rugăm să folosiți semnele diacritice corespunzătoare limbii române.

Vă rugăm nu introduceți note de subsol și nu numerotați paginile. Lucrările care nu respectă condițiile de tehnoredactare nu vor intra în procesul de jurizare și nu vor fi publicate.

Organizatorii așteaptă lucrări practice, originale, de creativitate, aplicabile în contextul local!

ORGANIZARE:

- Materialele vor fi prezentate, fără a depăși 10 minute. Prezentările pot fi realizate în PowerPoint, inclusiv cărțile.
- Organizatorii vă pun la dispoziție calculatoare videoproiectoare, ecran.
- Cadrele didactice pot opta și pentru participarea indirectă!
- Diplomele vor fi acordate tuturor participanților, care au întrunit condițiile menționate mai sus.
- Cheltuielile de transport până la Alba Iulia și retur vor fi suportate de participanți.

PERSOANE DE CONTACT:

1. Casa Corpului Didactic Alba, Alba Iulia, Str. Gabriel Bethlen, nr. 7, Cod 510009, Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101, E-mail: ccdab@yahoo.com
 2. Profesor metodic Jude Laurențiu, E-mail: [judelaurentiu@yahoo.com](mailto:judelautentiu@yahoo.com)
 3. Profesor metodic Oros Ligia Elena, e-mail: ligia_oros2003@yahoo.com
 4. Profesor metodic Nandrea Maria, e-mail: monicanan2003@yahoo.com
- E-mail simpozion: dezvoltare_durabila_romania@yahoo.com

FIȘĂ DE ÎNSCRIERE**SIMPOZIONUL**

„Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”

ediția a VII-a, 27 noiembrie 2015

NUME ȘI PRENUME:.....

Profesia:

Numele unității de învățământ:

Adresa participantului:

Localitatea....., cod poștal

Str....., bl....., sc....., etj....., ap....., județul

Telefon (personal / de contact) :

E-mail:

Secțiunea

Titlul lucrării:

Mod de participare: ☐ directă ☐ indirectă

Sunt de acord cu publicarea materialului trimis pe pagina web a CCD Alba. Responsabilitatea celor scrise în material revine exclusiv autorului / autorilor, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a drepturilor de autor, editura „Universul Școlii” Alba nefiind implicată financiar în eventualele litigii. Copy right-ul va fi asigurat de către autor. Materialele primite nu se restituie autorilor.

Sunt de acord

Nu sunt de acord

Data,

Semnătura,

3. EDUCAȚIE ȘI INSTRUCȚIE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI

*Când rătăcești,
pentru a-ți regăsi drumul,
te întorci de unde a-i plecat!*

*Profesor metodist Jude Laurențiu
Casa Corpului Didactic Alba*

„Cu mâine zilele-ți adaogi,
Cu ieri viața ta o scazi
Și ai cu toate astea-n față
De-a pururi ziua cea de azi.”

(Cu mâine zilele-ți adaogi... de [Mihai Eminescu](#))

Pe axa timpului, ce vine de la începuturile omenirii, trecând prin secolul al XXI-lea spre viitor, în fiecare punct al ei avem un „azi” și o societate „contemporană” a acelui azi, în care oamenii își trăiesc prezentul respectiv. Pe axa timpului momentul „contemporan” devine un reper relativ pentru a delimita un „azi trecut” de un „azi viitor”. Dar orice trecut și viitor are „contemporanul” său. Acest reper relativ al „contemporaneității” zilei de „azi” este decisiv pentru evoluția omenirii, prin consecințele acțiunilor „contemporanilor” de azi asupra destinului oferit „contemporanilor” de mâine.

Permanenta relativă societate contemporană (al oricărui moment istoric: antichitate, ev mediu etc.) cunoaște pentru trăitorii ei o dorință „vitală de a crește”, de a se afirma ca și competentă în a-și ocupa propriul loc în multimilenara existență a umanității, prin desprinderea de trecut (de multe ori în mod revoluționar) și de a-și construi propria identitate (de multe ori imitând-o pe alta), devenind astfel creatori competenți de „o nouă identitate”. Acest „nou” contemporan relativ este „motorul” care caută să revoluționeze toate vechile domenii ale societății, de la domeniul cunoașterii științifico-tehnice până la domeniul spiritual. Dar, vrând-nevrând, fiecare generație este obligată să-și trăiască propriul prezent; și să-și supună realizările aprecierilor celor de mâine, când ziua de mâine va deveni ziua de azi; și noul de azi mâine va fi vechi!

Este cert, dovedit prin însăși existența noastră, „contemporanii” în oricare secol s-ar afla, pentru a-și crea propria identitate, nu au fost incompetenți și nu au pornit de la zero ci au valorificat în mod competent moștenirile „contemporanilor de ieri”. La rândul lor „contemporanii de azi” doresc să lase moștenire „contemporanilor de mâine” realizările pe care le consideră importante pentru generațiilor viitoare, în speranța că acestea le vor fi utile. O analiză atentă a evoluției omenirii de-a lungul secolelor, nu ne lasă să nu remarcăm, că există o anumită durabilitate, continuitate peste timp a realizărilor omenirii, care însă au îmbrăcat diferite „haine” pentru a da o nouă identitate „contemporanilor” respectivi. Cele care au fost specifice numai unui anumit secol, au fost efemere și au dispărut odată cu secolul respectiv, iar lumea le-a uitat.

La fel în instrucție și educație remarcăm presiunea „contemporaneității de moment” prin dispariția unor elemente instructiv educative și apariția unora noi, în paralel cu păstrarea altora de-a lungul secolelor. Dezvoltarea economică progresivă, secol după secol, este o dovadă că școala, în esența ei instructiv-educativă, a format absolvenți competenți, activi, receptivi față de nou și care singuri sau în echipă au contribuit la progresul omenirii. Nu trebuie uitat că marile descoperiri, chei de boltă ale științelor exacte, au fost realizate în secolele trecute de oameni formați de către școlile de atunci; școli ce au format cercetători cu care omenirea și azi după sute de ani se mândrește, apreciind competențele pe care școala de atunci a reușit să le implementeze.

„Vreme trece, vreme vine,
Toate-s vechi și noua toate;
Ce e rău și ce e bine
Tu te-ntreabă și socoate;

Nu spera și nu ai teama,
Ce e val ca valul trece;
De te-ndeamnă, de te cheamă,
Tu rămâi la toate rece.
.....”
(Glossa de Mihai Eminescu)

Nici secolul al XXI-lea nu poate face excepție pentru contemporanii lui care sunt preocupați să-și inventeze propria identitate. Se pare că spre deosebire de contemporanii secolelor precedente suntem mai grăbiți, nu avem atâta răbdare cu curgerea timpului, dorim „schimbări profunde și rapide”, cu o viteză a schimbărilor într-o creștere exponențială, creștere ce revoluționează toate domeniile, inclusiv instrucția și îndeosebi educația. Nu este exclus că, probabil, o viteză crescută favorizează apariția și a unor „derapaje pe măsură”, poate chiar mai profunde decât în alte „contemporaneități trecute”.

La fel și-n instrucție și educație, prezentul secolului XXI ne propune o nouă pedagogie a unui demers didactic „integrat”, „centrat pe elev” și „incluziv” toate într-o abordare inter/transdisciplinară care să țină cont de posibilitățile reale ale elevului de a „performa”, de a deveni competent, într-o societate a viitorului așa cum noi contemporanii ne-o imaginăm complexă și imprevizibilă (cum de fapt și-a imaginat tot timpul viitorul orice „contemporan” de-a lungul timpului)

Toate aceste temeri (probabil pe care le-au avut și alți contemporani ai secolelor trecute și care au o justificare istorică prin dispariția unor culturi și civilizații), au adus un nou concept în atenția omenirii, privind o nouă orientare a acțiunilor societății umane contemporane; spunem acum o orientare spre o dezvoltare durabilă; concept care l-am dori să nu aibă numai un rol de simbol politic.

La fel ca în orice domeniu al societății și școala, după un derapaj prin care a „aruncat” peste graniță un număr imens de absolvenți valoroși, va trebui să-și reorienteze activitatea educativ-instructivă spre dezvoltarea durabilă a societății dezvoltând elevilor abilități, deprinderi și competențe cu care absolvenții să poată participa în mod real la dezvoltarea societății și nu în ultimul rând educației, comportamente și atitudini constructive (cum de fapt s-a întâmplat și în secolele trecute când alți absolvenți au fost cei ce au contribuit la progresul social-economic autohton). Evident că toate cele prezentate anterior nu pot fi realizate în absența cunoștințelor și aici școala are obstacole imense ca urmare a raportului subunitar dintre timpul cu o curgere imuabilă aflat la dispoziția omului și cantitatea de informație existentă la un moment dat; cantitate de informație pe care, la comanda „contemporanilor”, cadrele didactice trebuie să o transforme în cunoștințe, atitudini, priceperi și deprinderi acumulate în „ghiozdanul” elevului. Raportul limitativ timp/achiziții aduce în fața instituțiilor de învățământ, ca probă hotărâtoare a competenței acestora, capacitatea de a selecta din noianul informațiilor existente la un moment istoric dat, pe acelea pe care tinerii în viața lor biologică vor avea timp să le transforme în cunoștințe, atitudini, priceperi și deprinderi ce vor putea să le utilizeze efectiv în viața reală, fiindu-le necesare lor și urmașilor lor pentru ca societatea în care trăiesc să prospere, și ei să prospere odată cu ea.

Timpul trecut este un bun pierdut, dacă nu l-ai trăit cum ai fi vrut...! Marea problemă de viață, pe care puțini pot să o rezolve, este că „nu știm ce trebuie să fi vrut” decât atunci când ni s-a epuizat „timpul ce ni s-a dat” și poate nici atunci. Un motiv al incapacității de a rezolva această problemă, constă și în lipsa, pentru unii decidenți, a unui sistem de referință acceptabil, cu toate că el există. Acest sistem de referință este „axa timpului”, sistem în care indivizii trăitori ai momentului numai pentru ei sunt implacabil muritori; nemuritorii sunt numai cei ce trăiesc pentru urmași, și urmașii urmașilor lor.

Timpul ca resursă epuizabilă pentru viața unui om, intervine drastic ca factor limitativ și nu-i mai permite individului să-l mai recupereze. Dacă la irosit folosindu-l pentru achiziții inutile e un bun pierdut; nu-l va putea să-l depună la bancă pentru a-l folosi mai târziu. Gestionarea eficientă a timpului ca resursă ne obligă să avem o viziune pe termen lung asupra utilului și inutilului în instrucția și educația unui tânăr aparținând unei „societăți contemporane” ce se vrea prosperă. Procesul de identificarea utilului și inutilului este condiționat de existența unui sistem de referință, care nu poate fi altul decât „axa timpului” cu sensul: cauză în prezent – cu efect în viitor. „Contemporanii” hotărăsc pe termen lung soarta urmașilor, urmașilor lor. „Contemporanii” aleg: regresul comunității, în cel mai rău caz extincția ei; sau evoluția spre o dezvoltare durabilă

În mod obiectiv o școală normală va implementa acele cunoștințe și dezvolta, respectiv forma mentalități, atitudini, abilități, priceperi și deprinderi valabile pe termen lung pentru a asigura sustenabilitatea dezvoltării societății.

Acest factor limitativ, timpul, ne atenționează că pin instrucție și educație nu este timp de a dezvolta competențe la voia întâmplării și nici de a acumula cunoștințe inutile în mod haotic și nici de a forma abilități

și deprinderi ce nu contribuie la prosperitatea omenirii. Nici experimente ratate nu sunt acceptabile pentru că timpul și oamenii nu mai pot fi recuperați; nu ne mai putem întoarce în timp să o luăm din nou de la capăt de unde s-a greșit.

Ca urmare noua orientare în prezent, spre Dezvoltare durabilă, se pare că ne oferă o soluție bună pentru viitorul omenirii.

Se subînțelege că: dezvoltarea durabilă nu trebuie implementată prin noi generații de sacrificiu, ci printr-o convergență de acțiuni ce să faciliteze dezvoltarea economică a societății în care tinerii în prezent și urmașii lor în viitor să-și găsească cu mulțumire locul. Evident pentru aceasta tinerii încă de pe băncile școlii trebuie să cunoască constrângerile libertății spațiului în care trăiesc: respectul pentru semenul său indiferent de cultura acestuia, munca pentru prosperitate, protecția mediului și să devină competenți în aplicarea acestora

Pentru că, pentru prosperitatea individului și comunității în prezent și în viitor, Educația pentru dezvoltarea durabilă (EDD) este o necesitate; **prin mentalitățile formate** este vitală pentru **dăinuirea omenirii; prin înțelegerea problemele socio-economice individuale și colective pe termen lung va duce la formarea de competențe ce să-i permită să identifice soluții personale și colective sustenabile, adaptate la contextul actual și viitor.**

Educația pentru dezvoltare durabilă ca și concept vine să corecteze un „drapaj” din trecut al educației și instrucției, reorientând instrucția și îndeosebi educația pe un nou parcurs de învățare util, coerent și complet pentru succesul elevului ca adult într-o „contemporaneitate a lui” mai târziu pe „axa timpului”. Instrucție și educație ghidată de principiile dezvoltării durabile, sintetic puse de Delavrancea în gura lui Ștefan cel Mare „Țara n-a fost a strămoșilor mei, n-a fost a mea și nu e a voastră, ci a urmașilor voștri și a urmașilor urmașilor voștri în veacul vecilor...” (text adaptat) este un obiectiv major. Realizarea acestei corecții pe axa timpului posibilă numai cu cadre didactice conștiente de deplasarea contemporaneității pe axă cât și a firului constituit prin împletirea valorilor reale din preistorie, trecând prin prezent ca bază pentru viitor.

„Contemporaneitatea”, oricare ar fi ea, nu a găsit o variantă optimă a dezvoltării durabile, a fost și este deschisă pentru a recepta variante probabile, cu căderi, urmate de ridicări și mers-uri mai departe, pentru că timpul nu stă și „contemporaneitățile” se succed, în paralel cu viziunile corespunzătoare asupra „binelui social”. Cadrele didactice ca și contribuabile la acest bine social, nu pot rămâne indiferente și în afara acestor confruntări de idei cu consecințe majore asupra societății umane. Astfel că un simpozion pe această temă, ca deschizător de noi orizonturi de gândire, ca o redeschidere de energii autentice, constructive, ce vin din trecut spre viitor, consider că este bine venit, cu un efect de formare continuă pe termen lung.

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” este parte a activităților de formare continuă a personalului didactic urmărind să:

- familiarizeze cadrele didactice, elevii și societatea cu obiectivele dezvoltării durabile;
- încurajeze creșterea calității predării și învățării în cadrul EDDR;
- ajute cadrele didactice să facă progrese și să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului prin intermediul eforturilor specifice ale EDDR;
- ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora EDDR în procesele de reformă a educației;
- sporească atractivitatea profesiei de cadru didactic prin diminuarea sentimentului inutilității muncii didactice pentru comunitatea din care fac parte elevii;
- identifice și promoveze specificul cultural și spiritual a spațiului carpato-danubiano-pontic punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității comunităților autohtone;
- readucă dascălul în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadru didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor latente locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității;
- conserve unitatea culturală și spirituală a spațiului carpato-danubiano-pontic și afirmarea identității acestuia în spațiul european;
- îmbunătățească accesul la educația de bază de calitate în concordanță cu EDDR;
- reorienteze programele de educație existente în vederea dezvoltării durabilă a României - în context european ;
- inițieze și asigure programe de formare pentru dezvoltarea durabilă a României - în context european (DDR);
- faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltare durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care această

educație și cunoaștere științifică ecologică poate contribui la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, sănătoase și mai tolerante;

- aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

Cum de altfel este firesc o astfel de temă de la bun început poate declanșa o mulțime de nedumeriri și întrebări, un șir de „De ce-uri?”. Fără a avea pretenția epuizării subiectului, schițăm câteva întrebări și răspunsuri necesare focalizării lucrărilor simpozionului în folosul renașterii economice și morale a acestui spațiu carpato-danubiano-pontic.

I. De ce dezvoltare durabilă?

„Criza prin care trece omenirea în acest început de secol nu se rezumă doar la probleme economice. Societatea actuală resimte o pierdere a valorilor spirituale și pare să împingă oamenii spre o viață automatizată, care înăbușește trăirea... omul ajunge, poate mai repede ca oricând, să se întrebe care este rostul vieții sale.” (Teodor Nițu). Ca urmare criza mondială actuală este un rezultat al unor evoluții economice și sociale generate de o insuficientă capacitate predictibilă a specialiștilor privind consecințele acțiunilor umane asupra viitorului planetei Pământ, datorită unor mari deficiențe într-o educație pentru dezvoltare durabilă a omenirii.

Schimbările din secolele trecute, realizate sub presiunea marilor descoperiri științifice, au produs mari distrugereri în culturile și civilizațiile populațiilor cu efecte care pun sub semnul întrebării, în timp, însăși dăinuirea omenirii. Presiunea acestor noutăți ale progresului a dus la transformări creatoare de noi nevoi și motivații în paralel cu dispariția altora; au apărut valori iar alte entități și-au pierdut valoarea. Rapiditatea cu care aceste schimbări s-au derulat nu a mai permis demonstrarea validității și utilității acestora. În prezent diverse organisme internaționale solicită o reevaluare a efectelor acestor transformări. A apărut în politica mondială un nou concept, cel al Dezvoltării durabile

În mod firesc marile realizări în domeniile științei și tehnicii au indus și-n învățământ schimbările corespunzătoare, noi ierarhii ale valorilor în paralel cu noi tehnologii educaționale, numai cadrele didactice și-au păstrat oficial rolurile și funcțiile de coordonatori și catalizatori ai eforturilor educaționale. Ritmul schimbărilor însă a impus activității cadrelor didactice un dinamism sporit, o distributivitate extinsă față de problemele școlii și ale societății și o adaptare rapidă, personală și profesională, la permanentele noi solicitări determinate de funcționalitatea socială. Comanda politică și socială a momentului istoric respectiv impunea cadrelor didactice o permanentă activitate de reformare în concordanță cu nevoile celorlalți parteneri sociali și la nivelul de performanță cerut de aceștia. Se impunea o anumită pregătire psihopedagogică, metodică și de specialitate care să promoveze anumite abilități, atitudini, mentalități, competențe etc. care de multe ori constituiau factori perturbatori ai echilibrului firesc natural în care își derulau existența elevii și părinții.

Ideal ar fi fost ca toate aceste reformări să aibă un caracter anticipativ și util societății, încât:

- să conducă la realizarea unei dezvoltări durabile a societății;
- să anticipeze schimbările politico-sociale;
- să dezvolte competențele profesionale al personalului didactic, competențe de ordin declarativ, practic-aplicativ și contextual cu utilitate la prezent și viitor;
- să formeze cadre didactice capabile de a realiza un demers didactic util elevilor în vederea obținerii succesului școlar și social încât copii să vină cu dragoste la școală din dorința de a deveni adulți responsabili, autonomi, de succes personal, utili societății și ca urmare mulțumiți, într-o comunitate prosperă.

Din punct de vedere istoric suntem din nou într-un moment când se redirecționează viitorul:

Suntem în epoca în care se impune un nou concept „Dezvoltarea durabilă (DD)” care în mod firesc va declanșa noi reforme în învățământ și societate.

Strategia de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene (2001) și Noua Strategie de Dezvoltare Durabilă (2006) urmărește, alături de Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și locuri de muncă, să contribuie la o Europa mai prosperă, mai curată și mai corectă.

Tratatul Uniunii Europene prevede integrarea dezvoltării durabile în toate politicile europene, astfel încât acestea să contribuie de-o manieră integrată la îndeplinirea obiectivelor economice, sociale și de mediu.

Pe plan european s-a pornit la regândirea învățământului în sensul dezvoltării durabile a societății. În 2005, la Vilnius, miniștrii responsabili cu educația și cu mediul din țările UNECE ([United Nations Economic Commission for Europe](#)) printre care și România, au adoptat într-o întâlnire la nivel înalt Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă. La întâlnire a fost lansat și Deceniul Națiunilor Unite de Educație pentru Dezvoltare Durabilă.

„Viziunea noastră asupra viitorului este a unei regiuni care promovează valori comune precum: solidaritatea, egalitatea și respectul reciproc dintre oameni, țări și generații. Este o regiune caracterizată prin dezvoltare durabilă, vitalitate economică, justiție, coeziune socială, protecția mediului și managementul resurselor naturale, astfel încât să satisfacă nevoile generației prezente fără compromiterea capacității viitoarelor generații de a-și satisface nevoile. Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate. Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, organizațiilor și a țărilor de a, gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții. Educația pentru o dezvoltare durabilă oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente.” (citată din *Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă adoptată la Întâlnirea la nivel înalt a miniștrilor mediului și educației de la Vilnius, Lituania, ONU, 2005.*)

Strategia UNECE reprezintă un instrument practic pentru promovarea dezvoltării durabile prin intermediul educației. La Vilnius, a fost adoptat totodată cadrul de implementare al strategiei și a fost înființat un comitet de conducere și un grup de experți pentru indicatori pentru coordonarea și revizuirea implementării strategiei.

Obiectivul strategiei este de a încorpora temele cheie ale dezvoltării durabile în toate sistemele de educație. Aceste teme includ o varietate de subiecte, precum eradicarea sărăciei, pacea, etica, democrația, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, echitatea socială, diversitatea culturală, economia, protecția mediului, managementul resurselor.

Deceniul 2005 – 2014 a fost declarat Deceniul Națiunilor Unite de Educație pentru Dezvoltare Durabilă, fapt ce subliniază importanța mondială a acestui demers didactic cu un impact profund asupra culturii contemporane și are drept obiectiv general integrarea principiilor, valorilor și practicilor specifice dezvoltării durabile în toate aspectele educației și învățării, cu scopul de a încuraja modificările de comportament care să ducă la crearea unui viitor durabil în ceea ce privește integritatea mediului, viabilitatea economică și o societate dreaptă pentru generația actuală și cele viitoare.

II. De ce dezvoltare durabilă a României?

„Trăim într-o lume cu o mie de posibilități sau niciuna. O lume în care am ajuns să uităm cine suntem. Trebuie să începem cu noi, să redescoperim ce-i al nostru. Valorile, tradiția, cărțile cu care am crescut.” (M. Pâslaru)

Într-adevăr în ultimii ani preocupați de diversele integrări în diverse culturi s-a uitat de propria noastră cultură, de propriile noastre idealuri, încât s-a reușit implementarea unui haos cultural cu pseudo-nevoile și pseudo-valorile corespunzătoare care vor asigura un viitor dificil și nesigur generațiilor viitoare.

Fără a avea pretenția epuizării listei cu dificultățile cu care se confruntă în prezent societatea românească, din lunga listă identificăm câteva cu consecințe majore:

- o scădere drastică a populației tinere, apte de muncă, cât și cu o scădere a calității pregătirii profesionale a acesteia;
- un atac cultural și economic fără precedent asupra satelor, ce pune în pericol însăși existența acestora;
- o agresiune pseudoculturală de o forță nimicitoare, creatoare de haos cultural ce duce la dispariția culturii autohtone, la pierderea specificului societății carpato-danubiano-pontice, degradingoladă morală, prăbușire economică și sărăcie;
- transformarea mediului înconjurător de multe ori într-un coș de gunoi, cu resturi nereciclabile, ce pun în pericol însăși existența vieții în biotopul respectiv, ca urmare a transformărilor ireversibile a ecosistemelor;
- o criză morală a locuitorilor acestui spațiu geografic, fără precedent în istorie.

O mare parte din aceste dificultăți au fost inexistente în colectivitățile umane autohtone, într-un trecut destul de apropiat, datorită unei dezvoltări culturale durabile cu un rol stabilizator și benefic în funcționarea sistemului social și economic, îndeosebi în mediul rural. „Analiza visurilor i-a arătat lui Jung că inconștientul nostru este bântuit de teme mitologice, de zei și de diavoli, de uriași, de magicieni, de strigoi. Aceste imagini, pe care Jung le numește **arhetipuri**, se regăsesc în toate religiile primitive, în poveștile cu zâne, în legendele tuturor folclorurilor. Astfel, inconștientul nostru ar fi cufundat <<în sufletul colectiv istoric>>. El ar moșteni aceste imagini ancestrale, venite din cele mai îndepărtate epoci și care, de la nașterea noastră, ar fi prezente în fiecare dintre noi. Inconștientul nostru ar purta urmele nu numai ale conflictelor pe

care le-am trăit în copilăria noastră personală, dar și ale angoaselor celor mai îndepărtate ale omenirii în cursul istoriei sale.” (A.Vergez, D.Huisman, *Curs de filozofie*, Ed. Humanitas, 1995). „Din moment ce nu există colectivitate fără mintal colectiv și fără concluzii reflexive, înseamnă că nu există societate fără cultură. Cultura generează obiceiuri sau uzanțe care au un rol social precis și important în <<funcționarea>> sistemului social total... între indivizi ca personalități, actori sociali și societate, cultura este placa turnantă sau placenta care leagă cele două categorii... Sociologic, cultura trebuie considerată ca unul dintre cei mai importanți factori de progres ai unei societăți” (G.Cornuțiu, *Sociologie pentru medicină*, Ed. Universității din Oradea, 2008). Evident și propria noastră cultură este adânc și puternic înregistrată în mentalul colectiv și cel individual; cultura autohtonă a fost însușită și învățată în decursul istoriei ca cea mai eficientă formă de adaptare la mediu; de aici rezultă firescul procesului instructiv-educativ de a-l orienta pe drumuri cunoscute bătătorite ale propriei culturi, pentru a nu se consuma în eforturi zadarnice și fără utilitate. Ceea ce s-a întâmplat în ultimii ani este rezultatul firesc a unor încercări de reformare greșite ce au iritat prin consecințe: părinții, elevii, cadrele didactice și societatea. Zădărnicia eforturilor este clar dovedită prin rezultatele instructive și educative. La ce a dus acest haos cultural este relevant prin rezultatele evaluărilor externe. „Evaluarea realizată în 2006 după metodologia Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în sistemul PISA (Programme for International Student Assessment) pentru performanța generală a tinerilor de 15 ani, situează România pe locul 47 (47 la științe, 48 la lectură și 45 la matematică) din 57 de țări participante, 53,5%30 din elevii români fiind sub nivelul alfabetizării funcționale. Mediocritatea rezultatelor este mai îngrijorătoare prin raportare la evaluarea PISA din anul 2000, față de care se înregistrează o scădere a performanțelor școlare.” (Proiect, *Strategia integrată de dezvoltare a resurselor umane din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți, 2009-2020*). „Dintre statele UE, România e pe ultimul loc.” (M. Covaci, *Gândul*, 06.12.2007).

Cauza acestor performanțe se regăsesc în haosul cultural care a atins și sistemul de învățământ producând confuzii, bulversări și frustrări confirmate printr-un anumit profil al absolventului cu anumite mentalități, atitudini și comportamente. „Absolvenților de învățământ preuniversitar le lipsesc deprinderi de muncă intelectuală autonomă, disciplinată, consecventă, deficitare fiind și aspectele atitudinale, ori legate de curiozitatea de a ști, de interesul de a face mai mult, ca investiție strategică în sine, de a se autoorganiza și a valorifica eficient, pentru sine, resursele avute la dispoziție. Din păcate, aceeași situație se perpetuează nu numai în sistemul formal, dar și la locul de muncă, ori în cadrul non și informal.” (Proiect, *Strategia integrată de dezvoltare a resurselor umane din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți, 2009-2020*) cu consecințe:

- în învățământul superior intrări de slabă calitate, scăderea stachetei exigențelor, ieșiri de slabă calitate care intră în sistemul preuniversitar (cadrele didactice), determină o calitate mai slabă a actului didactic, ș.a.m.d.;
- la locul de muncă angajați care vor lucra conform pregătirii în această nouă cultură a mentalităților, atitudinilor și comportamentelor contraproductive, ce vor frâna, pe cât posibil, buna funcționare a acestora.

Este evident că în prezent este nevoie de o altă educație; rezultatele instructiv educative ale prezentului și criza economică nu ne mai dă timp de stagnare în starea de haos cultural.

România dorește o „reducerea cât mai rapidă a disparităților de dezvoltare socio-economică față de statele membre ale UE. ... România dispune de resurse naturale abundente. Acest lucru reflectă moștenirea unică a României și justifică astfel nevoia și bazele unei dezvoltări durabile, astfel încât aceste resurse să poată fi folosite eficient și efectiv în beneficiul generațiilor viitoare.” (citată din Planul național de dezvoltare 2007-2013, Guvernul României, Decembrie 2005).

Noi am trăit un experiment nefericit al bulversării culturale, de aceea re-implementarea conceptului de dezvoltare durabilă în România – cu respectarea specificului cultural autohton - este o șansă unică de diminuare a efectelor factorilor culturali perturbatori și de trecere spre o bunăstare economică a societății.

III. De ce dezvoltare durabilă a României – în context european?

România este europeană din multe puncte de vedere:

- istoric, istoria noastră este legată de istoria Europei. Acest spațiu carpato-danubiano-pontic este unul din leagănele poporului european, iar Dunărea calea de comunicație ce a unit acest spațiu geografic;
- geografic România este așezată aproape în centrul Europei;
- cultural elemente ale culturii și spiritualității spațiului carpato-danubiano-pontic le găsim răspândite în toată Europa;
- economic suntem parte a Uniunii Europene. O mare parte din resursele naturale, din capitalul societăților comerciale și bancare aparțin unor companii străine;
- populațional, o mare parte din forța de muncă a României se află distribuită prin diverse țări europene;

- politic suntem parte a Uniunii Europene. Nu se poate realiza o dezvoltare durabilă a UE dacă părți din UE rămân în urmă;

Cu toate că suntem parte a UE, nu trebuie să uităm că ne învecinăm cu o altă mare putere europeană și asiatică, Comunitatea Statelor Independente, ceea ce ne îndreptățește să dorim să avem o dezvoltare durabilă.

IV. De ce educație pentru dezvoltare durabilă a României – în context european?

Dacă până nu demult tradițiile ne asigurau dezvoltarea durabilă a societății românești, prezentul, ca urmare a haosului cultural și a evoluției științei și tehnicii, a lăsat tradițiile în uitare, efectul lor benefic fiind de multe ori disprețuit.

Școala este în prezent cea care poate repara greșelile făcute prin procesul instructiv educativ anterior. Calitatea, eficiența și utilitatea procesului instructiv educativ al școli, a culturii educaționale la un moment istoric dat pentru societatea românească fiind de altfel obiectiv oglindită prin:

- dezvoltarea economică a societății românești;
- moralitatea și evoluția moralității comunităților;
- abilitățile și deprinderile practice ale indivizilor de a acționa în sensul dezvoltării durabile a societății.

Succesul unei dezvoltări durabile este condiționat de voința poporului respectiv de a și-o realiza. Pentru aceasta cetățenii trebuie educați, conștientizați de importanța și necesitatea asigurării unui mediu sănătos, sigur, propice existenței vieții în prezent cât și pentru generațiile viitoare.

Este nevoie să fie reînșușite cunoștințe și competențe privind dezvoltarea durabilă, încât individul să devină competent și încrezător, sporindu-i oportunitățile de acțiune pentru o viață productivă și sănătoasă, în armonie cu natura și cu preocupările pentru valorile sociale (reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, egalitatea dintre sexe, diversitatea culturală, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii).

Este de dorit ca jaloanele EDD în România, ce vor urmării creșterea calității procesului instructiv-educativ, să fie adaptate specificului autohton prin:

- creșterea interesului față de problemele actuale ale societății românești prin dezvoltare profesională în vederea atingerii performanțelor cerute de societate, Asociația Patronatelor și a celorlalți parteneri sociali care investesc în învățământ. Promovarea în educație a primatului interesului național și a principiului subsidiarității;

- progres profesional continuu și de durată concretizat prin performanțe și competențe utile autohtonilor ce să țină pasul cu nevoile societății. Valorificarea potențialului intelectual în folosul societății românești;

- stimularea interesului cadrelor didactice și elevilor pentru Dezvoltări durabile a societății(DDR) și Educației pentru dezvoltare durabilă a societății (EDDR). Cunoștințe și competențe privind dezvoltarea durabilă, făcându-le mai competente și încrezătoare, sporindu-le oportunitățile de acțiune pentru o viață productivă și sănătoasă, în armonie cu natura și cu preocupările pentru valorile sociale;

- stimularea cercetării științifice în rândul elevilor și cadrelor didactice prin: stimularea interesului pentru cunoașterea mediului înconjurător; stimularea creativității elevilor și a cadrelor didactice prin realizarea de lucrări, activități, proiecte etc. pe teme privind DDR și EDDR; îmbunătățirea nivelului de cunoaștere a conceptelor de DDR și EDDR;

- conștientizarea părinților și a comunității de calitatea muncii desfășurate de elevi și cadrele didactice privind DDR și EDDR; realizarea unor schimburi de idei între elevi, cadre didactice din diferite unități de învățământ din țară.

- conștientizarea părinților și a comunității de problemele majore ale epocii actuale: reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, diversitatea culturală, sănătatea, egalitatea dintre sexe, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, diversitatea biologică și a naturii, managementul resurselor.

Ca de nenumărate ori în trecut cadrele didactice se află în fața unor noi comenzi sociale ce impun cadrelor didactice o nouă *profesionalizarea a carierei didactice* prin alte activități de formare care să reformeze demersul didactic având în vedere jaloanele:

➤ O însușire temeinică, teoretică și practică, a conceptului de dezvoltare durabilă, a proceselor de dezvoltare durabilă și în special, a aspectelor de dezvoltare durabilă la locul de muncă, precum și a aspectelor specifice domeniului lor de activitate, să fie eficienți și un model de urmat.

➤ O nouă pregătire psihopedagogică, metodică și de specialitate (revizuirea metodelor de predare-învățare- evaluare) având în vedere obiectivele dezvoltării durabile.

➤ Înțelegerea rolului parteneriatului dintre școală și comunitate, necesitatea adaptării curriculum-ului la nevoile comunității locale, a implicării reale în funcționarea și dezvoltarea serviciului educațional, a asumării, de către autoritățile locale, a responsabilității privind furnizarea de servicii educaționale.

➤ Utilizarea în procesul de predare-învățare a resurselor educaționale locale, învățarea modului cum să fie descoperite și utilizate eficient. Asigurarea coerenței dintre materialele didactice folosite în educația formală și cele folosite în educația non-formală, asigurarea relevanței acestora din perspectiva dezvoltării durabile precum și obținerea lor facilă la nivel local.

➤ O bună cunoaștere în ceea ce privește dezvoltarea durabilă de către toți partenerii educaționali, conștientizarea acestora de efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă și convingerea să urmeze principiile dezvoltării durabile. Sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltare durabilă.

➤ Formarea motivației pentru implicarea în viața socială a comunității ca domeniu relevant pentru a-și utiliza pregătirea profesională în practică extrașcolară. Manifestarea inițiativei și a disponibilității de a aborda spre rezolvare sarcini ale comunității, situații cotidiene sau probleme practice în care să-și pună în valoare competențele.

➤ Dobândirea de:

- abilități cu caracter social (cultivarea și dezvoltarea unor aptitudini și atitudini socio-profesionale optime, schimbarea mentalităților, colaborarea cu comunitatea într-o manieră care să fie acceptată de comunitate care să conducă la dezvoltarea durabilă a comunității și în creșterea încrederii în școală, încurajarea autorefecției și dezvoltării profesionale);

- abilități cu caracter școlar, ce să conducă la încurajarea autorefecției și dezvoltării profesionale a elevilor. Competențe constructiv-creative, constructiv – acționale; cerute de comanda socială a momentului istoric actual.

Este mai mult decât evident importanța comunicării la clasă și în societate în acest moment istoric al implementării Dezvoltării durabile. Comunicarea va eșua dacă noi cadrele didactice, vom dovedi că: scopul acțiunilor noastre este de a distruge cultura educabililor și a societății în care trăiesc pentru a-i face sclavii altor culturi; și că la nivel de clasă și școală ne lipsește unitatea de acțiune în lipsa unei culturi educaționale la nivel de școală – ca parte a culturii autohtone.

Într-un final, care de fapt nu este final, ci un deschizător de noi abordări a demersului didactic într-un sistem de referință implacabil „axa timpului” cu „...omu-i schimbător, /Pe pământ rătăcitor,” dar dornic de a fi nemuritor prin „binele” lăsat urmașilor, urmașilor lui. În acest context, Educația pentru dezvoltarea durabilă (EDD) este un mare pas în formarea cadrelor didactice care să ofere elevilor lor un parcurs de învățare util, coerent și complet; relevant prin prosperitatea societății și a membrilor ei.

Așteptări dorite de la simpozion ca proces de formare continuă sunt cuprinse în creșterea numărului de cadre didactice care să poată:

- răspunde nevoilor actuale și viitoare ale elevilor și comunității în care lucrează;
- să-și adapteze demersul didactic la contextul socio-economic și cultural al comunității lor;
- să aibă inițiative, schimburi de bune practici și diseminarea rezultatelor muncii lor;
- să găsească soluții de dezvoltarea durabilă în adaptarea școlilor la așteptările societății, și la pregătirea elevilor pentru o muncă ce să-i asigure prosperitate lui și familiei sale.

Pentru elevi:

- elevii să devină cetățeni mai conștienți de realitățile înconjurătoare, activi pentru rezolvarea lor și creativi prin soluțiile propuse;
- șanse crescute de a devenii productivi și prosperi în propria lor țară;
- reducerea numărului de cetățeni expatriați.

Pentru școală și comunitate:

- curriculum la decizia școlii, curriculum al comunității;
- un nou statut al cadrelor didactice în comunitate, oameni utili comunității.

*Când rătăcești,
pentru a-ți regăsi drumul,
te întorci de unde a-i plecat!*

Secțiunea I.

REFERATE ȘI COMUNICĂRI

1. ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN OPTIMIZAREA PROCESULUI INSTRUCTIV EDUCATIV LA CLASA PREGĂTITOARE ȘI CLASA I

Prof.inv.primar. Boiț Daniela

Șc. Gimnazială “ Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Unanim recunoscut pentru contribuția deosebită pe care o aduce în instruirea și educarea copiilor, jocul constituie o modalitate importantă pentru optimizarea procesului instructiv educativ în ciclul primar. În primul rând pentru că jocul răspunde în modul cel mai fericit particularităților de vârstă ale școlarilor mici, în al doilea rând pentru că elementul distractiv pe care îl conține stimulează interesul și curiozitatea copiilor pentru învățare.

“ Copilul – spunea marele pedagog elvețian Ed. Claparede – este o ființă a cărei principale trebuințe este jocul “. Așadar jocul poate fi considerat puntea ce poate uni școala cu viața, activitate ce îi permite copilului să se manifeste natural, să treacă pe nesimțite la munca serioasă. S-a constatat că în clasă se stabilește un climat potrivit conlucrării între elevi în vederea rezolvării sarcinilor jocului, se creează o tonalitate afectivă pozitivă, dar și exigență în respectarea regulilor. Ca să poată realiza efectele multiple ale jocului, învățătorul trebuie :

- Să aleagă jocurile didactice potrivit obiectivelor urmărite, particularităților clasei;
- Să imprime un ritm jocului;
- Să mențină atmosfera de joc;
- Să stimuleze inițiativa și inventivitatea elevilor;
- Să formuleze concluzii, aprecieri asupra felului în care s-a desfășurat jocul, asupra comportamentului elevilor, să facă recomandări, evaluare individuală sau generală;

În continuare voi prezenta câteva jocuri des utilizate, în activitățile de matematică.

Salutul matematic

- Elevii salută învățătorul stând în picioare.
- Învățătorul sau un alt elev- expert adresează elevilor o situație de problematizare de tipul unui exercițiu sau a unei probleme simple .
- Învățătorul întreabă mai mulți elevi fără a accepta sau refuza răspunsurile.
- Cei care au dat răspunsul corect iau loc după replica învățătorului:
“ *Buna dimineata pentru cei carea au raspuns, de exemplu 9.*”
- Jocul decurge într-un ritm energic timp de 3-5 minute.

Aventura matematică

- Elevii formează un cerc mare.
- Numără 1 și 2.
- Elevii care au spus 2 fac un pas în interior și se întorc cu fața spre partener formând perechi.
- La semnalul moderatorului “*Rotație!*” elevii din interiorul cercului se mișcă în partea dreaptă, ceilalți stau pe loc.
- Se salută unul pe altul, oferindu-și câte un exercițiu sau problemă simplă.
Ex.” *Salut! Poți să îmi spui care sunt vecinii numărului 6?*
- Continuă până ajung în poziția inițială. În acest timp învățătorul se plimbă printre ei ajutând elevii și evaluând activitatea lor.

Moșul cu pălărie

- Elevii formează un cerc mare.
- Învățătorul pornește pe cerc o pălărie, care trece din mână în mână, rostindu-se cuvintele următoare ca la o numărătoare:
“ *Moșul e cu pălărie
Moșul nostru multe știe!*”
- Pălăria se oprște la unul dintre elevi care devine Moșul atotștiutor și care trece în interiorul cercului.
- Învățătorul va arăta spre un elev care va adresa moșului o problema sau un exercițiu oral.
Dacă moșul a răspuns corect, elevii vor spune:
“ *Moșul nostru multe știe,
Lasă altul- moș să fie.*”

Dacă răspunsul nu e corect, elevii îl ajută și apoi rostesc:

“ *Moșul nostru nu prea știe/ Lasă altul moș să fie.* ”

Și în orele de abecedar jocul didactic poate antrena elevii în dezvoltarea abilităților de comunicare.

Ghicește la ce ne-am gândit!

Un elev iese din clasă, iar colegii stabilesc fără ca el ieșit să audă un obiect (lucru, plantă, animal) pe care la intrarea în clasă elevul să ghicească despre ce obiect este vorba, punând întrebări de genul :

- Este vorba despre o plantă, un animal, un lucru ?
- Este animal sălbatic sau domestic ?.....
- Este de la noi din țară ?.....
- Este un fruct, o legumă, un copac ?.....
- Crește în câmp, în grădină?.....
- Este un obiect de îmbrăcăminte, face parte dintre rechizitele școlare?.....
- Este mare?..... culoarea?.....

Se continuă cu întrebările restrângând aria de căutare, până ghicește despre ce este vorba. Cel care ghicește devine conducătorul jocului și un alt elev iese afară. Până se obișnuiesc cu jocul și regulile lui este bine să se stabilească lucruri mai simple.

Datorită conținutului și modului lor de desfășurare, jocurile rămân mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv de elevi.

Bibliografie:

Marin M. – Suport de curs “ Orientări noi privind studierea matematicii în ciclul primar

Ursu L., Cîrlan L – “ Strategii didactice interactive în instruirea și predarea matematicii în ciclul primar”

Chișinău, UPS “ Ion Creangă” , 2006

Rafila Cotuna—*Locul și rolul jocului didactic în învățare*, Revista Învățământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, București, 2005

2. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ - BAZA UNEI SOCIETĂȚI SĂNĂTOASE

Prof. geografie Cibu Maria- Școala Gimnazială Petrești

Dezvoltarea durabilă aduce nu atât o schimbare a patrimoniului teoretic și a metodologiilor de abordare a problemelor dezvoltării teritoriului, cât o restructurare a ierarhiei valorice și a parametrilor funcționali, o reevaluare a priorităților și a ponderii unor procese și fenomene.

În conceptul de dezvoltare durabilă, un element fundamental este adoptarea unei strategii generale a dezvoltării, ce corelează și integrează de la bun început problemele mediului natural și ale evoluției așezărilor umane, în secvențe temporale de durate scurte, cât și medii și lungi.

Dezvoltarea durabilă urmărește și încearcă să găsească un cadru teoretic stabil pentru luarea deciziilor în orice situație în care se regăsește un raport de tipul om/mediu, fie ca e vorba de mediu înconjurător, economic sau social.

O societate durabilă este cea care satisface nevoile generației contemporane, nu compromite abilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi, în care fiecare individ are oportunitatea de a se dezvolta liber, într-o societate echilibrată, în armonie cu mediul înconjurător.

În acest sens educația pentru o societate durabilă aduce o nouă motivare pentru sistemul educațional, oferind astfel oportunitatea celor implicați, să participe activ și creativ la identificarea soluțiilor și evaluarea alternativelor pentru un viitor sustenabil.

În prezent, nu există un model universal de educație pentru o dezvoltare durabilă și un astfel de model nici nu poate fi conceput deoarece în ciuda conceptelor generale acceptate, există abordări ale educației specifice fiecărei țări ca rezultat al dezvoltării economice, conceptelor religioase, culturale, etc.

Fiecare țară ar trebui să își stabilească prioritățile și acțiunile pornind de la coordonatele geografico-ecologice, sociale și economice existente, educația durabilă fiind un subiect important atât pentru țările dezvoltate cât și pentru cele în curs de dezvoltare, pentru că într-un final vorbim despre protejarea întregii planete, nu despre cazuri particulare. Resursa umană reprezintă întotdeauna factorul de risc cel mai ridicat, dar resursa umană educată reprezintă o bogăție adevărată.

Educația pentru o dezvoltare durabilă reprezintă o modalitate de transpunere a teoriei abstractului în practică. Trebuie să asigure sprijin pentru tineri în special, în lumea în continuă schimbare, plină de provocări și

incertitudini, ajutându-l să conștientizeze modul de acțiune cel mai bun pe care trebuie să-l adopte.

Educația pentru o societate durabilă trebuie să provoace societatea, să facă loc la abordări noi, bazate pe valori, gândire critică și analiză, să încurajeze participarea la luarea deciziilor și identificarea informațiilor relevante la nivel local, mai degrabă decât la nivel global, direcția de urmat fiind cea de la unitar la întreg. Societatea umană trebuie să dobândească prin învățare o nouă atitudine față de cunoaștere, față de viață, care să pună accentul pe inițiativă și pe participarea la soluționarea problemelor cu care se confruntă.

Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, a organizațiilor și a țărilor de a gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții.

Educația de bună calitate presupune aplicarea modelului diversității prin abordarea diferențiată, inițierea de proiecte în care să fie implicați elevi, cadre didactice, parteneri educaționali. Educația trebuie să se bazeze pe valori sănătoase precum: responsabilitatea, toleranța, onestitatea sau respectul față de ceea ce se află în jurul nostru. Scopul educației este pregătirea pentru viață a elevului. În acest sens, școala trebuie să se sprijine pe a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să faci împreună, a învăța să fii (J. Delors) și a învăța să te transformi pe tine însuși pentru a putea să răspundă eficient nevoilor elevilor, să asigure cadrul optim pentru formarea unor cetățeni responsabili ai societății. O școală de calitate are personal didactic care, pe lângă activitatea curentă a clasă, evaluează continuu oferta educațională astfel încât aceasta să răspundă cerințelor academice și sociale în continuă schimbare.

Factorii educativi-familia, școala, mass-media, instituțiile de cultură, internetul pot și trebuie să se implice în formarea conștiinței și a conduitei europene. Agenții educativi-părinți, învățători, profesori, mentori trebuie să aibă deschiderea și pregătirea necesară pentru a favoriza copiii și tinerii asimilarea valorilor culturii și civilizației naționale. Paradoxal, cu cât o societate este mai educată și mai înstărită cu atât impactul ei negativ asupra mediului este mai mare, necesitățile de consum sunt mai mari și poluarea la fel, ceea ce duce la concluzia ca doar educarea cetățenilor nu este suficientă pentru realizarea dezvoltării durabile. Provocarea este să educăm fără a crește nevoia de consum a populației. În zonele cu educație redusă în general economia se reduce la agricultură și extragerea resurselor. Cu cât nivelul de educație crește, cu atât industria devine din ce în ce mai sofisticată, gradul de consum mai ridicat, crescând astfel și gradul de poluare. Legătura dintre dezvoltare durabilă și educație este deci complexă. Cercetările arată ce educația este cea care ajută țările să își atingă obiectivele de dezvoltare durabilă.

Durabilitatea pleacă de la ideea că activitățile umane sunt dependente de mediul înconjurător și de resurse. Sănătatea, siguranța socială și stabilitatea economică a societății sunt esențiale în definirea calității vieții.

Educația pentru dezvoltare durabilă trebuie să urmărească utilizarea cât mai rațională a resurselor naturale, protejarea naturii, dezvoltarea comunităților omenești prin ele însele – adaptându-se la un mediu pe care ele îl transformă, fără a-l distruge..

Atingerea obiectivelor dezvoltării durabile nu se poate realiza fără o schimbare de mentalitate a oamenilor și fără comunități capabile să utilizeze resursele în mod rațional și eficient, fără a produce dereglări ireversibile în mediul ambiant.

Bibliografie:

1. Bulzan C., Sociologia educației (articole, eseuri, studii, comparative), Editura Prier, Drobeta Turnu –Severin, 2000;
2. Căndea M., Bran F., Cimpoeru I– Organizarea, amenajarea și dezvoltarea durabilă a spațiului geografic, București, Editura Universtară, 2006;
3. Cuco, C., Educația. Dimensiuni culturale și interculturale. Iași: Ed. Polirom, 2000
4. Ionescu, M., Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne, Cluj-Napoca, Editura Eikon, 2011.

3. MĂSURI DE PREVENIRE A CONFLICTELOR ÎN ȘCOALĂ

*Prof. inv. primar Comșa Călina, Școala Gimnazială Ion Bianu
Valea Lungă, județul Alba*

*Prof. inv. primar, David Constantina, Liceul cu Program Sportiv,
Alba Iulia, județul Alba*

„Nu lucrurile care ni se întâmplă contează ci felul în care reacționăm noi față de ele.”

Hans Eynseck

Fenomenul violenței școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare. Și asta nu numai în condițiile în care sursele violențelor sunt în mediul școlar, ci și în situația în care sursele se află în exteriorul școlii.

Prevenirea și intervenția în cazul violenței școlare, ca demers specific, trebuie să realizeze două obiective, corelate între ele: pe de o parte, eliminarea/ diminuarea cauzelor și condițiilor ce generează conduitele violente, iar pe de altă parte resocializarea, recuperarea morală și socială a actorilor implicați.

În funcție de momentul desfășurării acțiunilor de prevenire/ intervenție, dar și de instituțiile care participă la demers, literatura de specialitate descrie *prevenția primară*, *prevenția secundară* și *prevenția terțiară*. A gândi strategii și proiecte de prevenire a violenței școlare înseamnă a lua în considerare toți factorii care pot determina comportamentul violent. Școala poate juca un rol important, și asta nu numai în condițiile în care sursele violențelor se găsesc în mediul școlar, ci și în situația în care sursele se află în exteriorul școlii.

Prevenția primară sau **generală** se adresează direct cauzelor generatoare, împiedicând apariția conduitelor violente, se adresează tuturor variabilelor cauzale ce țin de factorii individuali, *interni*, precum și de cei *externi* cum sunt familia, școala, comunitatea și grupurile de egali; asigurarea unui climat educațional corespunzător pot diminua atât structurarea unei personalități dizarmonice a elevului, cât și afilierea acestuia la subculturi deviante. Aceasta include toate măsurile adoptate înainte de producerea comportamentului, începând cu măsurile cultural-educative luate în mediile de socializare și terminând cu cele legale destinate protejării indivizilor, bunurilor și valorilor lor. La intervenția în cazul conduitelor de devianță școlară, dificultățile de adaptare trebuie depistate înainte de debutul școlarității și trebuie acordat sprijinul psihopedagogic necesar în rezolvarea acestora. Acest tip de prevenție se adresează tuturor instituțiilor cu rol în socializarea indivizilor. Dispozitivele sunt destul de costisitoare deoarece presupun urmărirea psihologică continuă și activarea unor mecanisme de susținere și reeducare individuală. Se admite însă că efortul este unul rentabil, pentru că astfel se evită eșecul școlar, conduitele perturbatoare și cheltuielile pe care acestea le generează pe termen mediu și lung.

Strategiile de prevenție primară se aplică prin intervenții universale și sunt focalizate asupra optimizării factorilor protectivi din populația generală, care nu au fost identificată ca prezentând risc. Scopul prevenției primare este să elimine apariția inițială a problemei.

Prevenția secundară operează la nivelul cauzalității specifice educației formale, urmărind contracararea aspectelor disfuncționale ce generează conduite violente în școală. Strategiile de prevenție secundară se aplică prin intervenții orientate și includ eforturi adaptate problemelor specifice sau indivizilor în cazul cărora strategiile de prevenție primară nu sunt eficiente. Acest grup selectat prezintă un risc crescut al comportamentului violent, iar strategiile sunt orientate asupra prevenției reapariției unui comportament indezirabil. Activitățile de prevenție orientate oferă suport celor care prezintă risc prin mentorat și prin formarea deprinderilor sociale. Această prevenție urmărește să furnizeze protecție sporită pentru acei indivizi care sunt expuși unei multitudini de factori de risc în legătură cu comportamentul violent. Se pleacă de la faptul că școala reprezintă un post de observație privilegiat al dezvoltării intelectuale și afective a elevului, iar profesorul, printr-o observare atentă a acestuia, poate repera efectele unor violențe la care elevul a fost supus în afara mediului școlar, semnalând aceasta profesioniștilor, putând fi luate măsuri de ajutor și de protecție

Prevenția terțiară sau **intervenția** presupune o serie de măsuri care au fost concepute în scopul evitării instalării comportamentelor violente la nivelul relației elev-elev, profesor-elev, elev- profesor. Strategiile de prevenție terțiară se aplică prin intervenții intensive și include eforturi adresate acelor indivizi în cazul cărora strategiile de prevenție primară și secundară nu au fost eficiente. Sunt aplicate în cazul unor comportamente care au scăpat de sub control, iar scopul acestora este reabilitarea și prevenirea apariției acelor condiții prin care comportamentul violent s-ar putea reinstala definitiv în cazul individului sau mediului său. Acest tip de

intervenție se aplică acelor indivizi ale căror probleme s-au cronicizat. Familiile acestora pot primi suport pentru formarea managementului deprinderilor de comportament și a modalităților prin care să se adapteze nevoilor continue ale acestora. Are în vedere sprijinul direct adus elevilor care manifestă comportamente violente, urmărind prevenirea recidivei și presupune adoptarea unor măsuri după producerea comportamentului violent. Și în cazul acestor elevi, menționarea unor așteptări pozitive față de ei, dezvoltarea sentimentului de apartenență comunitară, exprimarea preocupării față de situația lor, și integrarea lor în activitățile grupului sunt factori de protecție ce pot fi exercitați în cadrul instituției școlare. Prin aceste măsuri se poate împiedica cronicizarea perturbărilor provocate de violență și eventuala transmitere a lor de la o generație la alta.

Există activități variate prin care orice instituție școlară poate ameliora frecvența și intensitatea cazurilor de violență în care sunt implicați atât elevii cât și cadrele didactice. În cazul prevenției, școala se adresează cauzelor generatoare sau semnelor premergătoare unui astfel de comportament, în timp ce în cazul intervenției, școala se adresează în mod direct cazurilor de violență apărute, prin măsuri rapide sau prin măsuri care combină sancțiunile cu asistența. Practic, orice intervenție reușită asupra unui act de violență care apare în spațiul școlar este o măsură eficientă de prevenție a unei situații similare viitoare.

În relația cu elevii, unii profesori ignoră în totalitate psihologia copilului și a relațiilor interumane, recurgând la diverse expresii și gesturi necontrolate, cu efecte negative asupra acestora. Deși adresate uneori involuntar, formulările ironice, jignitoare, au un efect frustrant asupra elevului, dezvoltând atitudini de opoziție și inhibiție. Un astfel de comportament disprețuitor și jignitor creează la copii un complex de inferioritate. Toate aceste neajunsuri provin din necunoașterea în profunzime a psihologiei copilului și a consecințelor negative ce apar ca urmare a unei atitudini inadecvate a profesorului. La vârsta școlarității, copiii au o personalitate în formare și de aceea orice experiență neplăcută sau plăcută are repercusiuni. Când sunt ironizați, se simt răniți în orgoliul propriu, iar dacă experiența se repetă, stima față de sine și încrederea scad cu timpul. Alții reacționează violent față de încercarea de a fi umiliți, devin agresivi și-și dezvoltă atitudini ostile față de școală și societate. Apare pericolul insuccesului școlar datorită cercului vicios: umilire – descurajare - refuz. Astfel, copilul se închide în sine, devine timid, nesigur, nu răspunde prompt la cerințele mediului, neîntârziind să apară etichetarea. Datorită tratamentului care i se aplică, copilul tinde a se comporta în consecință, scăderea randamentului determinându-l pe profesor să creadă mai mult în eticheta atribuită, având ca satisfacție ascunsă faptul că a reușit să descopere „un caz”. În urma insuccesului resimțit, elevul se îndepărtează de grup, se izolează și drept rezultat e considerat inadapdat, fără ca cineva să știe cauzele reale ale situației. Cuvintele jignitoare adresate de profesor vin în contradicție cu nevoia sa de afecțiune, securitate, stimă și respect.

Violența are efecte negative asupra sănătății fizice și mentale, precum și asupra dezvoltării sociale a elevilor. Atât victimele, cât și agresorii pot suferi diverse traume fizice sau psihice. Elevii supuși violenței prezintă un comportament de risc ridicat asociat cu anxietate și neputință dobândită, afectarea atașamentului, diminuarea nivelului stimei de sine, cauzând imposibilitatea stabilirii unor relații interpersonale, abuz de substanțe, absenteism școlar, relații sexuale precoce, sentimente de autoblamare și autoculpabilizare care pot genera comportament suicidar. Elevii care au fost agresați au tendința de a avea puțini prieteni cu care să poată comunica ușor și au adesea sentimentul izolării și al singurătății. Asemenea tineri simt incapacitatea lor de a se angaja în situații sociale, se simt neajutorați și incapabili să controleze propriul mediu, fapt ce determină diverse grade de marginalizare, punându-l pe copil într-o ipostază de confruntare personală cu ceilalți, ceea ce împiedică formarea unor deprinderi sociale non-violente. Violența experimentată la școală are impact asupra copilului în diverse sectoare de activitate. Apar trăiri depresive, frică, lipsa de concentrare, erori prin omisiune, întreaga lor dezvoltare cognitivă fiind afectată. Efectul atitudinii profesorului nu depinde atât de intenția pe care a avut-o el, cât de ecoul pe care îl are în conștiința elevului un asemenea comportament.

Bibliografie:

1. BĂBAN, A., (coord.), *Consiliere psihopedagogică, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Cluj-Napoca, Editura Universității, 2001
2. BOLOȘ, Daniela, SĂLĂGEAN, Daniela, *Ghid de educație civică și antiinfracțională*, Cluj-Napoca, Colecția Magister 8, Editura Eurodidact, Ediția a III a, revizuită și completată, 2005
3. CHELCEA, S., Ivan, L., Jderu, G., *Psihosociologie. Teorie*

4. ȘCOALA PROFESIONALĂ DUALĂ DIN GERMANIA – UN MODEL DE REUȘITĂ

Prof. Ing. Cosma Florin Cristian
Colegiul Tehnic „Alexandru Domșa” Alba Iulia
Tehnologia Construcțiilor de Mașini

Rezumat

În perioada 2 – 13 februarie 2015 am făcut parte dintr-o delegație de profesori ai Colegiului Tehnic „Alexandru Domșa” din Alba Iulia care a participat la un stagiul de formare în Germania la Academia Națională de Formare și Dezvoltare a Personalului în Școli din Esslingen. Scopul acestei deplasări a fost participarea la Seminarul de formare „Calificare de bază în vederea implementării de elemente de sistem dual în învățământul profesional și tehnic din România” - Basicqualification for the setup of elements of dual structure in VET in Romania- care face parte din Strategia pentru regiunea Dunării.

Principala funcție a sistemului dual este asigurarea muncitorilor calificați prin formarea lor la locul de muncă.

Atragerea tinerilor către companii

- Parteneriate de formare: fiecare școală are mai multe întreprinderi cu care are relații de parteneriat pentru formarea elevilor (fie companiile merg în școli și se prezintă, fie elevii merg în întreprinderi. Sunt formați „ambasadori” din partea elevilor, care merg apoi în școli și prezintă acest sistem).
- Este aproape o regulă ca parcursul educațional către studii universitare să treacă prin învățământul dual. Pentru că este mai „bine văzut” de către companii la momentul angajării.
- Marketing prin toate căile: se transmit către toate școlile informații legate de acest sistem, până la pagina de facebook.

Sistemul dual – caracteristici:

- Planificarea orarului la școală și practică:
 - școlarizare săptămânală (1,5 zile școală și 3,5 zile companie), max 8 ore pe zi;
 - cursuri bloc (1 săptămână școală, 2 săptămâni practică);
- Nu este limită de vârstă pentru școlarizare;
- Selecția elevilor și finanțarea practicii elevilor se realizează de către companie, iar cheltuielile privind activitatea din școală sunt suportate de stat;
- Accesul în sistemul dual implică un contract încheiat pe tot ciclul de școlarizare între companie, școală și elev;
- Elevul este, pe toată durata stagiului de practică, angajatul companiei.
- Partea practică reprezintă 70% din totalul numărului de ore pe an și se desfășoară după un plan elaborat de companie;
- Partea teoretică reprezintă 30% din totalul numărului de ore pe an și se desfășoară după un plan elaborat de minister.

Structura curriculumului

- Proces dinamic (se refac la aproximativ 12 ani);
- Inițial apare doar domeniul, ulterior au apărut denumite și calificările;
- Pondere mică a orelor de cultură generală și concentrarea pe cultură tehnică.

Planificarea cursurilor

- Respectă ciclurile de activitate cu cei 6 pași (informare, proiectare, decizie, realizare, control și evaluare);
- Pentru fiecare pas există așteptări și sarcini diferite pentru elevi și profesori;
- Accent mare pe împărțirea sarcinilor în pași mici și orientarea spre rezolvarea de probleme.

Etapele planificării cursului:

1. *Analiza planului de învățământ* (valabil pentru toată țara, pentru fiecare calificare în parte; landurile pot să intervină cu propuneri specifice).

Se extrag informațiile și se dezvoltă câmpurile de învățare (câmpurile de învățare sunt baza activității profesorilor). Câmpurile de învățare sunt specifice școlii duale. Câmpurile de învățare acoperă și părți din unele discipline (matematică, fizică, limbi străine, etc), nu numai din specialitate.

Nu sunt precizate numărul de ore de teorie, practică sau laborator – este alegerea echipei care construiește câmpurile de învățare cum împarte numărul total de ore.

2. *Planificarea temelor/situațiilor de învățare* – sunt concepute și se realizează de către echipe de profesori.

Sunt construite ca un experiment cu elevii: problematizarea și găsirea soluțiilor tehnice și apoi, totul cuprins într-un proiect. Situațiile de învățare sunt concepute de la general la detalii. Detalierea duce și la predarea de către mai mulți profesori (specializați) a câmpului de învățare. Situațiile de învățare sunt construite și după cerințele companiilor dar ținând cont de curriculumul general, impus de minister, astfel încât elevii să fie pregătiți pentru tot conținutul, nu numai de specificul companiei cu care are contract. Există elaborat un ghid pentru construirea acestor situații de învățare și cu exemple de situații de învățare.

3. *Formularea scopurilor de învățare* – se realizează de către echipe de profesori
4. *Împărțirea situațiilor de învățare în ore individuale* – se realizează de către echipe de profesori. Se ține cont de aplicabilitatea imediată a informațiilor primite, astfel încât elevul să înțeleagă de ce sunt necesare cunoștințele în activitatea lor.

Câmpurile de învățare

- Sunt distribuite pe ani școlari, astfel: anul I, câmpul 1-4; anul II, câmpul 5-8; anul III, câmpul 9-12 și anul IV, câmpul 13-14 (15), funcție de calificare;
- Sunt concise (aproximativ 1 pagină) și conțin: titlul, anul de școlarizare, curs teoretic/practic, durata de timp;
- Profesorii împart temele pe ore, pentru dobândirea competențelor;
- Alegerea profesorilor care predau anumite cursuri din câmpurile de învățare este determinată de specializarea lor;
- Pe același câmp de învățare pot să existe mai mulți profesori.
- Sunt însoțite de precizări suplimentare cu scopul de a uniformiza conținuturile, în toate landurile;
- Sunt orientate spre procesul de producție;
- Sunt concepute astfel încât accentul cade pe rezolvarea de probleme (proiecte).

Construirea cursurilor (activităților la clasă):

1. Constituirea echipei de profesori
 - funcție de competențe, abilități, specializare, dorință;
 - responsabilă este conducerea școlii, care decide și cine conduce această echipă (șeful echipei are 1 sau 2 ore de predare mai puțin);
 - se precizează foarte clar și concis (pe o singură pagină) care sunt sarcinile echipei și a șefului de echipă;
2. Analizarea planului cadru
 - are ca scop analiza câmpurilor de învățare, stabilirea conținuturilor, structurarea temelor comune, așezarea logică a temelor (situațiilor de învățare) în câmpurile de învățare, legăturile între câmpurile de învățare;
 - responsabilă este echipa;
3. Modul de parcurgere a câmpurilor de învățare
 - se stabilește ordinea în care trebuie predate câmpurile de învățare; se pot planifica unul după altul sau combinate;
 - se are în vedere și parcurgerea activităților la practică, la companie;
 - responsabilă este echipa;
4. Analizarea elementelor de specialitate sau interdisciplinare
 - se analizează în ce câmpuri se regăsesc competențele; în ce câmpuri se inițiază, unde se aplică, unde se aprofundează;
 - rezultă matricea de cuprinsuri (conținuturi);
 - responsabilă este echipa;
5. Organizarea predării (cine predă și ce)
 - se are în vedere în ce sunt specializați profesorii, dacă este nevoie de formare sau dezvoltare profesională;
 - se stabilește partea de predare din câmpul de învățare, pentru fiecare profesor;
6. Dezvoltarea situațiilor de învățare, ordinea și definirea lor
 - se definesc situațiile de învățare necesare parcurgerii câmpurilor de învățare, care este ordinea lor, cum se încadrează în anul școlar;

- se realizează în două etape:
 1. câmpul de învățare se împarte în situații de învățare;
 2. se definesc scopurile/competențele ce trebuie atinse și conținuturile aferente;
 - se au în vedere: care sunt activitățile pe care elevul trebuie să le realizeze, care sunt competențele ce se abordează pentru prima dată sau se aprofundează, ce conținuturi sunt necesare, cum se integrează în practică, unde sunt punctele de legătură cu disciplinele generale, cum pot fi ajutați elevii prin activități practice pentru o înțelegere mai bună, se poate desfășura activitatea pe grupe sau nu, va fi capabil elevul să parcurgă cei 6 pași (informare, planificare, decizie, realizarea, controlul, evaluarea) prin această situație de învățare;
 - responsabil este profesorul;
7. Cursul (planul de lecție)
- se are ca scop dezvoltarea cursului, împărțirea celor 6 pași în desfășurarea cursului (ca număr de minute);
 - trebuie avut în vedere: spațiile și mijloacele adecvate, resursele necesare, care este etapa de evaluare, când se elaborează proiectele, când este necesară colaborarea cu alți profesori, cum sunt elevii, unde se încadrează competențele sociale și personale;
8. Predarea efectivă
- se pune în aplicare planul de la pasul 7;
 - se urmărește dacă planificarea a fost coerentă, strategiile au fost adecvate, toate materialele au fost la îndemână, toți elevii au atins competențele;
9. Evaluarea
- reprezintă evaluarea lecției și punctul de vedere al profesorului: ce a mers, ce se schimbă, ce se poate îmbunătăți.

Examenale finale

- Înseamnă 1/3 la școală (parte teoretică scrisă) și 2/3 la companie (parte practică)
 - *Examenul teoretic scris*: Comisie de specialitate compusă din profesori, angajatori și angajați, care este propusă de minister; Propuneri de la școli pentru temele de examen; Comisia de specialitate analizează propunerile și stabilește subiectele (centralizat); Fiecare școală primește subiectele; Corectura se realizează de către doi profesori din școală; Elevul se consideră promovat dacă media este mai mică de 4,49 (sistemul lor de notare de la 1 la 6, 1 fiind cea mai mare notă);
 - *Examenul final (proba practică)*: Poate avea 2 părți: una la companie și una în școală (poate sau nu să existe, funcție de land)
 - Partea companiei: Este ales de către întreprindere; Se folosește documentația specifică întreprinderii; Se punctează numai discuția și nu se mai evaluează produsul.
 - Partea de la școală: Examen scris care constă din analiză, plan de lucru, științe economice; La nivelul fiecărui land se organizează centralizat; Este elaborat de către IHK (Camera de Comerț).
- În urma promovării examenului final, absolventul primește 2 certificate:

1. Certificatul de absolvire
2. Certificatul profesional, de la IHK pentru calificare

Nota obținută la examenul de certificare are greutate pentru traseul lui educațional ulterior dar și pentru locul de muncă în cadrul companiei la angajare și pentru încadrarea în grila de salarizare.

Bibliografie:

1. Lampart, G. J., *Promovarea competențelor de învățare: Introducere în învățarea cooperativă și autoreglată* - prezentare power-point.
2. Schmitt, M., „*Konkrete Unterrichtsbeispiele*“ *Reale Beispiele aus der Elektrotechnik/Mechatronik*, - prezentare power-point.
3. Ministerium für cultus, *Formarea profesională în Germania și în Landul Baden-Württemberg* - suport power-point.

5. UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE SARCINĂ (ÎBS)

Prof. Ciobanu Adriana Gabriela

Colegiul Tehnic "Alexandru Domșa" Alba Iulia

Pe măsură ce societatea avansează din punct de vedere tehnologic, este nevoie ca școlile să înțeleagă și să anticipeze schimbările produse în domeniul tehnologiei și impactul acestora asupra modului de învățare al elevilor.

De la școlile elementare și până la campusurile universitare, calculatoarele au fost incorporate în programele educaționale, oferindu-le elevilor o mai mare libertate, flexibilitate și individualitate în clasă. Pe lângă acestea, calculatoarele oferă șansa unei explorări independente, a unei pregătiri profesionale și a unei învățări în colaborare.

Învățarea bazată pe sarcină (ÎBS)

Învățarea bazată pe sarcini se concentrează asupra elevilor, solicitându-le să efectueze sarcini semnificative menite să dezvolte competențele urmărite în cadrul procesului de instruire. Aceste sarcini pot include: vizitarea unui site, efectuarea unui interviu sau solicitarea unui serviciu public. Evaluarea vizează în principal rezultatul așteptat în urma desfășurării sarcinii (în alte cuvinte, finalizarea corespunzătoare a sarcinilor). Abordarea ÎBS presupune o îmbinare a abilităților cognitive ale elevului cu activitatea practică efectivă, cu un impact evident asupra întregului proces de învățare. În cadrul acestui tip de instruire, elevul trebuie să își definească propriile nevoi de învățare corelate fiecărei noi experiențe de învățare nouă care apare.

O sarcină are patru caracteristici principale:

- Implică o centrare prioritară asupra sensului (pragmatic);
- Presupune un fel de "decalaj";
- participanții aleg singuri resursele necesare pentru a finaliza sarcina;
- Are un rezultat clar definit.

Elemente ale ÎBS

- ✓ Elevii se confruntă cu o sarcină care trebuie rezolvată. (prezentată fie de către profesor sau de un manual)
- ✓ Elevii își planifică modul în care vor acționa;
- ✓ Elevii pun în aplicare/ implementează planul de acțiune;
- ✓ Elevii reflectează asupra procesului lor de învățare și prezintă rezultatele.

Este important ca elevii să experimenteze principiile ÎBS în mod constant, în diferite contexte de învățare. O sarcină bună care dă naștere la multe probleme care trebuie rezolvate este cel mai bun mijloc de a crea un mediu de învățare productiv și interesant.

Un model de implementare a ÎBS

Acest model presupune în practică o abordare în patru părți a proiectării experienței de învățare:

- **Prezentați o sarcină de lucru reală:**
 - sarcina reală este o sarcină pe care ne așteptăm ca elevul să o întâlnească în situații concrete de viață. Poate să reprezinte o sarcină independentă sau să fie parte integrată a unei sarcini de lucru mai complexe.
 - sarcina este completă dacă acoperă cel puțin următoarele trei componente: (a) input – datele inițiale/premisele sarcinii; (b) un scop – produsul sau activitatea care rezultă în urma rezolvării sarcinii; și (c) o soluție – un set de acțiuni care transformă datele inițiale în produs/scop final.
 - De cele mai multe ori sarcinile nu au un singur răspuns corect și pot fi soluționate în mai multe modalități, iar rezultatul poate căpăta diferite forme.
 - Luați în considerare faptul că o sarcină reală include criteriul performanței minime.
- **Identificați progresul în dezvoltarea sarcinii**
 - Fiecare sarcină trebuie să fie mai complexă decât cea care o precede, ceea ce implică un input și un scop mai complex fie calitativ, fie cantitativ. Cu cât sarcinile de lucru cresc în complexitate, cu atât mai mult se apropie de cele pe care elevul le regăsește în viața socială și profesională. Este un tip de învățare care permite elevilor să își dezvolte capacitatea de a transfera cunoștințele și abilitățile lor de la o sarcină la alta, din viața școlară la cea extrașcolară.
- **Specificați cunoștințele și abilitățile care sunt incluse în sarcină**

- Trebuie acordată o atenție deosebită gradului de abstractizare și generalizare a cunoștințelor necesare și la raportul particular (potrivit unei situații specifice) sau general.
- Specificați titlul și gradul de complexitate al abilităților necesare în abordarea sarcinii
- **Specificați strategia de instruire**
- În general, pentru a vă asigura că strategia de instruire este specifică ÎBS puteți urmări elemente/reperle de mai jos:
 - Demonstrați întreaga sarcină de lucru – aceasta oferă contextul și, în același timp, ilustrează scopul final al experienței de învățare;
 - Prezentați elementele componente specifice sarcinii de lucru;
 - Demonstrați elementele componente / specifice sarcinii de lucru;
 - Puneți elevii să aplice componentele specifice demonstrate anterior;
 - Prezentați elemente suplimentare specifice sarcinii de lucru;
 - Demonstrați aplicarea acestor elemente suplimentare;
 - Repetați ciclul de aplicare, prezentare și demonstrare și pentru alte sarcini similare.
- Chiar dacă există un interes crescut, la nivel mondial, față de ÎBS, există **riscuri** care trebuie luate în considerare în dezvoltarea experiențelor de învățare în baza acestei paradigme.

Aceste riscuri sunt:

- elevii să rămână ancorați în concepte și abilități familiare, mulțumindu-se doar cu "a se descurca", evitând un efort suplimentar și riscurile de a face greșeli care însoțesc orice încercare de progres. În ceea ce privește activitățile în echipă, care pot apărea pe parcurs, unii elevi pot ajunge în situația în care se vor baza pe alții să realizeze sarcina de lucru.
- altă provocare este aceea ca, în cazul în care învățarea nu este bine proiectată, să existe în permanență pericolul de a nu gestiona suficient de bine resursa de timp dedicată consolidării învățării cât timp aceasta este proaspătă.
- a treia provocare este dificultatea de punere în aplicare a ÎBS în care numărul de elevi este mare și spațiul limitat și/sau inflexibil.

Exemplu de ÎBS:

Stabilirea legii lui Hooke în urma analizării reprezentărilor grafice a rezultatelor experimentale, utilizând aplicația MS Excel 2007

- Se împart elevii în grupe de doi la stațiile de lucru
- Se distribuie fișele de lucru, fiecare stație având altă sarcină de lucru

Strategia de predare: Învățare bazată pe sarcină; Conversația catehetică; Învățare asistată de computer; Activitate diferențiată pe grupe; Discuții de grup

Strategii de învățare: Învățare moderată de profesor

Sarcina de lucru1:

Reprezentarea grafică a dependenței alungirii firului elastic de lungimea inițială a firului:

$x=x(l)$ pentru $S=\text{const.}$ și $F=\text{const.}$

Sarcina de lucru2:

Reprezentarea grafică a dependenței alungirii firului elastic de secțiunea transversală a firului:

$x=x(S)$ pentru $l=\text{const.}$ și $F=\text{const.}$

Sarcina de lucru3:

Reprezentarea grafică a dependenței alungirii firului elastic de forța deformatoare

$x=x(F)$ pentru $l=\text{const.}$ și $S=\text{const.}$

Sarcina de lucru4:

Calculul alungirii în funcție de natura materialului: Cu

Sarcina de lucru5:

Calculul alungirii în funcție de natura materialului: Fe

Concluzia finală: legea lui Hooke este o lege de material, adică este o lege empirică, stabilită experimental.

Bibliografie

1. http://www.intime.uni.edu/model/Romanian_Model/center_of_learning_files/principles.html
2. Sarivan, L., Gavrilă. R.M., Stoicescu, D. (2009). *Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev*. Ed. a 2-a, rev. București : Educația 2000+.
3. Șoitu, L., Cherciu, R.D. (coord. (2006). *Strategii educaționale centrate pe elev*. Buzău : Alpha MDN, 2006

4. Trif, Letiția. *Didactica din perspectiva centrării pe elev*. Calitate, inovare, comunicare în sistemul de formare continuă a didacticienilor din învățământul superior. Cod Contract: POSDRU/87/1.3/S/63709.

6. MOTIVAȚIA - SEGMENTUL PRIMORDIAL AL SUCCESULUI ȘCOLAR

Prof. Jana Popa, Colegiul Tehnic Dorin Pavel, Alba Iulia

Motivația de a învăța este segmentul primordial al succesului școlar. Sursele motivației sunt multiple și complexe. Literatura de specialitate promovează ideea conform căreii factorii intrinseci și cei extrinseci condiționează și influențează motivația pentru învățare. Motivația poate fi definită ca fiind acele mobiluri interioare care direcționează comportamentul uman. Forțele externe, de orice natură, de asemenea pot influența comportamentul, dar, totuși, esențialmente, acesta este ghidat și susținut de forțele interne ale individului. De regulă, oamenii lucrează mai productiv și mai intensiv atunci când sînt motivați.

Cum să încurajez elevii să fie mai interesați ?

- Chiar din prima zi vorbiți elevilor despre entuziasmul d-vs. referitor la acest curs / subiect și la modalitatea în care acesta vă afectează personal. Căutați modalități prin care să faceți conexiuni între materialul propus și viața elevilor d-vs. Utilizați articole și descoperiri recente, reportaje chiar din presa locală sau exemple din propria experiență care sînt relevante conținutului. Solicitați astfel de exemple și elevilor d-vs.
- Gândiți-vă la întrebările pe care le-ați putea adresa elevilor pentru ca aceștia să chibzuiască asupra subiectului în discuție, chiar dacă nu au citit nimic referitor la tema respectivă.
- Utilizați în cadrul discuțiilor tehnici eficiente de facilitare a acestora.
- Dezvoltați la elevi „necesitatea de a ști”. Atunci când vă pregătiți pentru oră, întrebați-vă „Ce ar trebui și ce le-ar place elevilor să știe la acest subiect?”. Aceasta v-ar ajuta să concepeți materialul în termeni de „relevantă” și „pertinență” cu experiența de viață a elevilor.

Ce fac cu elevii apatici ?

- Încercați să consolidați o relație interpersonală cu acești elevi. Învățați numele elevilor și utilizați-le în comunicarea cu ei; elevii vor înțelege cât de interesat sunteți în obținerea succesului la cursul respectiv. Faceți astfel încât elevii dezinteresați și iresponsabili să se convingă de faptul că doriți cu adevărat să-i ajutați. Încercați să aflați care este motivul apatiei elevilor: este în depresie, supărat sau plictisit.
- Cuantificați progresul elevilor la etape timpurii și în mod sistematic, astfel încât aceștia să aibă ideea clară despre situația lor academică. Antrenați în abordarea elevilor apatici pe acei din clasă care sunt foarte motivați și interesați.
- Aflați cât mai multă informație de elevii d-vs - apatici și interesați, care vă va ajuta să stabiliți comunicare eficientă între ei.

Cîteva sugestii pentru a motiva elevii

- **Explicați.** Studii recente demonstrează că elevii sunt mai puțin interesați de participare sau evaluare deoarece nu înțeleg ce trebuie să facă sau ce ar trebui să facă. Profesorii ar trebui să acorde mai mult timp explicării: de ce învățăm ceea ce învățăm; de ce o anumită abordare / teorie / activitate este importantă, utilă și interesantă etc. În procesul educațional entuziasmul profesorilor se transmite și elevilor, care probabil vor deveni mai interesați de subiectul respectiv. În mod similar, profesorii trebuie să acorde mai mult timp explicând elevii ce așteaptă de la ei, ce obiectiv urmărește prin realizarea unei activități de evaluare etc. Elevii care sunt nesiguri de ceea ce urmează să realizeze sau cunosc precar instrucțiunile de executare nu vor obține succes.
- **Remunerați.** Elevii care nu au încă consolidat un set motivațional intrinsec de a învăța pot fi ajutați prin motivație extrinsecă - remunerarea (psihologică sau materială). Decât să blamăm și să criticăm distructiv un oarecare comportament sau răspuns neadecvat, remunerați comportamentele corecte și răspunsurile bune. Rețineți că și adulți, și elevii sunt tentați să repete comportamentele care au fost remunerate. Remunerarea poate fi simbolică și să marcheze nivelul la care a ajuns elevul prin acest comportament / răspuns. Copiilor mici acordați-le baloane, gumă de mestecat, set de carioci. Elevilor mai mari li se pot oferi cărți, certificate, laude verbale etc. Oricui îi place să fie apreciat și recunoscut, iar remunerările pentru o activitate realizată bine produc trăiri emoționale plăcute.

- **Umanizați-vă acțiunile și comportamentele.** Elevii sunt mai motivați să comunice cu profesorii care sunt mai „umani” și cărora pare să le pese de ei, de interesele și scopurile lor. Profesorii pot „apropia” elevii povestindu-le diverse istorioare din viața personală, recunoscându-și greșelile pe care le-au făcut când erau copii sau chiar fiind adulți deja. O astfel de personalizare a relației profesor – elev îi ajută pe aceștia să perceapă profesorii ca ființe umane apropiate, ci nu ca figuri autoritare și neplăcute. Discutați cu elevii și în afara orelor de curs. Interesați-vă care le sunt planurile de viitor, ce și-ar dori să devină, unde intenționează să se odihnească în vacanță etc.
- **Implicați elevii în activități.** Unul din factorii majori ai motivației este implicarea elevilor în propriul proces de instruire. Citindu-le sau prezentându-le subiectul fiind postat în fața clasei nu sunt metodele cele mai eficiente de predare. Este mult mai bine să implicați elevii în diverse activități: situații-problemă, discuții în grup, studiu de caz etc. O oră despre natură ar avea o mai mare eficiență dacă s-ar desfășura în parcul local. Mai mult decât atât elevilor le place să se simtă utili (ca și adulților, de altfel!). Alegeți câțiva elevi care să vă ajute (selectarea bibliografiei, stabilirea subiectelor pentru examene, pregătirea sălii pentru desfășurarea unei discuții în plen, aranjarea posterelor etc.). Aceste activități vor spori considerabil stima de sine a elevilor și vor intensifica și motivația acestora pentru studiul disciplinei respective. Folosiți orice oportunitatea de a primi ajutorul elevilor d-vs și fiți recunoscători pentru acesta.
- **Predați inductiv.** Cercetătorii susțin că prezentarea mai întâi a concluziilor, iar apoi oferirea exemplelor lipsesc elevii de plăcerea de a descoperi noul în mod individual. De ce nu ați prezenta mai întâi exemplele, iar apoi să le solicitați elevilor să generalizeze cele prezentate și să elaboreze concluzii ? Astfel, veți spori interesul elevilor și le veți menține interesul pe tot parcursul activității. Mai mult de cât atât, asemenea activități contribui mult la dezvoltarea abilităților de analiză și sinteză.
- **Satisfaceți nevoile elevilor.** Satisfacerea nevoilor este o metodă primară de menținere a interesului elevilor și a stării lor de bine. Identificați nevoile cele mai importante pentru fiecare elev și încercați să țineți cont de asta.
- **Utilizați emoțiile pozitive pentru a crește productivitatea și motivația.** O memorie bună și de lungă durată este în relație directă cu starea emoțională trăită de subiect în momentul memorării, susțin psihologii. Astfel, elevii învață mai bine atunci când învățarea este „acompaniată” de emoțiile plăcute. Utilizați umorul, atunci când e cazul, dar nu exagerați. Stabiliți relații pline de afecțiune atât între d-vs. și elevi, cât și între colegi.

Bibliografie:

1. A. Cerghit (coord.) - Perfecționarea lecției în școala modernă, EDP, București, 1983;
2. M. Stoica - Sinteze de pedagogie și psihologie, Editura Universitaria, Craiova, 1992;
3. S. Cristea - Fundamentele pedagogice ale reformei învățământului, Editura Didactică și Pedagogică R. A., București, 1994.

7. DEZVOLTARE DURABILĂ PRIN EDUCAȚIE PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR COPIII ȘI PARCUL-PROIECT LeAF

prof. învățământ primar Konnerth Iuliana
Școala Gimnazială Ion Bianu Valea Lungă, Alba

Motto: „Salutare, Mărite Parc!”

Am venit să ne jucăm, aer curat să respirăm, multe lucruri să-nvățăm! ”

Suntem Generația Mileniului III. Astăzi avem școli frumoase. Sălile de clasă sunt dotate cu cele mai noi mijloace audio-vizuale, biblioteci de: atlase, enciclopedii, cărți frumos ilustrate. Civilizația noastră își construiește ziduri groase în jurul ei, prietenii îi sunt calculatoarele. Cea mai evoluată civilizație trăiește refugiată într-o lume virtuală, departe de natură și din această cauză am ajuns cea mai necivilizată generație în raport cu natura. Deși suntem atât de inteligenți încât am cucerit întregul univers nu conștientizăm că Terra este singura planetă pe care rasa umană poate trăi și, deci în consecință, să ne mobilizăm ca întreaga omenire să ocrotească Planeta Albastră!

Pornind de la aceste realități am propus elevilor și părinților acestora înscrierea în cadrul programului mondial de educație pentru mediul înconjurător *LeAF - Learning About Forest* – „Să învățăm despre pădure”. *LeAF* este un program realizat de Centrul Carpato Danubian de Geoecologie București, C.C.D.G., organizație neguvernamentală furnizoare de programe educaționale de calitate în scopul unui mediu sustenabil. Programul educațional este în parteneriat cu ministerul educației, ministerul mediului și parteneri din străinătate, inițiatorul programului fiind Fundația Mondială de Educație pentru Mediu F.E.E. Programul educațional *LeAF* promovează relații durabile între copii, adulți, mediul înconjurător realizând că educația eficientă trebuie să se desfășoare dincolo de sala de clasă și că principiile de ecologie, justiție, egalitate trebuie să fie evidente la toate nivelurile societății. Scopul programului *LeAF* este de a mobiliza cadrele didactice în desfășurarea de lecții în pădure- parc pentru conștientizarea elevilor despre datoriile pe care le au față de natură și societate în contextul dezvoltării durabile. Obiectivele programului se axează pe încurajarea dascălilor și elevilor de a experimenta starea de a fi în pădure, corelarea lecțiilor realizate în pădure cu cerințele curriculum-ului școlar, înțelegând pădurea din experiență să simtă recunoștință și respect pentru pădure manifestate printr-un comportament ecologic.

Ce aduce nou acest proiect? Prin acest program sala de clasă este înlocuită cu natura, iar lecțiile se desfășoară în mediul natural. Programul *LeAF* a fost implementat în România începând cu anul 2002 când au fost înscrise 50 de proiecte educaționale. Ne mândrim că și elevi din școala noastră au participat la acest program.

Proiectul nostru educațional *LeAF* l-am denumit *Copiii și Parcul*. Proiectul a propus o metodă participativ-activă, interesantă în cadrul procesului instructiv educativ: învățarea în aer liber, sub razele soarelui și acoperișul pădurii, învățarea de tip outdoor. Acest mod de învățare s-a dovedit a fi o învățare în care elevul se implică total, percepe actul de cunoaștere-învățare prin toate simțurile: văz, auz, miros, pipăit, gust, emoție. Învățarea valorizează astfel fiecare elev prin prisma felului personal de inteligență. Experimentarea stării de a fi în pădure este o activitate la nivel cognitiv, afectiv, psihomotor, trezește curiozitatea necesară studiului, cunoașterii. Elevul descoperă natura, învață să o cunoască, să conștientizeze și să-și asume responsabilitatea în protejarea lumii înconjurătoare.

În cadrul acestui gen de program, proiectul cuprinde mai multe etape obligatorii:

-etapa de lucru în clasă care se referă la propuneri de activități și a denumirii proiectului, popularizarea proiectului, organizarea grupurilor de lucru, alegerea locului de desfășurare: pădure, parc, grădina școlii.

-etapa de lucru în natură - activități desfășurate efectiv în natură la diferite discipline de învățământ sau interdisciplinar. Astfel se pot desfășura lecții la Limba română, matematică, științele naturii, geografie, educație tehnologică, educație plastică, educație fizică, educație civică, educație muzicală. Orele vor fi consemnate și în planificările pe unități de învățare și proiecte didactice.

-etapa de evaluare în care se pot realiza expoziții, albume foto, compuneri, prezentare de portofolii.

Activitățile sunt astfel programate încât să cuprindă perioada octombrie- iunie, cele 4 anotimpuri ale anului. La sfârșitul perioadei de implementare a proiectului cadrul didactic realizează un *Raport anual* asupra activităților desfășurate și atașează o anexă cu fotografii ce surprind momente semnificative ale fiecăreui activități, documentele sunt trimise la CCDG București. Noi am propus în total un număr de 6 de activități în cadrul acestui proiect. Detaliez una dintre aceste activități desfășurate în natură.

Așadar am deschis larg ușa înspre Natură!...am intrat discret în împărăția ei și ne-am lăsat învățați de copaci, iarbă, flori, păsări, nori. Am învățat de la bubureze, melci și frunze, apoi, tot în mod discret am plecat să medităm despre importanța unei vieți sănătoase într-un mediu sănătos.

Copiii au compus un salut cu care ne-am făcut intrarea de fiecare dată în parc: *Salutare, Mărite Parc! Am venit să ne jucăm, aer curat să respirăm, multe lucruri să-nvățăm!*

O activitate plăcută, educativă și reactivă a fost *Sănătate și inspirație*, activitate transdisciplinară. Conținuturile activității s-au axat pe: jocuri în aer liber-Educație fizică; confecționarea unor obiecte utile cu materiale din natură-Educație tehnologică; pregătirea și servirea mesei, discuții asupra unui comportament civilizat și responsabil în mijlocul naturii- identificarea de arbori și semințele lor la Științele naturii.

Fiecare activitate a fost adusă la cunoștința părinților fie prin informări scrise sau verbale, ori invitația de a participa alături de proprii copii la aceste activități. Cu ajutorul părinților elevii și-au pregătit rucsacul pentru picnic și celelalte activități, conform listei de necesități pe care am stabilit-o împreună cu ei.

Regula de aur a proiectului, pe care am încercat să ne-o întipărim în conștiința noastră a fost: *Să trecem discret prin natură lăsând cât mai puține urme!*

Elevii s-au organizat în echipe de lucru, după preferințe astfel:

Echipa Joc -sarcini: - aprovizionarea cu materiale pentru joc: minge, eșarfa, explicarea regulilor jocului, întreținerea bunei dispoziții. Jocurile de mișcare propuse: *Semaforul, Aleargă eșarfa, Ținta.*, iar ca joc de evaluare a cunoștințelor: *Cine compune cel mai repede CIP !* –un nume de copac, insectă, pasăre. *Găsiți pentru cuvântul PARC* cuvinte legate de mediul înconjurător: **P** – pădure, plăcere, putere, pasăre, **A**- aer, ascult, aud, acvila, arici, arțar **R**- răcoare, ram, recreere, renaștere, **C**-copii, crengi, copaci, corn, cetate.

Echipa Foc-sarcini:- strângerea lemnului uscat pentru foc (și a unor crengi interesante): crengi rupte, scoarță de copac, frunze uscate, alegerea vetrei focului într-un loc vechi unde s-a mai făcut foc pentru a nu distruge iarba, aranjarea lemnului, supravegherea focului, stingerea focului.

Echipa Bucătari-sarcini- pregătirea bețelor pentru slăninuța friptă, frigerea slăninei, aranjarea mesei, iar la sfârșit curățenie la locul de campare.

Împreună, toți elevii, au confecționat apoi rame din diferite crengi uscate și chiar în parc le-au găsit și o întrebuințare afișând frunzele și semințele copacilor din parc. Astfel au învățat să identifice diferiți arbori din parc după frunze, semințe și coaja trunchiului: jugastru, arțar, tei, frasin, salcâm, corn.

La sfârșitul activității elevii au evaluat printr-un singur cuvânt modul în care s-au simțit la aceste activități și măsura în care au respectat motto-ul comportamentului civilizat în natură, compus chiar de ei. Momentele activității au fost surprinse tot de elevi cu ajutorul aparatului foto. Elevii au avut ca temă pentru acasă să informeze părinții despre ce au învățat în această activitate: reguli de comportare la picnic, întrebuințări „artistice”, ale crengilor uscate din pădure.

Participarea la programul LeAF este o șansă acordată copiilor și adulților de a descoperi și cunoaște lumea minunată a parcului, de a descoperi frumuseți neștiute ale naturii. O șansă pentru sănătatea comunității școlare, o șansă de a învăța să petreci în mod util și plăcut timpul liber, o oportunitate pentru îmbunătățirea calității vieții.

Noi, cei care am participat la aceste activități, am lăsat deschisă ușa clasei înspre natură...

Bibliografie:

- 1.Cerghit, Ioan, - *Sisteme de instruire alternative și complementare*, București, Editura Aramis, 2000.
 - 2.Dincă, Cornelia & colaboratorii- *Pledoarie pentru viață*, București, Editura Decesfera Media.
 - 3.Nedelcu, Gabriela, - *Educație ecologică și voluntariatul în protecția mediului*, Cluj Napoca, Editura Fundației pentru cultură și educație ecologică, 2003.
- www.ccdg.ro

8. EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ

Macarie Valentina
Colegiul Tehnic „Ion D. Lăzărescu” Cugir
Profesor discipline tehnice- TCM

Rezumat

Se știe că obiectivele dezvoltării durabile sunt pe plan: economic, social și, ecologic.

Modalitățile de abordare a dezvoltării durabile sunt: abordarea economică care se bazează pe conceptul fluxului maxim de venit ce poate fi generat prin menținerea rezervei de valori (sau a capitalului) care a produs aceste beneficii, abordarea ecologică a dezvoltării durabile care este axată pe stabilitatea biologică și fizică a sistemelor și abordarea socio-culturală care caută să mențină stabilitatea sistemelor sociale și culturale inclusiv prin reducerea conflictelor distructive.

Problemele globale identificate ale omenirii sunt: suprapopularea, penuria de hrană, poluarea, schimbări climatice, epuizarea de resurse, instabilitatea economică, dispariții de specii, analfabetism, instabilitatea socială și politică, sistemul sanitar inadecvat, amenințare război nuclear și nu în ultimul rând creșterea criminalității.

Iată motivele pentru care, dacă ne pasă, trebuie să ne mobilizăm cu toții!

Doar oamenii pot crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții.

Până nu demult tradițiile erau cele care ne asigurau dezvoltarea durabilă a societății românești, în momentul de față, ca urmare a evoluției științei și tehnicii și a haosului cultural, tradițiile au fost lăsate în uitare, efectul lor benefic fiind de multe ori disprețuit la fel ca sentimentul de patriotism.

România este cunoscută cu un trist record în privința lipsei de educație socială și civică. În educația românească, momentul actual este definit de un număr important de blocaje și crize ale sistemului ce se cer soluționate dar nu trebuie omisă în nici un caz educația pentru dezvoltare durabilă.

Cine ar putea interveni pentru a remedia greșelile trecutului? Eu încă mai cred, deși am unele îndoieli, că școala este în momentul de față cea care poate repara greșelile făcute prin procesul instructiv educativ anterior.

Educația ecologică, educația dezvoltării, educația privind problema deșeurilor și folosirea responsabilă a resurselor este în strânsă legătură cu educația pentru dezvoltare durabilă.

Creșterea calității, eficienței și utilității procesului instructiv-educativ, ar putea fi oglindită prin: abilitățile și deprinderile practice ale educabililor de a acționa în sensul dezvoltării durabile a societății, creșterea interesului față de problemele actuale ale societății românești prin dezvoltare profesională în vederea atingerii performanțelor cerute de societate, moralitatea și evoluția moralității comunităților, dezvoltarea economică a societății românești, stimularea interesului cadrelor didactice și elevilor pentru dezvoltări durabile a societății și educației pentru dezvoltare durabilă a societății etc.

Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a comunităților, a organizațiilor și a țărilor de a gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile, poate determina schimbarea mentalității oamenilor. Doar oamenii pot crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții.

Succesul unei dezvoltări durabile este condiționat de voința noastră a tuturor: cadre didactice, elevi, părinți, comunități.

Pentru ca acest lucru să fie posibil este necesară educația tuturor cetățenilor țării în vederea conștientizării importanței și necesității asigurării unui mediu sănătos, sigur, propice existenței vieții în prezent cât și pentru generațiile viitoare.

Este necesară reînsoșirea cunoștințelor și competențelor privind dezvoltarea durabilă, astfel încât fiecare dintre noi să devenim competenți și încrezători, să acționăm pentru o viață mai bună și sănătoasă, în armonie cu natura și cu preocupări pentru reducerea sărăciei, egalitatea de șanse, justiție, democrație, responsabilitate civică, protecția mediului etc.

Sistemul actual de învățământ bazat pe instruire în special teoretică și cu aplicabilitate practică redusă nu are formată și latura educativă. Această latură va deveni prioritară în viitor deoarece prin dezvoltarea Internetului, a bazelor de date și a tehnicilor instruirea la orice nivel se poate deja face și în afara școlii.

Din aceste motive, educația devine prioritară fiind susținută de o instruire orientată către cunoștințe specifice care să identifice profilul și dinamica crizelor, rolul și posibilitățile de soluționare a crizelor.

Se poate observa că o societate cu cât este mai educată și mai înstărită cu atât impactul ei negativ asupra mediului este mai mare, necesitățile de consum sunt mai mari și poluarea la fel. Din acest motiv putem concluziona că doar educarea cetățenilor nu este suficientă pentru realizarea dezvoltării durabile. Provocarea este să educăm fără a crește nevoia de consum a populației, modificând modelele de consum și limitând poluarea.

Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate.

Ce s-ar putea face, în sensul celor amintite mai sus, în orice școală din România? Multe lucruri și cred că putem începe prin conștientizarea generației tinere de pericolele ce pot apărea dacă acționăm în continuare în mod inconștient, nepăsător și ignorant.

Primul pas ar putea fi colectarea selectivă a deșeurilor adică respectarea legislației în vigoare. Este greu dar nu imposibil, să schimbăm mentalitatea tinerei generații.

Se pot face recomandări elevilor, cum ar fi: reducerea impactului schimbărilor climatice prin utilizarea transportului în comun, bicicletei, mersului pe jos și evitarea transportului aerian pe cât posibil, cumpărarea de alimente de preferință organice-vegetale, fructe, lactate, ouă și carne de la piață direct de la producători cel puțin o dată pe săptămână, consumați fructe marine recoltate sustenabil și pești "ierbivori" crescuți în crescătorii, cum ar fi somnul, scoicile, instalați cel puțin un tub fluorescent în casa dumneavoastră pentru a face economii, stingeți becurile în camerele nefolosite, coborâți valoarea termostatlui cu cel puțin 1° C pe timp de iarnă, încercați pe cât posibil să eliminați ierbicidele și pesticidele pe care le folosiți, spuneți tuturor celor cu care interacționați acasă, la școală despre ceea ce faceți pentru a conserva biodiversitatea și rugați-i să vi se alăture și nu în ultimul rând nu irosiți, ci reduceți consumul, cumpărați doar lucruri de care aveți strictă nevoie și refolosiți și reciclați orice și oricând puteți.

Se pot organiza concursuri pe această temă de către profesorii diriginți. Pot fi realizate proiecte în parteneriat cu organizații care au preocupări în acest domeniu.

În acest context, având în vedere promovarea proiectelor și obiectivelor din domeniul protecției mediului și efectuarea unei educații eficiente pentru mediul înconjurător, putem exemplifica acțiunile întreprinse la nivelul colegiului nostru în colaborare cu comunitatea locală. Este vorba de participarea, în acest an școlar, la ecologizarea albiei Râului Mare pe o porțiune de aproximativ 3 Km.

La clasele la care am fost și sunt diriginți am îndrumat proiecte în sensul educației pentru dezvoltare durabilă. Primul proiect a fost cel din anul școlar 2010-2011, numit „Ajută ca să fii ajutat!” la clasa a IX-a C. În anul școlar 2011-2012 s-a desfășurat la clasa XC, fosta clasă IXC, un alt proiect „Compania. Afacerea mea pilot ” prin Junior Achievement Young Enterprise”. Compania s-a numit ”Eco Company XC” iar domeniul de activitate ales de către elevi s-a axat pe activități de întreținere și menținere a zonei verzi din fața școlii și din incinta școlii. În anul școlar, 2012-2013, s-a continuat cu un alt proiect și anume ”Să fii lider!” tot prin Junior Achievement Young Enterprise. Proiectul a fost o continuare a celui anterior completat cu acțiuni de caritate. Elevii doresc să ajute din puținul lor pe cei mai puțin norocoși – elevi susținuți de stat. Deviza proiectului, aleasă de către elevi, a fost „Nu ne este rușine să muncim în curtea școlii!” sau „Dorim să facem ceva pentru viitorul nostru!”.

Din anul 2013 până în prezent am participat în parteneriat cu Junior Achievement Young Enterprise la programe care vizează educația pentru sănătate și la un concurs „Câștigă pas cu pas”, organizat în cadrul ,

„Young Health Programme”, Acest concurs a făcut parte din programul național „I heart sport”, un program de responsabilitate socială inițiat de Astra Zeneca la nivel internațional „Young Health Programme”, de investiție în comunitate, creată pentru ca tinerii din întreaga lume să beneficieze de sprijinul necesar pentru a-și proteja sănătatea și pentru a-și îmbunătăți șansele la o viață mai bună în viitor.

Chiar dacă nu putem salva tot ceea ce am dori să salvăm măcar să încercăm să facem ceva. Dacă fiecare dintre noi va înțelege că doar împreună vom reuși atunci generațiile viitoare vor avea o șansa altfel nici nu vreau să gândesc ce s-ar putea întâmpla.

Bibliografie:

1. Avram, S.E., Curs introductiv-dezvoltare durabilă, Cluj-Napoca, Suport curs post universitar. Universitatea Tehnică Cluj-Napoca, 2009.
2. Banciu, A., (coord.), Integrare europeană. Repere istorice și evoluții instituționale contemporane, București, Ed. Politehnica Press, 2006.
3. Ionescu, M., Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne, Cluj-Napoca, Editura Eikon, 2011.
4. www.infomediul.eu
5. www.ddbra.ro/educatie-pentru-mediul

9. IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ȘI EXTRACURRICULARE ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI

Prof. Mihai Maria- Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă
Prof. Muntean Simona Adriana- Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă

**“Natura ne aseamănă. Educația ne deosebește”
Confucius**

Activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Diversitatea activităților extrașcolare oferite crește interesul copiilor pentru școală și pentru oferta educațională.

Problematika educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ. Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv.

Locul și rolul activităților extracurriculare în educația copiilor

Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire. Timpul istoric pe care îl trăim cere oameni în a căror formație caracterul și inteligența se completează pentru propria evoluție a individului.

În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor.

În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare.

După o binecunoscută clasificare UNESCO, educația extracurriculară, adică educația de dincolo de procesul de învățământ, apare sub două aspecte principale:

- educația informală – **reprezintă influența incidentală a mediului social transmisă prin situațiile vieții de zi cu zi**
- educația non-formală, **care se realizează fie în sistemul de învățământ, fie în cadrul unor organizații cu caracter educativ.**

Activitățile extracurriculare organizate împreună cu elevii noștri au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale.

Activitățile extrascolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, ofera cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionari de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrascolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Experiența acumulată în mulți ani de activitate în mijlocul copiilor ne-a întărit convingerea că serbările școlare au un caracter stimulator atât pentru micii artiști, cât și pentru părinții lor. Am explicat, în momente oportune, cu tact și cu răbdare, motivul și sensul serbării, am antrenat părinții în pregătirea acestor manifestări deosebite, iar copiii au fost stimulați să participe activ, fiecare primind rolul potrivit preferințelor și talentului său.

În timpul fiecărui ciclu de patru ani ai școlii primare, cu fiecare generație, am căutat să descoperim și să cultivăm talentele copiilor. Prin conținutul bogat și diversificat al programului pe care îl cuprinde, serbarea școlară valorifică varietatea, preocuparea intereselor și gusturilor școlarilor. Ea evaluează talentul, munca și priceperea colectivului clasei și transformă în plăcere și satisfacție publică străduințele colectivului clasei și ale fiecărui copil în parte.

Perioada de pregătire a serbării, dorința sinceră de succes, sudează colectivul, impulsionează în mod favorabil, face ca elevul să trăiască clipe de desfătare sufletească. Consider că fiecare copil trebuie să aibă un loc bine definit în cadrul programelor, pentru a se simți parte integrantă a colectivului, să fie conștient că și de participarea lui depinde reușita unei serbări școlare. Am trăit alături de ei bucuria succesului, am remarcat că acel contact cu publicul trezește în sufletul copiilor dorința de a învinge dificultățile, de a-și stăpâni timiditatea, de a trăi bucuria reușitei.

Serbările școlare le-am organizat cu prilejul diverselor evenimente din viața lor de școlari și anume: “Serbarea abecedarului” – realizată la sfârșitul clasei I, serbarea de Crăciun, Paște, 1 Decembrie sau de 8 Martie, Fiii satului etc.

O alta activitate deosebit de plăcută care contribuie la dezvoltarea personalității elevilor este **excursia**. Aceasta ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Excursia este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Excursiile reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a elevilor, îi ajută să înțeleagă nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural.

În realizarea unei excursii școlare de mică sau mare anvergură, ne-am documentat, ne-am pregătit un minuțios plan de lucru, pe care l-am realizat secvențial, cu o abordare interdisciplinară și după o atentă prelucrare a normelor de deplasare în grup, a cerințelor igienico-sanitare, a regulilor de comportare civilizată, a regulamentului școlar în ansamblu.

Iată câteva excursii pe care le-am realizat cu elevii: vizitarea Complexului muzeologic de Științe al Naturii de la Târgu Mureș, Grădina zoologică Sibiu, salina Turda, cetatea Alba Iulia, vizitarea unor mănăstiri cum ar fi: Râmeț și Recea.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecționeze modele variate.

Prin organizarea unor **concursuri** între grupele aceleiași clase sau între clase diferite (pe diferite faze, pe diferite teme) promovăm valori culturale și etice fundamentale, precum și fair play-ul competițional, sensibilitatea și personalitatea lor suferind modificări pozitive, putând ușor depista tinere talente artistice în vederea cultivării și promovării lor. **Concursurile sportive** vin ca și o completare a activităților sportive, cei mici participând cu multă plăcere la concursurile sportive organizate, cum ar fi: atletism, concurs de săniuțe, de biciclete, de aruncare la țintă etc.

Concursurile le-am realizat la nivelul clasei sau la nivelul școlii. În cadrul concursurilor s-a dezvoltat spiritul competitiv și creativitatea elevilor. Astfel, fiecare participant dorea să realizeze lucrări superioare. Participarea la concursurile organizate de diverse școli și instituții din țară și chiar internaționale a dus la câștigarea unor diplome cu care elevii se puteau mândri. Fiecare elev deține o mapă în care își colecționează diplomele personale câștigate.

Ziua copilului -1 Iunie am serbat-o mereu cu elevii prin activități extrașcolare, iar concursurile au avut o pondere mare. Astfel am organizat diverse concursuri care au dat posibilitate elevilor să primească fiecare câte o diplomă pentru domeniul în care acesta deține aptitudini.

Spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează permanent la afectivitatea copilului.

La Teatrul de copii susținut de actori de la Teatrul Sighișoara am asistat la spectacole realizate foarte bine de echipa de actori. Elevii au putut vedea spectacole prin care au fost puse în scenă diverse povești cunoscute de elevi. Astfel au putut vedea și diferențele dintre povești și spectacol, diferențe care rezultă din creativitatea actorului.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv, constituie un mijloc de a înțui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Avem un județ încărcat de istorie și cultură. Este păcat să nu valorificăm această zestre de care dispunem. Toate informațiile primite de către elevi duc la îmbogățirea lor spirituală.

Vizitele la muzee au dat posibilitate elevilor să-și îmbogățească nivelul cunoștințelor dobândite în procesul instructiv-educativ.

Parteneriatele ajută elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natură relațiilor publice. În cadrul acestor parteneriate se pot parcurge următoarele conținuturi: transmiterea unor informații despre ecologie, dobândirea unor cunoștințe despre relația om-mediul, educarea unor comportamente și conduite civilizate, îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte din diferite domenii, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare etc. Posibili parteneri educaționali sunt: familia, comunitatea locală, mass-media, biserica, organizații nonguvernamentale etc.

Activitățile desfășurate :

- **Frumoasă și bogată toamnă**
- **Spune NU Poluării!**
- **Curtea școlii un mic paradis**
- **Am fost și noi la Alba-Iulia**
- **Hai să ne unim cu țara!**
- **Mama, ființa cea mai dragă**

Rezultate așteptate au fost :

- **Expoziții periodice cu lucrările elevilor**
- **Colțul viu al claselor primare, amenajat pe holul școlii**
- **Rondul cu flori al fiecărei clase participante în curtea școlii**

- **Carnavalul costumelor eco**

Modalități de diseminare au fost :

- **realizarea unor afișe, panouri cu caracter informativ în incinta școlii**
- **publicarea unor articole în revista școlii**
- **prezentarea unor secvențe filmate din activitățile desfășurate în cadrul ședințelor cu părinții și în consiliul profesoral.**

Toate acțiunile desfășurate și-au atins obiectivele urmărite iar rezultatele s-au finalizat printr-o paradă a costumelor eco.

Activitățile extracurriculare mai sus enumerate sunt apreciate atât de către copii, cât și de factorii educaționali în măsura în care :

- **valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor;**
- **organizează într-o manieră plăcută și relaxantă timpul liber al copiilor, contribuind la optimizarea procesului de învățământ ;**
- **formele de organizare sunt din cele mai ingenioase, cu caracter recreativ ;**
- **copiii au teren liber pentru a-și manifesta în voie spiritul de inițiativă;**
- **participarea este liber consimțită, necodificată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută;**
- **au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup;**
- **sunt caracterizate de optimism și umor;**
- **creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților;**
- **urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ;**
- **contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.**

Problematika educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ. Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor.

Concluzii

Activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Diversitatea activităților extrașcolare oferite crește interesul copiilor pentru școală și pentru oferta educațională.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed- back pozitiv.

Bibliografie:

- 1) Cernea, Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în “Învățământul primar” nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
- 2) AAIonesc, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- 3) Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, 2002

10. STRATEGII DE EVALUARE A RANDAMENTULUI ȘCOLAR

*Prof.înv.primar- PĂCURAR ELENA
Liceul Tehnologic, „Timotei Cipariu” Blaj*

Strategiile de evaluare reprezintă moduri de alegere și combinare a metodelor, tehnicilor și probelor de evaluare a randamentului școlar și de stabilire a momentului în care ele se aplică, în conformitate cu obiectivele urmărite și cu conținuturile selectate.

Strategiile sau formele de evaluare îngăduie o anumită clasificare, dacă se pleacă de la trei repere principale: cantitatea de informație sau experiență incorporabilă de către elevi, axa temporală la care se raportează verificarea și sistemul de referință pentru emiterea valorizărilor. În funcție de primul criteriu, analiștii au stabilit două tipuri: *evaluarea parțială*, când se verifică elemente cognitive sau comportamentale secvențiale (prin ascultarea curentă, extemporale, probe practice curente) și *evaluarea globală*, când cantitatea de cunoștințe și deprinderi este mare, datorită cumulării acestora (prin examene și concursuri). În funcție de perspectiva temporală, putem identifica *evaluarea inițială*, care se face la începutul unei etape de instruire (prin teste docimologice, concursuri), *evaluarea continuă*, care se face în timpul secvenței de instruire (prin tehnici curente de ascultare, teze) și *evaluarea finală*, care se realizează la sfârșitul unei perioade de formare (prin examene, de pildă). În funcție de cel de-al treilea criteriu putem delimita *evaluarea formativă* (când sistemul de referință este extern, cerințele fiind explicitate în programe sau manuale școlare), *evaluarea clasificatorie* (când sistemul de referință îl constituie performanțele grupului de apartenență) și *evaluarea autocentrică* (când sistemul de raportare este constituit din nivelul propriilor performanțe anterioare ale elevului).

Prin colaborarea celor trei criterii (la care se mai pot adauga și altele) se ajunge la o alta clasificare, devenită clasică: *evaluarea cumulativă* (sau sumativă) și *evaluarea continuă* (sau formativă). Analiza comparativă, realizată de I.T. Radu pune în evidență următoarele note și caracteristici ale celor două mari strategii: evaluarea cumulativă se realizează prin verificări parțiale, încheiate cu aprecieri de bilanț asupra rezultatelor, pe când cea continuă se face prin verificări sistematice, pe parcursul programului, pe secvențe mai mici. Evaluarea cumulativă operează prin verificări, prin sondaj în rândul elevilor și în materie, pe când evaluarea continuă are loc prin verificarea tuturor elevilor și a întregii materii, dat fiind faptul că nu toți elevii învață deopotrivă un conținut la fel de bine. Prima strategie vizează, în principal, evaluarea rezultatelor, având însă efecte reduse asupra îmbunătățirii procesului, pe când cea de-a doua are drept scop ameliorarea lui, scurtând considerabil intervalul dintre evaluarea rezultatelor și perfecționarea activității. În evaluarea sumativă se apreciază rezultatele, prin compararea lor cu scopurile generale ale disciplinei, iar în evaluarea continuă se pleacă de la obiectivele operaționale concrete; cea sumativă exercită, în principal, funcția de constatare a rezultatelor și de clasificare a elevilor, pe când cea formativă are funcția prioritară de clasificare, dar nu definitivă, prin lăsarea unui câmp deschis sancționărilor apreciative viitoare. Primul tip de evaluare generează atitudini de neliniște și stres la elevi, iar cel de-al doilea determină relații de cooperare între profesori și elevi, cultivând simultan capacitatea de evaluare și autoevaluare la nivelul elevilor. Sub aspectul folosirii timpului, prima formă utilizează o parte considerabilă din timpul instruirii, pe când cea de-a doua sporește timpul alocat acesteia prin diminuarea celui afectat evaluării. Observăm că ambele strategii presupun atât avantaje, cât și dezavantaje. Astfel, cele două moduri nu trebuie să fie utilizate în chip autarhic, exhaustiv, ci prin îmbinare și complementare. Ceea ce pierde, eventual, printr-o strategie, se câștigă prin cealaltă.

În concepția lui B.S. Bloom, evaluarea formativă este acel tip de evaluare care se realizează pe tot parcursul unui demers pedagogic, este frecventă sub aspectul temporal și are ca finalitate remedierea lacunelor sau erorilor săvârșite de elevi. „Evaluarea formativă nu-l judecă și nu-l clasează pe elev. Ea compară performanța acestuia cu un prag de reușită dinainte fixat” După De Landsheere, evaluarea formativă are drept țință să identifice situațiile în care elevul întâmpină o dificultate, în ce constă aceasta și care sunt căile de depășire. Acest mod de a evalua nu se finalizează numai decât prin note sau clasificări. Evaluarea formativă este orientată spre ajutorarea în mod operativ a elevului. Evaluarea sumativă vizează clasificarea și atestarea progreselor elevilor. Ea va arăta gradul de realizare a obiectivelor, fie comparându-i pe elevi între ei, fie raportând performanțele obținute la standardele așteptate.

De Lasheere vorbește și de evaluarea normativă, cea prin care se interpretează scorul obținut în urma unui test clasic de inventariere a cunoștințelor sau de inteligență, scor plasat într-o distribuție statistică:

performanța unui individ este judecată printr-o raportare la performanța altuia, distribuția performanțelor constituind norma.

Vizând stabilirea raportului dintre rezultatele obținute în procesul instructiv-educativ și cele scontate prin formularea obiectivelor operaționale, strategiile de evaluare reprezintă componenta acțiunii educaționale care validează, respectiv confirmă sau infirmă atingerea performanțelor urmărite în activitatea instructiv-educativă. Plecând de la informațiile obținute în urma aplicării strategiilor de evaluare, evaluatorul va proiecta și realiza reglarea și optimizarea instrucției și educației în etapele ulterioare.

Metodele de evaluare sunt căi, instrumente, modalități de acțiune, prin intermediul cărora, evaluatorul obține informații în legătură cu randamentul școlar al elevilor, cu performanțele acestora, cu nivelul de stăpânire al cunoștințelor, de formare a abilităților etc., prin raportarea la obiectivele propuse și la conținuturile științifice.

Tehnicile de evaluare reprezintă formele concrete pe care le îmbracă metodele și presupun, uneori, utilizarea de *instrumente de evaluare* (teste, referate etc.) pentru a putea fi puse în practică.

De altfel, însăși metodele de evaluare, la fel ca metodele de predare-învățare, este necesar să fie valorificate, în egală măsură de profesor și de elevi, ca autentice *instrumente de lucru – de predare, învățare, control, evaluare etc.*

Probele de evaluare sunt instrumente de evaluare gândite, proiectate, administrate-comunicate și corectate de către profesor. Ele sunt stabilite în funcție de conținuturile de învățat și de obiectivele propuse, pentru a testa și evalua performanțele elevilor și pot consta în simple întrebări, în întrebări-problemă, în exerciții, în probleme, în sarcini de lucru cu caracter teoretic, practic sau teoretico-practic.

Întrucât orice produs de instrucție și educație urmărește formarea și dezvoltarea anumitor comportamente și competențe la elevi, prefigurate în obiectivele operaționale stabilite în prealabil, este firesc ca aceleași obiective să stea la baza evaluării didactice. De aceea, între probele de evaluare și obiectivele operaționale există o corelație foarte strânsă, în sensul că probele de evaluare sunt construite prin raportare directă la obiectivele operaționale.

BIBLIOGRAFIE

Cucoș, C., (2002), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași

Ionescu, M., (2003), *Instrucție și educație, Paradigme, strategii, orientări, modele*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.

Mayer, G., (2000), *De ce și cum evaluăm*, Editura Polirom, Iași

Stan, C., (2001), *Autoevaluarea și evaluarea didactică*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.

11. STRATEGII INCLUZIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Prof.înv.primar Stan Ionela
Colegiul Tehnic Apulum Alba Iulia

Educația incluzivă a apărut și s-a extins în ultimile decenii ca un principiu funcțional existent atât la nivelul politicilor școlare, cât și al practicilor educaționale desfășurate la nivel școlar, familial, societal. Este o abordare strategică desemnată pentru a facilita succesul învățării pentru toți copiii. Școala incluzivă se adresează copiilor prin adaptarea sa continuă, flexibilă și dinamică la cerințele dezvoltării și învățării acestora. Incluziunea cuprinde două tipuri de activități susținute în același cadru educativ, prevenirea situațiilor de inadaptare și tratarea dificultăților și tulburărilor de învățare în mediul școlar obișnuit. Strategiile incluzive se referă la orientarea nouă și eficientă a strategiilor didactice, respectiv folosirea incluzivă a metodelor participative, problematizarea, învățarea prin descoperire, cercetarea, luarea de decizii, rezolvarea conflictelor. În școala incluzivă, înțelegem că școala pentru toți copiii dificultățile de învățare sunt considerate probleme normale în activitatea didactică.

Pentru rezolvarea lor profesorul urmează o serie de acțiuni care determină maniera incluzivă. În ceea ce privește elevul încearcă cunoașterea lui în mod global și pe componente care să susțină nevoia de intervenție, detectarea ariilor de dificultate în special când acestea sunt intermitente sau temporale, în ceea ce privește grupul de elevi încearcă cunoașterea relațiilor din clasă și utilizează tehnici de negociere, cooperare, colaborare, comunicare în activitatea de grup, iar legat de propria persoană colaborează permanent cu echipa școlii, director, profesori, folosește experiența proprie în mod reflexiv și empatic. În alegerea căilor de predare-învățare punctul de plecare este constituit de cerințele pe care le presupune

folosirea strategiilor incluzive. Astfel elevii trebuie să învețe folosind resursele interne și externe propuse de profesor și de ceilalți elevi, procesul învățării este mai important decât rezultatele obținute pe termen scurt, parteneriatul educațional constituie o formă de exprimare a relațiilor eficiente de predare și învățare precum și un sprijin necesar procesului didactic în interior și în exterior, procesul didactic este sprijinit și prin revalorizarea resurselor externe ale învățării-mediul educațional, fiecare elev este important și unic indiferent de rezultatele sale școlare. Recomandările pentru profesori în ceea ce privește utilizarea eficientă a strategiilor incluzive sunt : să precizeze obiectivele învățării, să evalueze aptitudinile elevului în raport cu obiectivele învățării, să formeze la elevi aptitudini prelabile necesare, să adapteze metodele la nevoile elevului, să definească clar nevoile elevului, să furnizeze elevului instrucțiuni de învățare și materiale cât mai adecvate, să prevadă un număr suficient de exerciții practice pentru a asigura stăpânirea materiei. Pentru a crește performanța elevilor se pot utiliza o serie de tehnici motivaționale: fixarea unor obiective pe termen scurt, aprecierea verbală și scrisă, utilizarea judicioasă a notării, stimularea descoperirii, explorării, curiozității epistemice, stimularea apetitului, utilizarea unor materiale familiare pentru exemple, minimalizarea consecințelor neplăcute ale implicării elevilor în școală, începerea lecției prin a da elevilor un motiv de a fi motivat.

În concluzie se poate afirma că educația incluzivă are scop să identifice și să minimizeze barierele învățării, este mai cuprinzătoare decât școlarizarea formală și cuprinde educația pentru familie, comunitate și alte oportunități de educație în afara școlii, înseamnă schimbare de atitudini, comportamente, metode de predare-învățare, curriculum care să îndeplinească cerințele speciale ale tuturor elevilor, confirmă că toți elevii pot învăța și că toți copiii au nevoie de o formă de sprijin pentru învățare. Este un proces dinamic care se dezvoltă constant în funcție de cultură și context și este parte a unei strategii mai largi de promovare a unei societăți incluzive.

Bibliografie

Băban, A., Consiliere educațională, Cluj Napoca, Editura Psinet, 2001

Sălăvăstru, D., Psihologia educației, Iași, Editura Polirom, 2004

Ghid pentru profesori, Să învățăm și să răspundem la cerințele elevilor din clasele incluzive, Editura RO Media, 2002

12. ORAȘUL ȘI EDUCAȚIA COMUNITARĂ

PETRUȚA ANGELA, prof. învă. preșc. GPP NR. 12 Alba Iulia
CIOANCĂ RAMONA, prof. învă. preșc. GPP NR. 12 Alba Iulia

Orașul Reggio Emilia din Italia, are un punct de vedere clar asupra educației și a pedagogiei. Administrația publică locală a numit **educația drept componenta strategică și creatoare a propriei idei de comunitate și de viitor al comunității**. Datorită acestei specificități, Reggio Emilia este un oraș comunitar ce proiectează viitorul și își respectă istoria și tradiția pedagogică și educativă.

Pactul pentru un oraș care educă, este un document care implică cadrele din școli și din servicii, părinții, entități – administrator, comunități locale și internaționale. Este un pact care asumă nevoia de a privi în viitor și se construiește având ca strategie de fond participarea, înțeleasă ca implicare și contribuție în cadrul valorilor de co-responsabilitate și democrație.

Un oraș care educă este un oraș ce se ocupă ca prin acțiunea integrată a tuturor celor care lucrează în domeniul educației, în roluri diferite, să contribuie la dezvoltarea armonioasă și integrală a tuturor cetățenilor săi, cu predilecție a celor tineri cărora înțelege să le ofere instrumente pentru o viață cetățenească activă, referitoare la cultură, cunoștințe, etici și experiențe. Este, deopotrivă, un oraș care lasă în urmă părerea că educația ar fi numai pentru cei specializați s-o facă și care ia în considerație toți adulții ce pot să se îngrijească și să acorde atenție educației, prin participare la acțiuni formale și informale. Este un oraș ce se îngrijește și identifică contextele educative, capabil să aibă o viziune puternic orientată spre succesul formativ al tuturor, spre construirea de alianțe și sinergii între diferiții actori educativi din teritoriul propriu.

Educația este, așadar, un factor crucial în construirea legăturilor sociale. Este o bază de construcție a orașului însuși și nicidecum doar un serviciu furnizat de o instituție educativă.

Temele nodale de la baza pactului sunt:

Orașul care educă generând bunăstare și oportunități: educația ca drept cetățnesc. Pentru a contribui la construirea unei comunități ce educă e necesar să fie promovate drepturile la învățatură, la bunăstare și la dezvoltarea potențialităților diverse ale fiecăruia; sporirea dialogului de proiectare și construirea unei rețele educative împreună cu diverși actori din teritoriu, pentru a favoriza introducerea în sistem a resurselor oferite de oraș, cunoscând și valorizând diferențele prin dialog și proiectare;

Orașul care educă promovând participarea – copiilor, tinerilor, familiilor, educatorilor, cetățenilor - **ca valoare și strategie educativă** (relaționarea ca legătură în scopul construirii unui oraș ce educă). În școală trebuie identificați timpii și modurile participării, pe diferite niveluri, a elevilor, profesorilor, părinților, cetățenilor; participarea s-ar putea traduce și ca responsabilitate împărțită, colegialitate, proiectare împreună. Privitor la valoarea participării s-a redefinit conceptul de autonomie (un numai cea școlară), extinzându-l la relaționare, dialog, vizibilitatea identităților prin documente despre experiențe și parcursuri realizate. Acestea sunt dimensiunile ce conferă sens participării și fac posibilă legătura dintre diferitele componente și, respectiv, actori. În consecință, se susține ideea unui sistem educativ ce implică orașul și nu ideea unei autonomii ce promovează participarea formală, dar izolată de oraș și de alte contexte de viață, cum se întâmplă în realitate.

Orașul care educă ca și context în care sunt recunoscute diferențele și care știe să valorizeze împletirea dintre culturi, profesii diverse, apartenențe diferite. În acest scop, trebuie promovate etici și practici capabile să determine o conviețuire stimulatorie, care să ofere fiecărui subiect oportunități de a-și descoperi capacitățile, talentele, ideile, modurile de a cunoaște și de a învăța din capacitățile și performanțele celorlalți. Văzute în acest fel, diferențele devin puncte care se pun în relație, nu cele care accentuează separarea.

Orașul care educă fiind capabil să promoveze un interes educativ care legitimează, recunoaște, susține și valorizează multe posibilități de acces la cunoaștere. Este necesară modificarea perspectivei culturale dominante ce se bazează pe dominația exclusivă a cuvântului și a cunoștințelor formale, atunci când este evaluat succesul formării; trebuie să fie reînțeleasă și propusă, în schimb, gama largă de limbaje specifice ființei umane și culturii. Aceste limbaje trebuie abordate ca mijloace prin care se pot activa procese de elaborare/organizare a cunoștințelor acumulate și a informațiilor în curs de achiziționare. Așadar, o abordare care consideră limbajele ca pe niște componente fundamentale, în contexte educative, capabile să identifice strategiile necesare construirii sensurilor/cunoașterilor importante, în mod diferit, pentru fiecare. O

astfel de schimbare este profitabilă un numai pentru școală, ci pentru întreaga țesătură a societății și a culturii.

Construirea unei conduceri 41care să garanteze coordonarea și prezidarea publică, să susțină experiențele, să favorizeze locuri intermediare de participare în teritoriu. Aceasta ar contribui la construcția unei sinteze 41care să reprezinte diferitele specificități (circumscripții, cooperative sociale, parohii, asociații, comitete de copii pe oraș, consilii ale instituțiilor etc). În același timp, aceasta ar evidenția împărtășirea acelor valori și orientări fundamentale care se identifică cu orașul.

Aceste teme nodale, prin firul conducător care le traversează, constituie prioritățile ce alcătuiesc convergența diversilor subiecți ce contribuie la a transforma Reggio Emilia într-un “oraș în care educația este o competență distinctă”.

ȘCOALA CA SPAȚIU CULTURAL. Școala trebuie să fie un spațiu care să promoveze valorile culturale și sociale ale comunității în care trăiește copilul. Doar așa copilul se simte inclus în comunitate și poate participa cu drepturi egale la viața comunitară, așa i se formează sentimente cetățenești. Copilul trebuie să intre din școală, în contact cu forme variate de artă, cu evenimente artistice sau tradiționale care au loc în comunitatea din care face parte.

Școala este un loc unde oamenii sunt educați și se educă: un loc unde se transmit cunoștințe și valori, dar mai ales un loc în care se construiesc cunoștințele și valorile. E un loc cultural, este locul în care se elaborează cultura personală și colectivă, care influențează contextul valorilor sociale și politice. Valorile promovate în Reggio sunt: valorile culturale locale, valoarea subiectivității ca întreg și integritate, valoarea diversității, valoarea participării, valoarea învățării, valoarea jocului, a divertismentului, a emoțiilor, a sentimentelor.

ȘCOALA "DESCHISĂ", un loc de referință pentru copii, adolescenți și adulți se întâlnesc împreună pentru a învăța. Școala este a comunității și pregătește copiii, elevii, pentru a deveni viitori cetățeni ai comunității. De aceea școala în Reggio Emilia se deschide către și pentru comunitate. Familiile copiilor, ca membri ai comunității sunt o prezență constantă în școală. Toate grădinițele organizează întâlniri cu părinții, unde aceștia primesc informații despre activitățile școlii și ale propriilor copii, își privesc/observă copiii în procesul de învățare și participă împreună cu copiii la activități de socializare. Este foarte important ca părinții să participe la aceste întâlniri. Este posibil ca familiile să sugereze cel mai bun moment pentru întâlnirile de grup sau pentru întâlniri individuale. De asemenea pot solicita suportul unui mediator cultural. Școala, prin cadrele ei, face eforturi să găsească o cale de a comunica cu fiecare părinte. Realizarea unui parteneriat real, constructiv, cu familia este mai realizabil dacă părintele deține informații despre activitățile școlii, valoarea educativă a mediului școlar și a activităților desfășurate în școală. Principiul PARTICIPĂRII este cel după care se organizează activitatea școlii.

Școala este vizibilă în comunitate prin implicarea în marile proiecte culturale ale orașului. Cu ocazia festivalului cultural anual desfășurat în oraș, copiii participă cu expoziții realizate în urma tratării în școală a temei festivalului. De asemenea se realizează anual proiecte care au legătură directă cu orașul, viața lui socială și culturală. Produsele activității copiilor sunt afișate în diverse zone din oraș.

În unele proiecte școala are parteneri instituții din comunitate, de exemplu: Opera – realizarea de către copii a cortinei pentru scena operei, Spitalul de pediatrie - înfrumusețarea pereților spitalului se pediatrie cu lucrări ale copiilor, Primăria – harta orasului vazută de copii, etc.

Bibliografie:

1. Studiu de caz – Gestionarea grădinițelor, material elaborat în cadrul proiectului POSDRU 63110, beneficiar ISJ Dambovița
2. Studiu de caz – Organizarea grădinițelor, material elaborat în cadrul proiectului POSDRU 63110, beneficiar ISJ Dambovița
3. Studiu de caz – Construind comunitatea. Participarea familiilor, material elaborat în cadrul proiectului POSDRU 63110, beneficiar ISJ Dambovița
4. Tîrcă, A. Rădulescu, E. (2004)- Școala și comunitatea (2002), Editura Humanitas

13. IMPLEMENTAREA EDUCAȚIEI PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ PRIN CURRICULUM LA DECIZIA ȘCOLII

Prof. Oprea Ioana, prof. Ștefan Diana, Colegiul Național "Lucian Blaga" Sebeș, discipline socio-umane, biologie

Rezumat

Lucrarea a fost elaborată cu intenția de a pune în evidență importanța formării unor competențe în domeniul dezvoltării durabile la elevii din ciclul liceal în contextul actual. În acest scop, autorii propun un model de programă pentru un curriculum diferențiat la decizia școlii (aprofundare). Programă a fost elaborată pe cele cinci secțiuni specifice : argument, structură, conținuturi, modalități de evaluare și mijloace necesare. În concepția autorilor, abordarea unei tematici specifice dezvoltării durabile, pornind de la tensiunea nevoi-resurse și până la aspecte privind ecologia, dar și globalizarea, deschide oportunitatea conștientizării impactului pe care dezvoltarea durabilă îl are începând de la nivel individual, local, național și finalizând cu cel global.

O analiză în paralel a evoluției nevoilor nelimitate ale omenirii, aflate în continuă multiplicare și diversificare și a resurselor limitate, multe dintre ele neregenerabile și nerecuperabile, pune în evidență necesitatea utilizării raționale a resurselor. Acest aspect justifică preocupările tot mai accentuate în ultimele decenii pentru o dezvoltare economică durabilă, sustenabilă. Astfel, problematica legată de creșterea și stabilitatea economică trebuie abordată dintr-o perspectivă mai largă cu accent pe armonizarea cu aspectele ecologice, umane, tehnologice etc. astfel încât satisfacerea nevoilor prezentului să nu pericliteze capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi.

În acest context, utilitatea introducerii în oferta educațională a școlilor a unei discipline opționale privind dezvoltarea durabilă devine tot mai evidentă. Conștientizarea importanței de către noile generații a multiplelor dimensiuni ale dezvoltării durabile, precum și a impactului pe care aceasta îl are atât pentru prezent, cât și pentru viitor devine astfel o necesitate a sistemului românesc de învățământ. În sprijinul acestui demers, în cele ce urmează vă propunem un proiect de programă pentru un curriculum diferențiat la decizia școlii (aprofundare).

1. Argument

Disciplina „Educație pentru dezvoltare durabilă a României” poate face parte din grupul disciplinelor socio-umane, încadrate în aria curriculară „Om și societate” și poate avea alocat un buget de timp de 1 oră/săptămână, pe durata unui an de studiu, clasa a XI-a. Prezenta programă nu dublează conținuturile curriculare incluse în programa disciplinei Economie, ci constituie o ofertă educațională distinctă (corespunzătoare unei discipline opționale – aprofundare, care nu beneficiază de rubrică distinctă în catalog).

Prin perspectivele, problematica și demersurile formative pe care le propune, disciplina „Educație pentru dezvoltare durabilă a României” poate contribui la aprofundarea și corelarea cunoștințelor dobândite de elevi în cadrul altor discipline (îndeosebi Cultură civică, Biologie, Geografie), la consolidarea unor competențe funcționale specifice și exersarea lor în contexte noi, la apropierea progresivă de o abordare complexă, pluridisciplinară a realităților sociale.

Prin studierea disciplinei „Educație pentru dezvoltare durabilă a României” se urmărește ca elevii să dobândească și să utilizeze eficient acele instrumente (cognitive, acționale și atitudinale) ce le sunt necesare pentru orientare (inclusiv în lumea profesiilor) și adaptare activă, constructivă la dinamica și diversitatea mediului social, economic și natural.

2. Structura:

COMPETENȚE GENERALE (cele din programa de trunchi comun) :

1. Utilizarea conceptelor specifice științelor sociale pentru organizarea demersurilor de cunoaștere și explicare a unor fapte, evenimente, procese din viața reală.

2. Aplicarea cunoștințelor specifice științelor sociale în rezolvarea unor situații-problemă, precum și în analizarea posibilităților personale de dezvoltare.
3. Cooperarea cu ceilalți în rezolvarea unor probleme teoretice și practice, în cadrul diferitelor grupuri.
4. Manifestarea unui comportament social activ și responsabil, adecvat unei lumi în schimbare.

Participarea la luarea deciziilor și la rezolvarea problemelor comunității.

COMPETENȚE SPECIFICE (cele din programa de trunchi comun) :

- 4.1. Proiectarea unui comportament rațional/eficient al omului, impus de tensiunea nevoi-resurse
- 2.4. Compararea unor fenomene și procese specifice dinamicii economice
- 5.1. Interpretarea rezultatelor evaluării unor fenomene economice din perspectivă micro- și macroeconomică sau individuală și socială
- 3.1. Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor sarcini de lucru prin cooperare cu ceilalți
- 4.4. Identificarea tendințelor de integrare și globalizare, specifice dinamicii economice actuale

CORELAREA COMPETENȚELOR SPECIFICE CU CONȚINUTURILE :

Nr.crt.	Competențe specifice	Conținuturi
1.	Proiectarea unui comportament rațional al omului, impus de tensiunea nevoi-resurse	• Nevoile și resursele - delimitări conceptuale • Risipă și raționalitate în utilizarea resurselor
2.	Compararea unor fenomene și procese specifice dinamicii economice	• Creșterea economică : tipuri și surse, costuri și beneficii, modele
3.	Interpretarea rezultatelor evaluării unor fenomene economice din perspectivă micro- și macroeconomică sau individuală și socială	• Dezvoltarea durabilă - delimitări conceptuale • Dimensiuni ale dezvoltării durabile (ecologică, economică, social-umană)
4.	Utilizarea cunoștințelor economice în rezolvarea unor sarcini de lucru prin cooperare cu ceilalți	• Probleme și soluții socio-economice, individuale și colective, la nivel local, național și internațional
5.	Identificarea tendințelor de integrare și globalizare, specifice dinamicii economice actuale	• Globalizarea dezvoltării durabile • Criza natural-umană a dezvoltării contemporane

3. Conținuturi

Nr. crt.	Conținuturi/Teme	Forma de activitate	Nr. ore
1.	Tema 1. Nevoile și resursele 1.1. Delimitări conceptuale 1.2. Coordonatele unei utilizări eficiente a resurselor. Diminuarea risipei de resurse	Activitate teoretică și practică	6
2.	Tema 2. Creșterea economică 2.1. Intensiv versus extensiv 2.2. Factori determinanți : naturali, umani, tehnologici 2.3. Costul de oportunitate și beneficiile creșterii economice 2.4. Noua teorie a creșterii economice	Activitate teoretică și practică;	6
3.	Tema 3. Dezvoltarea durabilă 3.1. Delimitări conceptuale, indicatori 3.2. Aspecte ecologice, economice și social-umane ale dezvoltării durabile 3.3. Rapoarte și analize ale unor organisme internaționale	Activitate practică și teoretică;	8
4.	Tema 4. Probleme și soluții 4.1. Dificultăți ale implementării principiilor dezvoltării durabile la nivel local-național 4.2. Soluții : identificare, aplicare - acțiuni de ecologizare	Activitate practică	8
5.	Tema 5. Globalizarea și dezvoltarea durabilă 5.1. Progresul economic și social al lumii 5.2. Cauze ale crizei natural-umane	Activitate teoretică și practică	8

VALORI ȘI ATITUDINI

Afirmarea liberă a personalității

Relaționarea pozitivă cu ceilalți

Libertate și eficiență economică

Comportament economic activ și responsabil

Valorificarea optimă și creativă a propriului potențial

SUGESTII METODOLOGICE

Se recomandă folosirea unor *activități de învățare* care să conducă la:

- consolidarea unor deprinderi de ordin cognitiv, cum sunt: analiza, sinteza, compararea, clasificarea, estimarea, rezumarea;
- dobândirea competențelor de comunicare adecvată în spațiul social.

Activități de învățare :

- Explicația** - profesorul clarifică pentru elevi termeni, definiții de bază, concepte utilizate în comunicare și interacțiune socială.
- Exercițiul** - profesorul distribuie elevilor fișele cu activități practice care cuprind o serie de exerciții și fișele de lucru corespunzătoare acestor activități, urmând ca aceștia sub îndrumarea profesorului să rezolve individual sau în echipă exercițiile propuse.
- Studiul de caz și dezbaterile** - se poate utiliza pentru studierea unor situații, fenomene, procese
- Lucrul în echipă** - este o metodă didactică aleasă pentru realizarea activităților practice.
- Portofoliul** - se constituie dintr-o colecție de informații despre activitățile unui elev, obținute printr-o varietate de metode și tehnici de evaluare.

4. Modalități de evaluare

Evaluarea trebuie să se realizeze în mod preponderent ca evaluare continuă, formativă. Alături de formele și instrumentele clasice de evaluare, recomandăm utilizarea unor forme și instrumente complementare, cum sunt: proiectul, portofoliul, autoevaluarea, observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor.

- Referat bazat pe informare-documentare bibliografică
- Portofoliul
- Lucrarea (activitatea) practică

5. Mijloace/dotări necesare

- Fișe de lucru individuale și de grup
- Calculatoare cu conectare la internet

Bibliografie

1. Ghid metodologic – aria curriculară “Om și societate”, București, Editura Aramis Print, 2000
2. Dobrotă, N., Economie politică, București, Editura Economică, 1997
3. Angelescu, C.(coord.), Economie, București, Ed.Economică, 2005
4. Suport de curs : „COMPETENȚE CRESCUTE PENTRU CADRELE DIDACTICE!” - Program de formare continuă a personalului didactic din învățământul preuniversitar

14. TRATAREA DIFERENȚIATĂ ȘI SUCCESUL ȘCOLAR

Mateș Rodica

Prof. în învă. primar

Școala Gimnazială Mătișești-Horea

Una din ideile de bază ale tratării diferențiate este aceea că învățământul trebuie să se desfășoare astfel încât elevii să-și asume într-o mai mare măsură responsabilitatea dobândirii cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, asigurând posibilitatea unei cunoașteri active, atât prin munca în colectiv, cât și prin munca individuală. Corelat cu aceasta, instruirea individuală se înscrie printre mijloacele de ameliorare a randamentului elevilor, de diminuare a eșecurilor. De aceea, în general, adoptarea celor mai multe dintre măsurile de diferențiere a instruirii au în vedere atât formele în care se manifestă întârzierea școlară a unor elevi, cât și cauzele care o determină; tocmai această analiză nuanțată a întârzierii școlare și a cauzelor acesteia, urmată de angajarea elevilor într-un proces de instruire adecvat lor, constituie contribuția esențială a psihologiei și pedagogiei diferențiale.

Lucrările care se ocupă de înlăturarea întârzierilor școlare atestă eficiența îmbinării măsurilor generale de perfecționare a activității școlare cu cele de diferențiere a instruirii, atât prin adoptarea unor forme adecvate de organizare a claselor și grupelor de elevi, cât și prin tratarea diferențiată a elevilor, pe baza cunoașterii particularităților lor individuale, realizate în condițiile activității cu întreaga clasă.

După cum remarcă mulți psihologi, o strategie științific fundamentată care să ducă la o diferențiere autentică și eficientă în instruirea elevilor implică, între altele, lămurirea unor probleme psihologice specifice. După Ion I. Radu, două operații se impun a fi realizate:

1. clasificarea (tipizarea) psihologică a elevilor în procesul învățării, cu referire la particularitățile activității de gândire, la capacitatea de învățare;
2. cunoașterea particularităților psihologice ale elevilor în corelație cu randamentul lor școlar, cu referire la interese, înclinații, viață afectivă.

Rolul fiecăruia din aceste elemente, în ceea ce privește randamentul școlar, fiind diferit, acțiunea de diferențiere a activității școlare trebuie și ea stabilită orientând-o după acele aspecte care influențează mai puternic randamentul elevilor. Între acestea se recunoaște că stabilirea unui sistem de lucru adecvat trebuie să se facă în primul rând, în funcție de “capacitatea de învățare sau de însușire a cunoștințelor” (receptivitatea la învățare). Deosebiriile dintre elevi din acest punct de vedere sunt cele mai evidente, fiind legate de însușiri cu cel mai puternic caracter individual și relativ constante. De aici, necesitatea nuanțării formelor de muncă, a metodelor folosite, a ritmului de lucru, în funcție de capacitatea de asimilare a elevilor.

Ceva mai mult, apare necesară distincția între capacitatea generală de învățare și cea specială, manifestată la o anumită disciplină, distincție de o maximă însemnătate pentru definirea unei strategii de diferențiere a instruirii.

Dacă deosebirile dintre elevi în ceea ce privește capacitatea generală de învățare conduc la adoptarea unor modalități de diferențiere a studiilor – prin conceperea claselor și a grupurilor omogene – apoi cele referitoare la capacitatea specială conduc la adoptarea altor formule, cum sunt cursurile de nivel, cursurile tradiționale, metode și procedee de lucru adecvate, după următoarea schemă:

Capacitate - diferențiere prin : - clase omogene
generală - grupe omogene

Capacitate - diferențiere prin : - cursuri de nivel
specială - cursuri adiționale
- grupe omogene

- numai pentru : - unele discipline
- fișe, etc.

Rezultă că pentru adaptarea procesului didactic la posibilitățile elevului este necesară identificarea capacității de învățare a copilului chiar de la începutul școlarității, declararea comportamentului intelectual în toată varietatea manifestărilor sale și aprecierea gradului de maturitate a elevului în fiecare dintre acestea. Mai trebuie adăugat că, vorbind de randament școlar, de succes și insucces școlar, nu se fac referiri numai la obiectivarea acestora în note. Un elev cu o capacitate de învățare sporită, care are note de trecere nu poate fi considerat un elev cu succes în activitatea școlară.

La sfârșitul acestor considerații se impun unele concluzii. În primul rând, se pare că, în unanimitate, pedagogii sunt de acord asupra necesității organizării învățământului și desfășurării activității școlare adecvat trăsăturilor caracteristice unor grupuri de școlari și chiar specifice fiecărui elev. Ideea modelării școlii după elev, în perspectiva realizării idealului educativ și nu adaptarea elevului la o școală arbitrar concepută, este dominantă în strategia determinării structurii școlilor, a conținutului și a metodologiei didactice.

În al doilea rând, experiența acumulată în acest domeniu, îndeamnă ca și în alte direcții să se păstreze măsura. Exagerările, care nu au lipsit în această privință, sunt dăunătoare cel puțin tot atât ca și ignorarea acestei cerințe. Trebuie să distingem între greșeli săvârșite în realizarea practică a unor principii, a unei concepții întemeiate pe de o parte, și natura concepției însăși asupra diferențierii instruirii, pe de altă parte.

Modalități de tratare diferențiată. Diferențierea activității didactice cel mai des uzitată este îmbinarea muncii frontale cu activitatea pe grupe mici și individualizarea.

Preponderența activității frontale la lecții are serioase neajunsuri. Criticile care se aduc activității frontale sunt îndreptățite, dar aceasta nu înseamnă că activitatea frontală trebuie înlăturată complet. Sunt situații când conținutul unor lecții impune o muncă frontală cu elevii. Utilizarea metodelor de comunicare orală se pretează la o muncă formală cu elevii. Mai mult, o exprimare coerentă produce în rândul elevilor și anumite stări afective, care contribuie la formarea unor convingeri morale.

Alături de această valoare polifuncțională a activităților frontale, ele au și o seamă de limite și dezavantaje. Din această cauză, organizarea procesului de învățământ în așa fel încât tratarea diferențiată să câștige un teren din ce în ce mai mare, a devenit una din caracteristicile principale ale unui învățământ modern și eficient.

Activitățile diferențiate permit o desfășurare mai suplă, mai nuanțată a procesului didactic, o stimulare mai eficientă a dezvoltării aptitudinilor individuale ale elevilor.

Diferențierea se realizează în mod practic, așa cum consideră o mare parte a literaturii de specialitate pedagogice, prin îmbinarea muncii frontale cu cea pe grupe mici și cu munca individuală.

În organizarea activităților pe microgrupuri se țin cont de mai multe variabile. De exemplu, în cadrul colectivului clasei care constituie un grup relativ constant, pentru îndeplinirea anumitor sarcini pot fi create grupuri temporare mai mici. Efectuarea unor lucrări practice, a unor materiale didactice sunt sarcini adecvate pentru activitățile de grup.

Gradul în care intervine învățătorul în desfășurarea lucrărilor și își exercită rolul său conducător depinde de nivelul său intelectual și motivațional al elevilor. În practica școlară, gruparea elevilor unei clase poate fi determinată și de dezvoltarea lor inegală, de progresul diferit obținut la unele obiecte de învățământ.

În aceste cazuri învățătorul identifică grupele de elevi cu același nivel și apoi cu acestea se lucrează diferențiat.

Funcțiile instructiv – educative ale activităților de microgrup sunt polivalente deoarece efectele lor pozitive depășesc domeniul instructiv extinzându-se asupra numeroaselor aspecte ale fenomenului educativ. Aplicarea cu succes a acestei forme de activitate depinde de numeroase condiții și implică anumite cerințe, printre care:

- stabilirea modului și formei de dirijare a activităților de microgrup, în funcție de gradul de dificultate a problemei, de pregătirea elevilor, de nivelul deprinderilor de muncă independentă;
- în alegerea temei destinate muncii în microgrup este indicat să se ia în considerare nivelul motivațional al elevilor pentru materia respectivă;
- activitatea de grup trebuie să se coreleze cu conținutul și obiectivele lecției. Astfel se conturează mai multe tipuri:
- preocuparea simultană cu sarcini identice;
- sarcina este identică din punct de vedere obiectual – logic, dar diferă materialul sau prelucrarea în funcție de grupuri;
- alternarea succesivă a activităților frontale cu cele de grup;
- activitate identică, completată pe grupuri cu sarcini suplimentare;
- forme diferențiate de activitate, dar completate cu sarcini identice;
- la fel ca și clasa, tema se împarte în subdiviziuni, fiecare fiind rezolvată de câte un grup;
- grupul, la rândul său, dezvoltă tema dată.

Crearea grupurilor în cadrul clasei are un caracter temporar și dinamic, deoarece structura lor se schimbă în raport cu necesitățile didactice.

Pe lângă formele de lucru amintite, munca individualizată reprezintă o formă de tratare diferențiată mai nuanțată. Se iau în calcul atât particularitățile de vârstă, cât și cele individuale. Într-o oarecare măsură, activitatea individualizată are loc și în cadrul celorlalte activități (frontale sau pe grupe), deoarece întrebările puse elevilor de către învățător sunt diferențiate în raport cu particularitățile lor individuale.

Bibliografie:

1. Macavei, E., *Pedagogie*, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 1997
2. Miclea, M., *Psihologie cognitivă*, București, Editura Polirom, 2003
3. Mitrofan, N., *Testarea psihologică a copilului mic*, București, Editura Pres S.R.L., 1997
4. Radu, I., *Metode psihologice și analiza datelor*, București, Editura Sincron, 1993

15. CALCULATORUL, PRIETENUL MEU

-program opțional-

Prof. învă. preșcolar: Bordeu Georgeta

Prof. învă. preșcolar: Stan Loredana

Grădinița cu PP Step by Step nr. 12 Alba Iulia

Grădinița este locul unde copilul, această ființă cu particularități individualizate, se dezvoltă fizic și psihic. Calitatea activităților din grădinița de copii impun educatoarei tot interesul informativ și formativ pentru a ști în ce direcție trebuie acționat. Societatea contemporană este într-o continuă schimbare, iar pregătirea optimă a copiilor pentru viitor este o provocare pentru cadrele didactice. Este evidentă necesitatea tot mai acută ca învățarea să fie de tip inovator cu un puternic caracter anticipativ și participativ. Tot mai mult folosim tehnica, în absolut toate domeniile vieții cotidiene, iar televizorul și computerul au devenit instrumente indispensabile vieții moderne.

Educația de calitate reprezintă o condiție prealabilă pentru o educație în spiritul dezvoltării durabile, oferă oportunitatea celor implicați să participe creativ la identificarea soluțiilor și evaluarea alternativelor pentru crearea unui viitor sustenabil. Astăzi toată lumea folosește direct sau indirect calculatorul, acesta devenind un partener de lucru al omului, un coechipier de „joacă” al copilului. Calculatorul este foarte util atât copilului cât și cadrului didactic, însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv - educativ, nu să îl îngreuneze. Realitatea care ne înconjoară stârnește mereu curiozitatea individului, indiferent de vârsta pe care acesta o are. Pe măsură ce se obțin răspunsuri la o serie de întrebări, se nasc din aceste noi domenii ale cunoașterii, alte întrebări. Informația se diversifică, se nuanțează constant. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită copilului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție.

Majoritatea specialiștilor consideră că nu trebuie să ne întrebăm dacă instruirea copiilor se îmbunătățește prin utilizarea mijloacelor media, ci cum pot fi utilizate mai bine calitățile acestora, care le deosebesc de alte medii: interactivitatea, precizia operațiilor efectuate, capacitatea de a oferi reprezentări multiple și dinamice ale fenomenelor și, mai ales, faptul că pot interacționa consistent și diferențiat cu fiecare copil în parte. Calculatorul a devenit componentă a spațiului socio-cultural al copiilor, influențând limbajul și comunicarea non-verbală și punând copilul în situația de a găsi mai multe soluții. Integrarea calculatorului în activitatea instructiv-educativă desfășurată la grupă constituie o tendință modernă de racordare a învățământului la noile cuceriri tehnologice.

Există o serie de avantaje și dezavantaje ale utilizării calculatorului de către preșcolari.

Avantaje	Dezavantaje
- Permite petrecerea timpului liber într-un mod plăcut și util, dacă sunt utilizate cu precădere jocurile logice-softuri educaționale - Dezvoltă gândirea logică, creativitatea, îndemânarea, puterea de concentrare - Stimulează curiozitatea, interesul, dar mai ales independența în rezolvarea sarcinilor	Din punct de vedere medical: - solicită coloana vertebrală datorită poziției statice - poate afecta vederea - risc pentru obezitate Din punct de vedere psiho- social: - tulburări emoționale - dezvoltă și încurajează violența prin unele jocuri - duce la așa-numita “singurătate computerizată” - poate crea dependență

Cu toate că există și dezavantaje în utilizarea calculatorului, am dorit să desfășurăm acest opțional, solicitat atât de către copii, cât și de părinții acestora, prin care încercăm să oferim dreptul copiilor la șanse

egale de educație și la nevoile de dezvoltare. Introducerea unei astfel de activități opționale răspunde interesului crescut al copiilor pentru activități informatizate, ele contribuind la dezvoltarea încrederii în forțele proprii, asigurând o libertate mai mare oferită copilului, capacităților sale de expresie. Majoritatea copiilor au cunoștințe minime privind utilizarea calculatorului dispunând acasă de calculator și de o gamă variată de jocuri. Calculatorul oferă totodată o abordare interdisciplinară a domeniilor de cunoaștere prin nenumăratele softuri educaționale de care dispunem și pe care le folosim în funcție de nivelul de vârstă cu care lucrăm.

Programul de activități al opționalului
„Calculatorul, prietenul meu”

Grupa mică „Steluțe”

	Data	Tema activității
1	Octombrie	1. „Să facem cunoștință cu un prieten!” 2. „Să ne jucăm cu șoricelul!” 3. „Am grijă de prietenul meu!” - Cunoașterea componentelor de bază ale unui calculator; - Deschiderea și închiderea calculatorului; - Exerciții de folosire a monitorului și a mouse-ului;
2	Noiembrie	4. „Ce ne spune Monitorul” -Exerciții de folosire a monitorului și a mouse-ului; -Cunoașterea iconurilor și tastelor importante; -Să lanseze în execuție Windows; -Exerciții pentru descoperirea corespondenței dintre acțiunea sa ca utilizator și răspunsul calculatorului;
3	Decembrie	5. „Hai să ne jucăm!” 6. „Ne jucăm cu iconițe!” -Selectarea unei anumite aplicații (Word, Paint); -Jocuri și exerciții de folosirea corectă a mouse-ului și a tastaturii;
4	Ianuarie	7. „Micii informaticieni!” 8. „Unde pot să desenez!” -Desen liber în programul Paint – Jocuri – exerciții; -Activități distractive;
5	Februarie	9. „Poveștile mele preferate!” 10. „Micii informaticieni!” -Vizionare CD-uri cu povești; -Jocuri și exerciții de folosirea corectă a mouse-ului și a tastaturii;
6	Martie	11. „Marii informaticieni!” -Desene pentru 8 Martie împreună cu grupele mari
7	Aprilie	12. „Coșulețul cu ouă de Paști!” -Desene în programul Paint – figuri geometrice
8	Mai	13. Jocuri preferate -Prin accesarea iconurilor de pe monitor -Softuri educaționale
9	Iunie	14. „Micii informaticieni” Evaluare: -funcțiile componentelor de bază - utilizarea tastaturii, a mouse-ului, a programului Paint

Grupa mijlocie „Steluțe”

	Data	Tema activității
1	Septembrie	„Micii informaticieni” Evaluare inițială
2	Octombrie	„Prietenul meu calculatorul!”- la ce ne folosește calculatorul? „Prieten sau dușman?”- activitate comună cu toate grupele din grădiniță despre influențele calculatorului asupra utilizatorului
3	Noiembrie	„Pictograme magice!” -Recunoașterea simbolurilor specifice programelor -Accesarea corectă a programelor de pe monitor

		-Jocuri preferate
4	Decembrie	„Micul pictor!” -Desene specifice zilei de 1 Decembrie -Desen – Podoabe pentru bradul de Crăciun
5	Ianuarie	„Magic English” -Softuri educaționale - Jocuri-exercițiu
6	Februarie	„Copilărie fericită!” -Vizionare povești și programe Power Point
7	Martie	„Un măștișor pentru mama mea!” -Desene specifice zilei de 8 Martie -Crearea portofoliilor personale
8	Aprilie	„Coșulețul cu ouă roșii!” „Cadourile iepurașului”
9	Mai	Softuri educaționale: „Hai la joacă afară”, „Piticlic”
10	Iunie	Evaluare portofoliul personal Concurs: Cine desenează mai frumos un cadou!

Grupa mare „Steluțe”

	Data	Tema activității
1	Septembrie	- „Micii și Marii informaticieni” - Întâlnire cu un specialist IT
2	Octombrie	- Să accesăm programele de pe monitor - Învățăm sa ne creem un folder personal pe monitor - „Vizionez un CD”- exerciții practice
3	Noiembrie	- Accesare programul Paint - Desenăm elemente de toamnă - Învățăm să salvăm documentele personale - Crearea portofoliilor personale
4	Decembrie	- Accesare programul Paint - Costumul popular - PP- desen - Scrisoare pentru Moș Crăciun - Vizionare Power Point - Tradiții și obiceiuri la români
5	Ianuarie	- Jocuri – exerciții la alegere - Softuri educaționale - „Socotim - calculăm, matematică-nvățăm!” - Jocuri preferate
6	Februarie	- Mijlocul de locomotie preferat- program Paint - Învățăm să ne scriem numele în programul Word - Joc- exercițiu „De-a secretarii”- program word
7	Martie	- Măștișoare - desen PP - Felicitări pentru mame - Cel mai bun operator- concurs - Vizionare Power Point – Vine primăvara!
8	Aprilie	- Softuri educaționale - piticlic, etc - Vizionare Power Point- Tradiții de Paște - „Coșulețul cu ouă roșii”
9	Mai	- Softuri educaționale - Joc: „Hai la joacă”; - „Piticlic ne învață cum să ne comportăm în viață”
10	Iunie	- Felicitări de 1 iunie - Vizionare Power Point – „Copii din lumea-ntreagă!” - Concurs- Micul informatician

Putem spune că pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare – învățare – evaluare, cât și metodele moderne. Nu trebuie

să renunțăm la cretă, tablă și burete, la lucrul manual, la rezolvarea de probleme și la efectuarea experimentelor reale deoarece prin realizarea unei legături directe între experiența practică și ideile teoretice, contribuie la formarea competențelor necesare dezvoltării personale a copilului și a societății în care trăiește. De asemenea, educația nu se realizează numai prin simpla dezvoltare intelectuală. Tot atât de importantă este și necesitatea educației pentru viață, tot ceea ce generează interes și cunoaștere.

Concluzionând, învederăm faptul că, folosite cu înțelepciune mijloacele media pot stimula procesul de învățare, pot fi de un real folos chiar de la această vârstă; mai ales în condițiile în care preșcolarul le folosește corect, iar activitățile pe care le desfășoară cu și prin intermediul acestora sunt constructive și utile.

BIBLIOGRAFIE:

- Chele, G., „Utilizarea îndelungată a calculatorului la copii și adolescenți- factor de risc sau condiție premorbidă”, Iași - teză de doctorat, 2010;
- Matei, S.; Panait, M., „Inițiere în utilizarea calculatoarelor”, Editura Arves, 2003
- Pânișoară, O., „Comunicarea eficientă”, Iași, Editura Polirom, 2003;
- Șova, S.(coord), „Activități opționale din grădiniță, Bacău, Editura AS'S, 2000

16. POSIBILITĂȚI DE ÎNVĂȚARE NECONVENTIONALE PRIN STRATEGII EDUCATIONALE MODERNE

*Prof. înv. primar Șovrea Maria,
Școala Gimnazială, „Ion Bîanu”, Valea Lungă, jud. Alba*

Întreaga viață este o școală. Ne informăm, acumulăm experiență, ne perfecționăm, ne culturalizăm, căpătăm înțelepciune. Iată doar câteva din efectele învățării conștiente, și mai ales inconștiente, proces al cunoașterii caracteristic oricărui individ, indiferent de vârstă.

Cunoașterea este informație cu înțeles și informație care acționează. De aceea societatea cunoașterii nu este posibilă decât grefată pe societatea informațională și nu poate fi separată de aceasta. În același timp, ea este mai mult decât societate informațională prin rolul major care îi revine: cunoaștere în societate. Cel mai bun înțeles al *societății cunoașterii* este probabil acela de *Societatea informațională și a cunoașterii*.

Trăim într-o societate dinamică, ce se află într-o continuă transformare, adaptare, mișcare. Schimbările majore din stilul nostru de viață și din obiceiurile noastre, induse de diferite influențe culturale, sociale, economice și tehnice se reflectă și în instruirea, educația noastră. Mobilitatea crescândă a populației, a tehnicii și a tehnologiei, a simbolurilor și informației schimbă și modifică sensul educației. Ca urmare, astăzi omul își construiește educația personală cu totul altfel decât mai demult. Pentru majoritatea indivizilor, educația este un mod „natural” și general acceptat de a-și construi identitatea, personalitatea – „Sunt ceea ce învăț și cum învăț”.

Competențele cheie reprezintă un pachet multifuncțional, transferabil de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și găsirea unui loc de muncă. Acestea trebuie să se fi dezvoltat la sfârșitul educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare ca parte a educației pe tot parcursul vieții. Toate cele opt **competențe** au la bază **facultatea de a procesa informația** de a învăța și de a-și schimba preferințele. Un pas esențial în învățarea unui material este înțelegerea acestuia. Unele lucruri sunt ușor de înțeles, altele mai dificil; depinde de cunoștințele noastre anterioare în acel domeniu, de tehnicile noastre de învățare și de caracteristicile materialului pe care îl învățăm.

Nu lipsite de importanță sunt tehnicile de studiu cum ar fi *harta mentală, schema, rezumatul, luarea notițelor, sublinierea, recapitularea*. Ele, ca instrumente cognitive, contribuie definitoriu la achiziția competențelor cheie.

Prin teoria inteligenței multiple, dezvoltată în anul 1983 de Dr. Howard Gardner, profesor la Universitatea Harvard, acesta sugerează că noțiunea tradițională de inteligență bazată pe IQ (coeficientul de inteligență) are limitele ei și propune, în schimb, opt tipuri diferite de inteligență care să acopere o paletă mult mai largă a intelectului uman. Tipurile de inteligență, cele 8 dimensiuni fundamentale ale conceptului de inteligență multiplă, potrivit teoriei lui Gardner, sunt: verbală/lingvistică, logico-matematică, spațială, kinestezică, muzicală, intrapersonală, interpersonală și naturalistă.

Dr. Gardner afirmă că, în majoritatea sistemelor educaționale și culturale, se acordă importanță doar inteligenței verbale și celei logico-matematice, neglijându-se celelalte dimensiuni ale inteligenței multiple. El recomandă acordarea unei importanțe echilibrate tuturor celor 8 dimensiuni ale inteligenței multiple,

acordarea atenției necesare și copiilor/elevilor care manifestă înclinații spre domenii artistice, naturaliste etc, cât și copiilor care adesea sunt etichetați ca având probleme la învățatura, probleme de atenție/concentrare la lecții. Acești copii, având în vedere modul lor deosebit de gândire, trebuie ajutați să se dezvolte în domeniile spre care au înclinații, nu să fie demotivați datorită abilităților mai puțin dezvoltate pe care le au în domeniile lingvistic și logico-matematic. Abordarea învățării conform acestei teorii nu înseamnă că pentru învățarea unui lucru trebuie folosite, întotdeauna, toate cele 8 canale, ci explorarea a cât mai multe posibilități de a învăța un lucru pentru a putea decide care dintre ele sunt cele mai potrivite în fiecare caz particular. Teoria inteligenței multiple extinde orizontul posibilităților de învățare/asimilare a cunoștințelor dincolo de metodele convenționale, verbale și logico-matematice utilizate în majoritatea școlilor.

“Îmi doresc pentru copiii mei ca aceștia să înțeleagă lumea nu numai pentru faptul că lumea este fascinantă și mintea omului este curioasă. Vreau ca ei să înțeleagă lumea altfel, încât să o poată face mai bună. Cunoașterea nu este același lucru cu moralitatea, dar, dacă vrem să evităm greșelile anterioare și să avansăm pe direcții productive, trebuie să fim în stare să înțelegem. O parte importantă a acestei înțelegeri constă în a ști cine suntem și ce putem face. În ultimă instanță, trebuie să sintetizăm pentru noi înșine ceea ce înțelegem. Într-o lume imperfectă pe care o putem influența în bine sau în rău, conștientizarea faptului că orice încercare contează – este cea care ne definește ca ființe umane.” (Howard Gardner)

În primii cinci ani de viață, copiii mici din toată lumea dezvoltă teorii și concepții puternice despre cum funcționează lumea – lumea fizică și lumea celorlalți oameni. De asemenea, își dezvoltă, cel puțin la nivel de schiță, competența privind sistemele de simboluri umane fundamentale – limbaj, numere, muzică, reprezentări bidimensionale, și altele asemenea. Ceea ce este frapant la aceste achiziții este că ele nu depind de învățarea explicită. Copiii își dezvoltă aceste capacități simbolice și aceste concepții teoretice îndeosebi cu ajutorul propriilor interacțiuni spontane cu lumea în care trăiesc. Aceasta nu înseamnă negarea faptului că unele culturi specifice exercită efecte specifice, ci mai degrabă afirmă că tipurile de capacități care evoluează vor fi dificil de înfrânat, în condițiile unui mediu rezonabil de bogat și favorabil. Copiii împărtășesc din elixirul creativității. Ei sunt dornici să transcedă granițele de care sunt conștienți cel puțin în mod periferic; ei se avântă cu mare pasiune în joacă și muncă; ei creează produse care adesea uimesc “branșa” ca fiind mai impresionante decât realizările unor copii mult mai în vârstă.

O schemă de dezvoltare concepută pentru a descrie înzestrarea și corolarele sale conduce firesc la întrebarea: ce se poate face pentru a promova și educa fațetele înzestrării? Din păcate este foarte ușor să blochezi dezvoltarea copiilor aplicând în procesul de educație metode și tehnici care nu corespund obiectivelor fundamentale ale unui act educativ performant. Delimitarea diferitelor forme care constituie înzestrarea, experiența, creativitatea și altele asemenea poate fi utilă educatorilor prin faptul că duce la întrebarea: ce tip de performanțe sau realizări extraordinare sunt dorite? A urmări să promovezi dezvoltarea unui individ creativ este o provocare extraordinară, mult diferită de educarea unui individ prodigios sau de instruirea a unui individ care va deveni un expert.

Pentru atingerea scopului și obiectivelor educaționale este esențial ca educatorul să țină cont de ideea de inteligență multiplă. Pentru o bună înțelegere a materialelor prezentate este necesar să se recurgă la toate inteligențele care sunt relevante pentru acel subiect, în cât mai multe moduri legitime posibile. Unii copii vor învăța un subiect prin intermediul unui punct de intrare și alt subiect prin alt punct de intrare. Prin aceste tipuri de abordare se activează diferite fascicule din rețeaua neurală. În măsura în care sunt activate și apoi conectate numeroase rețele neurale, există o reprezentare mentală solidă și de durată a subiectului în chestiune. Ca oameni avem capacitatea de procesare a limbajului, numerelor, relațiilor sociale, relațiilor spațiale. Nu putem vedea direct inteligențele, dar le observăm în acțiune urmărindu-i pe indivizi cum desfășoară diferite tipuri de comportamente și sarcini. Când o persoană cântă, presupunem că își folosește cel puțin inteligența muzicală. Când desenează, presupunem că își folosește inteligențele corporal-chinestezică și cea spațială.

Deși inteligențele sunt anatomic separate, Gardner susține că acestea acționează foarte rar în mod independent, ci, mai degrabă se folosesc concomitent, completându-se una pe cealaltă, astfel încât elevii să-și dezvolte abilitățile sau să rezolve probleme. Spre exemplu, în dans se folosesc:

- inteligența muzicală pentru a simți ritmul și variațiile muzicii,
- inteligența interpersonală pentru a inspira sau impresiona emoțional publicul prin mișcările sale, cât și
- inteligența kinestezică, aceasta oferindu-i agilitatea de a-și realiza mișcările cu succes.

Luând în considerare teoria lui Gardner, iată câteva implicații în procesul instructiv- educativ. Profesorii trebuie să considere toate inteligențele la fel de importante, lucru care vine în contrast cu sistemele

educaționale tradiționale care în mod tipic accentuează și folosesc doar inteligențele matematice și verbale. În acest mod se recunosc diferitele abilități și talente ale elevilor.

Inteligențele multiple: Aplicații la clasă (Tabel adăugat de Brandy Bellamy și Camille Baker, 2005)

	Activități centrate pe profesor	Activități centrate pe elev
 Verbal/Linguistic	• prezentarea verbală a conținutului • pune întrebări cu voce tare și caută feedback-ul elevului • Interviuuri	• prezintă materiale • citește conținuturi, pregătește prezentări pentru colegii săi • dezbate o problemă
 Logic/Matematic	• solicită răspunsuri pentru situații sau întrebări logice la începutul orei • face conexiuni logice între subiectul în discuție și situații autentice pentru a răspunde la întrebarea "de ce?"	• Structurează informația în secvențe logice pentru a o organiza. • Creează grafice, scheme și tabele pentru a explica informația
 Kinestezic	• Oferă obiecte tangibile care au legătură cu conținutul pe care elevii să la examineze • Folosește exemple care fac referire la sporturi (aruncă mingea celui care să răspundă la întrebare)	• Folosește computerul pentru a studia problema respectivă • Creează jocuri pentru recapitulare.
 Vizual/Spațial	• când prezintă informația, folosește material vizual pentru a explica conținuturi: • prezentări PowerPoint, hărți, tabele, scheme, grafice, desene, prezentări video	• Lucrează individual sau în echipe pentru a crea material vizual relevant pentru informația respectivă; • Postere; modele; slide-uri powerpoint, scheme; ilustrații,
 Muzical	• Cântă muzică în clasă în timpul perioadelor de reflecție • Arată exemple sau creează ritmuri muzicale pentru ca elevii să-și amintească lucruri	• Creează un cântec sau o melodie cu respectivul conținut pentru a-l memora • Folosește cântece binecunoscute pentru a memora formule, abilități sau conținuturi pentru teste
 Interpersonal	• Are grijă de limbajul corpului și expresiile feței • Oferă asistență ori de câte ori este nevoie • Încurajează discuțiile în clasă	• Încurajează colaborarea între colegi • Lucrul pe echipe îi întărește legăturile interpersonal • cere feedback și tutoring de la colegi

 Intrapersonal	• Introduce logarea web (bloguri) • Agreează întrebările individuale • Creează un mediu pozitiv	• Cercetează individual conținutul • Creează portofolii personale de lucru
 Naturalist	• Scoate elevii în aer liber pentru a se bucura de natură în timpul procesului de învățare (al lecției) • Compară subiectul autentic în discuție cu întâmplări din natură. • Relaționează subiectul respectiv la etapele care survin în natură (plante, vreme, etc)	• Își organizează gândurile folosind ciclurile în natură • Stabilesc relații între conținut și mediul natural (ce impact a avut natura?) • Voluntariază/prestează servicii în comunitate

Bibliografie:

- Cristea Sorin, Dicționar de termeni pedagogici, Ed. Didactică și pedagogică 1998
- Iucu Romiță, Formarea inițială și continuă, Editura Humanitas, 2001
- <http://www.teachervision.fen.com>
- <http://learn2b.ro>

17. CARTEA, COMOARĂ PENTRU SUFLET

*Prof. inv. primar: Suciu Doina
Liceul cu Program Sportiv, Sebeș*

Argument:

Ritmul tot mai accelerat de evoluție a lumii contemporane și al acumulării progresive de informații a pus amprenta asupra preocupărilor și modului de viață al familiei de azi. „Oamenii ocupați” s-au îndepărtat de lumea cărților, iar televizorul, calculatorul, internetul au devenit pentru ei cele mai importante surse de informație, făcând tot mai rar sau deloc „gestul” de a citi o carte, de a intra într-o bibliotecă, într-o librărie, de a-și construi o bibliotecă proprie. Aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperă deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin. Și atunci se naște întrebarea: Mai este cartea, o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți” cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi?

Proiectul educațional pe care-l propunem, reprezintă o încercare de a repune în drepturi „cartea ” și „biblioteca”, de a le aduce în atenția copiilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaștere și visare fără de egal !

Stărnirea interesului pentru lectură se poate realiza cu mai multă ușurință dacă activitățile desfășurate în acest sens depășesc spațiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru și parfumul celor care au așternut pe hârtie creațiile lor. Dorim, de asemenea, prin schimbul real de experiență dintre participanți, să-i convingem pe copii de valoarea culturală și spirituală a cărții, să-i determinăm să descopere și să înțeleagă că ele sunt rodul marilor spirite ale omenirii, că, la urma urmei, pot deveni cei mai fideli prieteni și mentori.

Scopul proiectului:

- stimularea interesului pentru lectură individuală și colectivă în perioada preșcolară și școlară mică, în vederea dezvoltării și activizării vocabularului și a dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală.
- dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru lectură, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Obiective specifice:

* privind elevii:

- stimularea gustului pentru lectură;
- apropierea copiilor preșcolari de carte și de cuvântul scris;
- formarea unei atitudini de grijă și respect față de carte;
- familiarizarea copiilor cu diferite tipuri de scriere;
- îmbunătățirea comunicării orale și stimularea interesului pentru citit-scris;
- cunoașterea instituțiilor care se ocupă de apariția, distribuirea sau păstrarea cărților;
- stimularea imaginației și a creativității verbale;
- împărtășirea experiențelor personale.

* privind cadrele didactice:

- familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a interesului pentru lectură de vârstele mici;
- abilitarea cadrului didactic cu capacitatea de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de apropiere față de carte și față de cuvântul scris;
- educarea unei atitudini pozitive față de abordarea metodelor interactive, ca metode de lucru folosite în sprijinul realizării obiectivelor programului.

* privind părinții:

- conștientizarea părinților cu privire la rolul lor în dezvoltarea și educația propriilor copii;
- creșterea implicării părinților în activitatea școlii și în crearea unui mediu cald și sigur pentru copil.

Coordonatorul proiectului: prof. inv. primar – Suci Doina, Liceul cu Program Sportiv, Sebeș

Grupul țintă:

* beneficiari direcți: preșcolarii din grupa mare de la G.P.N. NR. 4, Sebeș; elevii din ciclul primar de la Liceul cu Program Sportiv, Sebeș.

* beneficiari indirecți: părinții elevilor implicați în proiect, comunitatea locală, bibliotecare.

Durata proiectului: anul școlar 2015- 2016

Resurse :

- umane : preșcolari, școlari, cadre didactice, părinți , reprezentanți ai comunității locale, bibliotecare;
- * materiale: cărți cu povești, imagini cu aspecte și personaje din povești, materiale și ustensile specifice educației plastice, albume, auxiliare, CD-uri, casete audio, retroproiector, diplome pentru cadrele didactice și copii;
-
- * finaciare: autofinanțare.

Activități propuse și conținuturi:

1. *Cartea, comoară pentru suflet*

octombrie 2015

- popularizarea și promovarea proiectului;
- împărțirea sarcinilor și a responsabilităților.

2. *Cum se naște o carte ?*

noiembrie 2015

- vizită la tipografia din oraș și la redacția ziarului local;
- activități de recondiționare a cărților din biblioteca școlii și cea municipală.

3. *Obiceiuri din străbuni*

decembrie 2015

- șezatoare literară- prezentarea unui colaj de poezii, colinde și montaje literare dedicate Sarbatorilor de Crăciun.

4. *Mireasma teiului eminescian*

ianuarie 2016

- realizarea unui medalion literar care vizeaza patru secțiuni: viața și opera marelui poet;

recitarea unei poezii la alegere; desen și grafică.

5. *Lumea minunată a cărților*

martie 2016

- vizitarea librăriilor situate în apropierea școlii;
- observarea modului în care sunt depozitate cărțile

6. *Din suflet dăruim*

aprilie 2016

- acțiune de donare a unor cărți copiilor aflați la nevoie.

7. *Eroul preferat al cărților citite*

mai 2016

- realizarea unei expoziții-concurs cu creații plastice ale elevilor, lucrări ce reprezintă personaje preferate din cărțile citite.

8. *Poftiți la carnaval !*

iunie 2016

- punerea în scenă a unui carnaval dedicat Zilei Internaționale a Copilului, la final urmând să prezinte o paradă a costumelor personajelor preferate din povești.

Rezultate scontate:

- dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadre didactice și între colectivele de copii pe care îi îndrumă;
- realizarea unor expoziții - concurs cu lucrări realizate;
- implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului;
- cultivarea disponibilităților practice ale copiilor prin activități extracurriculare;
- stimularea potențialului artistic-creativ al copiilor;
- promovarea imaginii școlii în comunitate;
- creșterea gradului de implicare a părinților în viața școlii;
- consolidarea parteneriatelor cu instituțiile educaționale
- realizarea de materiale educaționale.

Evaluare:

- gradul de implicare și comunicare;
- portofoliul proiectului;
- valorificarea și popularizarea rezultatelor acțiunilor;
- analiza lucrărilor realizate de către copii cu implicarea părinților;
- concursuri și expoziții tematice.

Sustenabilitate:

Suntem încredințați că acest proiect educațional va prinde rădăcini, reprezentând o intervenție benefică în viața copiilor, devenind un bun obicei multă vreme și cu posibilitatea de dezvoltare/ continuare ulterioară a proiectului prin atragerea de noi parteneri.

Diseminare:

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă vor fi cunoscute la nivelul tuturor participanților la proiect în cadrul consiliului profesoral, instituțiilor similare, opiniei publice, comunității prin diferite mijloace de comunicare: referate, articole în reviste de specialitate, simpozioane, expoziții tematice.

Bibliografie:

1. Bunăiașu, Claudiu Marian – *Elaborarea și managementul proiectelor educaționale*, București, Editura Universală, 2012;
2. Cucoș, Constantin – *Educația, demersuri culturale și interculturale*, Iași, Editura Polirom, 2000;
3. Lupașcu, Lucica – *Lecturile copilăriei*, Constanța, Editura Steaua Nordului, 2004.

Secțiunea II.

PROIECTE, PARTENERIATE

**schimburi de experiență - exemple de bună practică,
exemple de creativitate didactică.**

1. PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL SĂRBĂTORILE PRIMĂVERII LA ROMÂNI

*Inițiatori proiect: Înv. Drăghici Maria
prof. Belascul Anca*

Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

PARTENERI: - bibliotecarul școlii;
- părinții elevilor;
- preot Seminarul Teologic Alba Iulia;
- directorii școlii.

ARGUMENT:

Prezentul proiect vizează realizarea unor acțiuni plăcute, complementare celor desfășurate în orele de curs și care au ca scop colaborarea dintre elevii aflați la început de drum – clasa a III-a A și clasa a VII a B.

Prin activitățile propuse în acest proiect urmărim să cultivăm interesul elevilor pentru cunoașterea tradițiilor românești și continuarea acestora de către tânara generație, să valorificăm potențialul creator al elevilor claselor pe care le conducem.

OBIECTIVELE: - aprecierea valorilor spirituale și a obiceiurilor tradiționale;
- înțelegerea semnificației sărbătorilor și a tradițiilor în viața oamenilor;
- cunoașterea tradițiilor legate de sărbătoarea mărțișorului și sărbătoarea pascală;
- formarea deprinderilor de colaborare dintre elevi în vederea desfășurării unor

activități de calitate;

realizarea de mărțișoare, felicitări pentru mame;

realizarea unor desene cu titlul „Primăvara”;

organizarea unei întâlniri cu un preot de la Seminarul Teologic ortodox Alba Iulia care

să prezinte elevilor însemnătatea Sărbătorii Pascale;

încondeierea ouălor de Paști;

realizarea unor desene și felicitări dedicate acestei sărbători;

organizarea unor scurte programe artistice, recitarea de poezii, interpretarea unor

cântece închinare primăverii și mamei;

amenajarea unei expoziții cu lucrările elevilor;

stimularea activității de grup;

trezirea interesului elevilor privind tradițiile, legendele și alte informații legate de primăvară.

BENEFICIARI: elevii claselor a IV-a A și a IV-a C;

LOCUL DE DESFĂȘURARE: - școală, sălile de clasă;
- mediul înconjurător (cartier, parc).

RESURSE:

- **UMANE:** - învățător, profesor;
- directorii școlii;
- elevii claselor a IV-a A și a IV-a C;
- părinții elevilor;

- **TEMPORALE:** anul școlar 2014 - 2015 (februarie – aprilie 2015)

- **FINANCIARE:** contribuții ale elevilor

- **MATERIALE:** - aparat foto;

- ilustrații;

- șnururi pentru mărțișoare, coli de hârtie colorată, resturi de materiale textile, hârtie cadouri, flori uscate presate, foarfece, lipici, ouă, acuarele;

EVALUAREA PROIECTULUI: - programe artistice;

- realizarea unui album foto cu imagini din activitățile desfășurate;

- realizarea unor expoziții cu lucrările elevilor.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR PROIECTATE

Nr. crt.	Denumirea și conținutul activităților	Locul de desfășurare	Responsabili	Termen
1.	Elaborarea proiectului de parteneriat familiarizarea elevilor și a celorlalți parteneri cu programul activităților cuprinse în proiectul „ Sărbătorile primăverii ”	Sala de clasă	Înv. Maria Drăghici	10 febr. 2015
2.	Mărțișorul – un simbol al primăverii tipuri de mărțișoare; semnificația mărțișorului; zilele Babei Dochia (legendă); confectionarea de mărțișoare; realizarea unor desene și redactarea unor urări dedicate primăverii;	Sala de clasă	Prof. Belascu Anca	17 febr. 2015
3.	„Felicitări pentru mama” prezentarea semnificației zilei de 8 Martie; confectionarea de felicitări pentru mame și scrierea unor mesaje, a unor creații proprii;	Sala de clasă	Înv. Maria Drăghici Prof. Belascu Anca	24 febr. 2015
4.	„1 Martie, mărțișor!” versuri și cântece dedicate primăverii; dăruirea de mărțișoare părinților și oamenilor vârstnici;	- Sala de clasă - Bdul Transilvaniei - Locurile de muncă ale părinților	Înv. Maria Drăghici Prof. Belascu Anca	27 febr. 2015
5.	„E ziua ta, mămico!” scurt program artistic dedicat mamelor; dăruirea felicitărilor pe care le-au confectionat; prezentarea expoziției cu lucrările realizate;	Sala de clasă	Înv. Maria Drăghici	6 martie 2015
6.	„Ce știm despre Sărbătoarea Pascală?” întâlnire cu preotul Ormenișan Petruț de la Seminarul Teologic Alba Iulia; prezentarea lecturilor „Poveste de Paște” și „Legenda ouălor roșii”; încondeierea ouălor; realizarea unor desene și felicitări de Paști; realizarea unei expoziții cu lucrările elevilor;	Sala de clasă	Înv. Maria Drăghici Prof. Belascu Anca	27 martie 2015

CONCLUZII:

Toate activitățile și acțiunile propuse în acest proiect permit nu numai cunoașterea tradițiilor poporului român ci și întărirea relațiilor de colaborare dintre elevi, valorificarea potențialului lor creator, încheierea unor relații de prietenie care să dureze în timp.

BIBLIOGRAFIE

Tătaru Lolica, Cârlogea Letiția: Creativitate și eficiență în demersul didactic, Cluj Napoca, Ed. Risoprint, 2010;

Învățământul primar 1 / 2002, București, Ed. Discipol;

Coordonatori prof. univ. dr. Mihai Stanciu, instit. Mărioara Schiopu, Deschideri europene, nr.

1 / 2008 (periodic de didactică avizat de I.S.J. Botoșani)

2. SCENARIU DIDACTIC SCRIERE

*Biriș Dorina, Prof. Înv. Primar
Școala Gimnazială Ion Bianu
Valea Lungă, județul Alba*

Domeniu	Context	Sarcină de îndeplinit	Activități de comunicare	Texte
Personal	Protejarea mediului înconjurător	1. Activitate de grup: pregătirea pentru tema vizată în procesul scrierii (pe bază de imagini); 2. Activitate de grup: Modalitatea prin care putem avea grijă de mediul înconjurător; 3. Activitate individuală: actualizarea cunoștințelor anterioare cu ajutorul unui organizator grafic (<i>Cine? Ce? Unde?...?</i>); 4. Activitate în grup: „Arborele cu mesaje”; 5. Scriere individuală: scrisoare .	Vorbire: Discută pe baza imaginilor prezentate, motivarea alegerilor făcute. Ascultare: Ascultă prezentările colegilor și își completează schema mentală cu informații suplimentare. Scriere: Planifică și organizează informația pe baza organizatorilor grafici oferți, concepe textul, îl verifică și îl finalizează. Prezintă produsul final în fața colegilor (citire).	Materiale-suport pentru planificarea activității individuale și/sau de grup: imagini, organizatori grafici de tipul <i>Cine? Ce? Unde?</i> Fișă de autoevaluare/ interevaluare a scrierii.

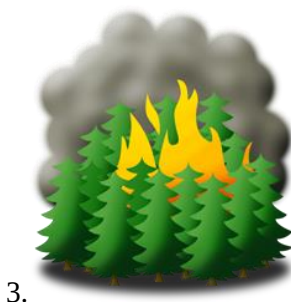
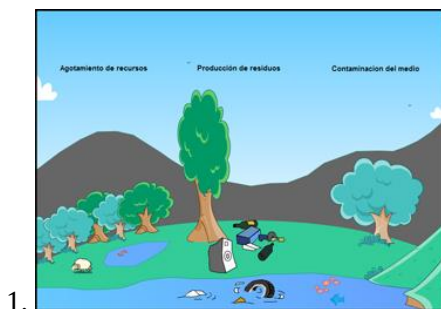
Competențe	
Strategice	Activarea cunoștințelor anterioare prin discuții pe baza imaginilor și a informațiilor scrise în organizator.
Pragmatice	Funcționale: Descrierea unor imagini tematice și a unor situații posibile. Discursive: Utilizarea unor conectori logici și a unor conectori relaționali.
Lingvistice	Lexicale: Vocabular tematic aferent sferei lexicale <i>Protejarea mediului</i> (activități cât mai variate). Gramaticale: Structuri gramaticale mai complexe, variate, prepoziții și locuțiuni prepoziționale (loc, timp, mod).
Nivel/Clasa	a IV-a

Criterii EFICIENȚĂ	Produce texte (în special cu un anumit tip de suport vizual sau verbal), în care
---------------------------	--

COMUNICĂRII CONȚINUT	scopul general poate fi identificat și în care pare conștient de existența unui destinatar. Oferă, în general, răspunsuri simple și scurte la întrebări sau la cerințe. Scopul general al textului este destul de ușor de identificat. Face încercări de a adopta stilul și registrul potrivit, chiar dacă mai pot apărea abateri. Oferă răspunsuri destul de elaborate și de extinse. Devine conștient de existența unui destinatar și încearcă să-și adapteze textul la așteptările acestuia. Poate prezenta destul de clar evenimente, informații sau chiar idei și păreri personale, argumentând simplu. Face primele încercări de a dezvolta o idee. Poate exprima un punct de vedere, chiar dacă uneori apar mici inconsecvențe pe parcursul întregului text.
CORECTITUDINE COMPLEXITATE ORGANIZARE	Respectă normele de ortografie învățate, chiar și în cazul cuvintelor mai puțin utilizate. Greșeli frecvente: cuvintele cu final în „i”, „ii” sau „iii”. Respectă normele de punctuație. Utilizează cu destulă precizie virgula, deși mai pot apărea încă probleme și aici. Folosește un vocabular de bază, dar ceva mai variat. Include în textele pe care le produce și cuvinte, expresii, formule specifice limbii scrise. Repetițiile, deși încă prezente, sunt mai puțin frecvente. Folosește o gamă relativ variată de conectori („apoi”, „în sfârșit”, „deci” etc.). Poate produce propoziții simple și dezvoltate. Are primele încercări de a organiza textele mai lungi în paragrafe construite în jurul unor idei sau evenimente. Ideile sunt înlănțuite, de cele mai multe ori, logic și clar.

FIȘA ELEVULUI

1. Priviți cu atenție imaginile și identificați ce pericole amenință viața planetei. Lucrați în perechi. Discutați împreună cu colegii.

5.

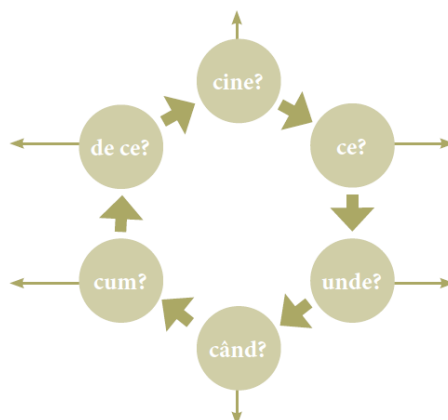

6.

2. Scrieți cum pot oamenii să ocrotească sănătatea Pământului. Lucrați în echipe, câte patru.

3. Activitate individuală

Scrie despre o activitate interesantă despre care ai auzit, despre care ai citit sau la care ai fost martor, pentru a-i convinge pe ceilalți să fie prietenii naturii. Completează fișa de mai jos:

4. Activitate în grup: *Arborele cu mesaje*. Scrie pe frunză un mesaj pentru protejarea naturii. Lipește frunza în copac. Prezentați colegilor din alte clase afișul vostru.

5. Activitate individuală

Scrie o scrisoare pentru revista școlii prin care să-i convingi pe oameni să aibă mai multă grijă de planeta noastră:

Oameni dragi,

Cu respect,
Un copil îngrijorat

Interevaluare**Prezentări, descrieri, instrucțiuni**

Citește lucrarea colegului tău și colorează steluța cu verde, dacă e perfect, cu galben, dacă e aproape perfect, și, cu roșu, dacă mai e nevoie de un pic de lucru:

1. Compunerea are o introducere, un cuprins și o încheiere.
2. În introducere, este prezentat subiectul, se explică despre ce va fi vorba.
3. Obiectele sau întâmplările sunt descrise atent.
4. Se înțelege ușor despre ce este vorba.
5. În încheiere, se prezintă pe scurt subiectul.
6. Textul e interesant.
7. Compunerea e scrisă corect, după părerea mea.
8. Colegul meu/colega mea a folosit cuvinte și expresii potrivite.
9. Compunerea este scrisă frumos și îngrijit.
10. Un lucru, un cuvânt sau o expresie pe care am reținut din această compunere:
11. Un sfat pentru colegul meu/pentru colega mea:
12. Cel mai mult mi-a plăcut:

Bibliografie:

- Iacob, Adelina - *Educație ecologică și de protecție a mediului, Ghid metodic pentru cadrele didactice, Învățământ primar.*
- Ministerul Educației și Cercetării, Consiliul Național pentru Curriculum- *Programa școlară pentru clasa a IV-a*, nr.3919/20.04.2005.
- Negreț-Dobridor, Ion; Pânișoară-Ovidiu - *Știința învățării. De la teorie la practică*, București, Editura Polirom, 2005.
- Suport de curs *Perfecționarea cadrelor didactice care predau limba română în învățământul preuniversitar în evaluarea competențelor de comunicare ale elevilor*, 2015.

3. PROIECT TEMATIC: POVESTE DE TOAMNĂ

Prof.înv.preșc. Bota Delia Mariana

Prof.înv.preșc.Bălăneanu Monica

Alba Iulia, Grădinița cu P.P. Step by Step Nr.12

TEMA: "CÂND/CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?"

PERIOADA : 5 săptămâni

NIVEL: II

SUBTEME ALE PROIECTULUI :

- „Povestea Toamnei”
- „Fructe curate pentru sănătate”
- „Ce ne aduce toamna-n coș?”
- „Copacul în 100 de limbaje”
- „Festivalul Toamnei”

ARGUMENT

Toamna este anotimpul atâtor schimbări și modificări în natură, dar și în viața copiilor care pășesc cu timiditate, acum, toamna în grădiniță. Ar vrea să afle atâtea...pentru că multe lucruri sunt noi și necunoscute lor.

Am propus proiectul „Poveste de toamnă” astfel încât să ofere informații accesibile vârstei, dar totodată să trezească interesul, curiozitatea pentru necunoscut. Culorile toamnei sunt minunate și ele se reflectă în tot ceea ce toamna ne oferă.

Legătura cu natura oferă copiilor posibilitatea cunoașterii acesteia, ajutându-i să înțeleagă cauzele producerii și desfășurării fenomenelor naturii, urmările lor, dezvoltându-le totodată capacitatea de a cerceta și descoperi minunile naturii.

Obiectivele proiectului:

Formarea și dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia.

Îmbogățirea cunoștințelor referitoare la anotimpul toamna (aspecte generale, fructe, legume, flori, fenomene specifice).

Obiective de referință:

- ✓ Să participe la activitățile de grup, inclusiv la activitățile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât și în calitate de auditor;
- ✓ Să audieze un text, să rețină ideile acestuia, personajele și să demonstreze că l-a înțeles;
- ✓ Să comunice impresii pe baza observărilor efectuate;
- ✓ Să recunoască și să descrie verbal și/sau grafic anumite schimbări și transformări din mediul apropiat;
- ✓ Să-și îmbogățească experiența senzorială, ca bază a cunoștințelor matematice referitoare la constituirea de grupuri (mulțimi), clasificarea obiectelor după mărime, compararea grupelor prin punere în corespondență;
- ✓ Să se comporte în raport cu normele prestabilite și cunoscute;
- ✓ Să cunoască și să utilizeze uneltele simple de lucru pentru realizarea unei activități practice;
- ✓ Să intoneze cântece pentru copii în grup mic și individual;
- ✓ Să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii;
- ✓ Să cunoască și să aplice reguli de igienă referitoare la igiena alimentației, să-și formeze o ținută corporală corectă (în poziția stând, sezând și în deplasare), să perceapă componentele spațio-temporale.

RESURSE:

- Umane: copiii din grupa „Licurici”, educatoarele, părinții.
- Materiale: frunze, crengi cu frunze îngălbenite, ghinde, castane, conuri de brad, jetoane, planșe, cărți, ilustrații pentru povești și poezii, aparatură audio-video, reviste, fructe și legume de toamnă, atlas botanic, albume și fotografii cu aspecte specifice toamnei, plante uscate, știuleți de porumb, etc.

Centre de interes deschise și materiale puse la dispoziția copiilor

Construcții: -Lego -Mașinuțe -Personaje în miniatură -Materiale din natură: castane, ghinde, nuci, frunze, etc. -Cuburi de lemn și polistiren	Artă: -Creioane colorate -Imagini de toamnă pentru colorat -Acuarele (tempera), pensule -Pahare pentru apă -Hârtie creponată în culorile toamnei -Pastă de lipit -Sfoară/ frunze -Plastilină/aluat/ planșetă	Bibliotecă: -Ilustrații pentru povești și poezii: „Unde a zburat rândunica?”, „Supa de zarzavat” de Otilia Cazimir, „Toamna” -Cărți și albume despre toamnă, atlas botanic -Jetoane: fructe, legume, îmbrăcămintă -Imagini, fișe individuale de lucru (completat sau colorat)
Jocuri de masă: -„Alegeți și grupați!” -Jetoane: fructe, legume, îmbrăcămintă, fenomene specifice toamnei -Joc cu ștampile, șabloane pentru copiere în contur -Puzzle - incastre -Jocuri: „Caută perechea!”, „Jocul umbrelor”	Jocuri de rol: -Păpuși, accesorii de toamnă -Vesală, fructe, legume, mulaje, răzătoare, cuțite plastic, castron, borcane de plastic cu capac -Pelerină, baghetă, pălărie, coifuri de bucătari, șorțuri	Știință: -Frunze, castane, ghinde, nuci, semințe -Legume și fructe pentru joc senzorial „Ghici ce ai gustat?” -Cărți și albume -Lupă -Mulaje fructe și legume -Jetoane cu fructe și legume în jumătăți

Inventar de probleme:

Ce știi copiii? - Mergem în fiecare toamnă la	Ce nu știi și vor să afle? - De unde vine ploaia? - Ce este ploaia, vântul, bruma?
---	---

grădiniță. - Suntem îmbrăcați mai gros. - Frunzele se îngălbenesc și cad. - Păsările pleacă în țările calde. - Plouă și este frig. - Ne jucăm mai puțin afară. - Bate vântul.	- La ce folosește ploaia? - De ce se îngălbenesc frunzele toamna? - Ce se întâmplă cu iarba (sau alte plante) toamna? - De ce foșnesc frunzele uscate? - De ce pleacă păsările călătoare în țările calde? - Care sunt fructele/legumele care se coc și se culeg toamna la noi în țară? - De ce e important să consumăm legume/ fructe? - Legume și fructe proaspete și conservate și reguli de igienă. - Care sunt jocurile și activitățile copiilor în anotimpul toamna?
---	---

CENTRUL TEMATIC:

Albume și imagini cu aspecte specifice toamnei, plante uscate, semințe, știuleți de porumb, frunze de toamnă colorate, cu formă interesantă, enciclopedii, cărți și reviste pentru copii, cu întâmplări petrecute toamna, casete audio cu cântece de toamnă pentru copii, coșuri cu legume, fructe, flori, costume de carnaval specifice, dovleci.

EVALUAREA PROIECTULUI:

- album cu fotografii realizat în timpul desfășurării proiectului;
- jurnalul proiectului cu lucrări artistico-plastice și practice realizate de copii în timpul proiectului;
- expoziții cu lucrările copiilor – confecționarea de personaje cu materiale din natură, ghirlande pentru decorarea clasei și grădiniței;
- serbarea toamnei cu participarea părinților – „Festivalul Toamnei!”.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru Învățământul preșcolar, 2008;
2. Dima Silvia, Metoda proiectelor la vârste timpurii, ghid metodologic, , editura Miron, 2005;
3. Aplicații ale noului Curriculum pentru Învățământul preșcolar, nivel II –5-6 ani, Didactica Publising, 2010.

4. PROIECT EDUCATIV DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „ÎMPREUNĂ NE JUCĂM, ÎNVĂȚĂM ȘI CÂȘTIGĂM!”

*Prof. inv. preșc. Bufnea Ana – Camelia
Prof. inv. preșc. Pârv Adriana Aurelia
Grădinița P.P. Step by Step Nr. 12, Alba Iulia*

ARGUMENT:

Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare și incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educației pentru toți. Acestea au o influență determinantă asupra formării inteligenței, a personalității și a comportamentelor sociale. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Pentru a nu pierde calitățile și competențele acelor care sunt amenințați cu excluderea-indivizi cu valoare egală cu alții este foarte bine să fim incluzivi. În acest sens, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă trebuie formată și dezvoltată învățându-i ca toți copiii trebuie să participe la acțiuni comune care îi ajută să crească, să se dezvolte, pentru ca atunci când vor fi mari să participe și ei la dezvoltarea comunității în care trăiesc. Problema care se pune este deci, cât de bine sunt pregătiți copiii, părinții acestora dar și educatoarele pentru diversitatea existentă și identificată în fiecare grup preșcolar și cât de bine sunt pregătiți să o accepte. Mă refer aici la incluziunea copiilor care provin din medii sociale diferite, copii cu diferite dizabilități, sau de alte etnii și pregătirea celorlalți în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală.

Copilul cu cerințe speciale trebuie acceptat de colegi și acest lucru trebuie pregătit de educatoare prin informarea acestora cu scopul de a se comporta normal cu el.

Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un asemenea coleg. Sensibilizarea se face prin stimulări: - crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficiențe (motorie, vizuala, auditivă), ceea ce determină copiii să înțeleagă situația celor care au dizabilități: vizitarea unor persoane cu deficiențe: exersarea, dezvoltarea psiho – motricității, motivației și afectivității. În aceste situații părinții sunt cei mai reali parteneri deoarece ei dețin cele mai multe informații despre copiii lor. Această relație a grădiniței cu părinții copiilor cu cerințe educative speciale este necesară și benefică, ea furnizând informațional specificul dizabilității preșcolarului, precum și date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinții informează și despre factorii de influență negativă care ar trebui evitați (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini, care determină inhibarea, izolarea copiilor). Trebuie să recunoaștem însă că de-a lungul anilor am întâlnit cazuri în care aceștia nu erau destul de deschiși și astfel munca noastră, a educatoarelor, logopedului a fost îngreunată. O problemă frecventă cu care se confruntă educatoarele în ultimul timp este reprezentată de comportamentul copilului hiperactiv. Acest diagnostic poate fi stabilit doar de către un expert, nouă ne rămâne însă datoria de a aprecia aspectele ce caracterizează o asemenea tulburare și de a găsi măsurile care se pot lua pentru integrarea cu succes a copilului în grupa de preșcolari.

OBIECTIV FUNDAMENTAL: Formarea unor comportamente pozitive, de înțelegere și toleranță a copiilor față de cei din jurul lor și față de ei înșiși prin organizarea unor activități în care copiii să se joace, să învețe și să evolueze împreună.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească între români și alte etnii;
- transmiterea de cunoștințe despre propria cultură și despre alte culturi aparținând altor etnii; formarea unor deprinderi legate de viața într-o societate multiculturală;
- formarea atitudinii de respect față de propria cultură și a celorlalte etnii, și combaterea discriminațiilor și a intoleranței;
- promovarea unor relații de prietenie și de bună înțelegere între români și celelalte naționalități;
- dezvoltarea abilităților copiilor cu diferite deficiențe sau probleme de învățare pentru a face față cerințelor instructiv-educative în vederea integrării cu șanse egale alături de ceilalți copii;

GRUPUL ȚINTĂ: copiii preșcolari, copiii cu diverse deficiențe, preșcolarii români și de etnii diverse, copii proveniți din familii sărace, educatoare, părinți

DURATA PROIECTULUI: 4 ani

MODALITĂȚI DE REALIZARE A OBIECTIVELOR:

- observări;
- lecturi după imagini;
- jocuri de mișcare, jocuri distractive;
- plimbări, excursii, drumeții;
- conversări;
- memorizări;
- activități artistico-plastice;
- confectionarea de podoabe specifice diferitelor sărbători;
- vizionări de diapozitive;
- vizionări de emisiuni TV pe tema incluziunii;
- expoziții;
- audierea unor lecturi pe tema incluziunii;
- audierea unor casete audio (cântece);
- desene, concursuri;

RESURSE:

Umane: copii, educatoare, învățătoare, profesor consilier, profesor logoped, părinți, bunici;

Materiale: cărți, reviste, panouri informative, aparate de fotografiat, xerox, hârtii xerox, casete, CD-uri, pliante, articole din ziare, albume, panouri pentru expoziție, jucării, dulciuri, rechizite, îmbrăcăminte;

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

An școlar 2015-2016

NR. CRT.	DATA	TEMA ACTIVITĂȚII	LOCUL DESFĂȘURĂRII
1.	OCT. 2015	„Să ne ajutăm colegii!” – simularea unor situații concrete de ajutorare; joc de rol	Grădiniță
2.	NOV. 2015	„Povestea lui Petre cel Perseverent” „Haideți să fim și noi perseverenți!”	Grădiniță
3.	DEC. 2015	„Am plecat să colindăm!” concert de colinde și poezii de Crăciun Moș Crăciun vine pentru toți copiii lumii.	Grădiniță Școală
4.	IAN. 2016	„Povestea lui Radu cel Rezistent” „Haideți să fim și rezistenți!”	Grădiniță
5.	FEB. 2016	„Hora prieteniei” – joc de mișcare	Grădiniță
6.	MAR. 2016	„Un măștișor pentru toți copiii lumii!” - confecționare de măștișoare	Grădiniță
7.	APR. 2016	„Copil ca tine sunt și eu!” – oferirea de daruri copiilor din medii sociale precare	Grădiniță Casă de copii
8.	MAI 2016	Cu Europa la joacă – Prietenie fără frontiere	Grădiniță
9.	IUN. 2016	Evaluarea proiectului „Copacul prieteniei” – joc didactic	Grădiniță

MODALITĂȚI DE EVALUARE: convorbiri, desene, pliante, programe artistice, expoziții, albume foto.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cozma Teodor, *O noua provocare pentru educație: Interculturalitatea*, Iași, Editura Polirom, 2001
2. Lespezeanu Monica, *Tradițional și modern în învățământul preșcolar- O metodă a activităților instructiv-educative*, București, Editura Omfal Esențial, 2007
3. Ungureanu Dorel, *Educația integrată și educația incluzivă*, Timișoara, Editura de Vest, 2000

5. PROIECT EDUCAȚIONAL - “ÎMPREUNĂ SĂ ACȚIONĂM, NATURA SĂ O SALVĂM”

Prof. înv. preșc: Bara Nicoleta- Livia

G.P.P. Step By Step Nr.12 Alba Iulia

Prof. înv. preșc: Baciuc Cristina

Grădinița P.N. Sânmiclăuș, Jud. Alba

„Cel mai important lucru pe care îl avem de făcut, dacă vrem să salvăm lumea, este să educăm”. - Peter Scott

Rezumat:

Mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura. Oamenii tratează cu neglijență acest aspect important al vieții lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur. Educația ecologică trebuie să fie parte integrantă a educației moderne și că procesul trebuie derulat de la cea mai fragedă vârstă atunci când copiii încep să descopere adevăruri ale științei, să cunoască și să respecte natura, să păstreze și să protejeze mediul în care trăiesc. Copiii trebuie să înțeleagă că poluarea mediului înconjurător dăunează grav sănătății omului și a vieții pe pământ și este cauzată în cea mai mare parte de activitățile umane.

Prin derularea proiectului “Împreună să acționăm, natura să o salvăm”, încercăm să punem bazele unui comportament ecologic și să le dezvoltăm copiilor atitudini pozitive față de mediul înconjurător și să implicăm părinții și comunitatea în îngrijirea, păstrarea și instituirea unor măsuri de protecție a mediului înconjurător și realizarea unui echilibru între organismul uman și mediul înconjurător.

Pentru că viața nu poate fi separată de mediu, întreaga educație ar trebui făcută în direcția protecției mediului. Mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura. Oamenii tratează cu neglijență acest aspect important al vieții lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur. Poluarea mediului a apărut odată cu omul, dar s-a dezvoltat și s-a diversificat pe măsura evoluției societății umane, ajungând astăzi una dintre importante preocupări ale specialiștilor din diferite domenii ale științei și tehnicii, al întregii populații a pământului. Primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impunând măsuri urgente pe plan național și internațional, în spiritul ideilor pentru combaterea poluării. Educația ecologică trebuie să fie parte integrantă a educației moderne și că procesul trebuie derulat de la cea mai fragedă vârstă atunci când copiii încep să descopere adevăruri ale științei, să cunoască și să respecte natura, să păstreze și să protejeze mediul în care trăiesc. Copiii trebuie să înțeleagă că poluarea mediului înconjurător dăunează grav sănătății omului și a vieții pe pământ și este cauzată în cea mai mare parte de activitățile umane.

Scopul proiectului este dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, stimularea curiozității pentru explorarea acestuia și formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de natură. Formarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător și al unui comportament civic, de conservare și protejare a mediului înconjurător.

Obiective:

- Să exploreze, să observe ceea ce îl înconjoară folosind surse diverse de informare;
- Să perceapă și să denumească ecosisteme: parc, pădure, grădină, stol, stup, mușuroi, etc.
- Să cunoască succesiunea anotimpurilor și modul în care evoluează plantele în funcție de acestea și respectiv felul în care trebuie îngrijite.
- Să cunoască profesii legate de tema proiectului: pădurar, silvicultor, ecologiști;
- Să participe activ alături de adulți la activitățile practice de îngrijire și de conservare a mediului înconjurător.

Obiective privind cadrele didactice:

- Folosirea eficientă a mijloacelor didactice, utilizarea unor metode activ + participative și de învățare prin descoperire
- Implicarea părinților în diverse acțiuni;
- Sensibilitatea comunității cu privire la unele probleme de mediu.

Inventar de resurse:

Resurse de timp: un an

Resurse umane: cadrele didactice, copiii, părinții, pădurari, reprezentanții ai comunității locale.

Resurse materiale: materiale informative (cărți, pliante, reviste), fotografii, imagini, materiale din natură, diplome pentru concursuri, poezii și povești create, consumabile.

Metode și tehnici: observația, conversația, experimentul, problematizarea, brainstormingul, exercițiul, turul galeriei, metoda activă cubul, jocul de rol

Forme de realizare: observări/ convorbiri: experimente; acțiuni practice; povestiri; desene/activități practice; plimbări, drumeții; vizionări PPT, jocuri de rol, colecții, expoziții, concursuri, scenete ecologice.

Rezultatele așteptate: aptitudini de îngrijire, de curățire și emiterea risipei; folosirea diverselor materiale din natură; cunoașterea diverselor fenomene și investigarea lor; păstrarea sănătății prin evitarea poluării; plantarea și îngrijirea unor copaci; realizarea unor obiecte folosind materiale reciclabile; participarea directă la acțiuni de curățirea spațiului verde; alcătuirea unor albume cu imagini de la activitățile de protejare a mediului

Evaluarea proiectului:

- Organizarea expozițiilor cu lucrările copiilor;
- Acțiuni de curățire a spațiului verde din curtea grădiniței;
- Realizarea unui album cu fotografiile copiilor de la diversele acțiuni organizate;
- Parada costumelor din hârtie- acțiune de colectarea hârtiei
- “Prietenia mea, pădurea” - scenetă, cântece, dans tematic.

Inventarul de activități

Nr. Crt	Data	Tema activității	Modalități de realizare	Responsabil
1	Septembrie	Aerul curat –sănătate pentru noi	Plimbare în parc	Educatoarele
2	Octombrie	“Micii ecologiști”- Plimbare prin Parcul Dendrologic	Drumeție	Educatoarele Părinții Pădurarul
3	Noiembrie	Festivalul toamnei	Jocuri distractive cu material din natură	Educatoarele, Părinții
4	Decembrie	“Ce aruncăm, unde, cum și de ce	Convorbire cu material intuitiv (culorile pubelelor)	Educatoarele
5	Ianuarie	”Fiecare gunoi la căsuța lui” “Așa Da – așa Nu”	Selectarea gunoiului	Educatoarele
6	Februarie	“Apă curată – apă murdară” ”dezastre ecologice”- lectură după imagini	Convorbire	Educatoarele
7	Martie	“Aerul curat și sănătatea” “Cine poluează aerul” “Ce putem face pentru a păstra aerul curat”	Convorbire /vizionare PP	Educatoarele
8	Aprilie	“Ziua pământului”	Concurs de desene	Educatoarele
	Mai	Parada costumelor din hârtie	Parada	
9	Iunie	”Evaluarea programului” - rezultatele muncii noastre	Scenetă cu conținut ecologic Oferirea diplomelor	Educatoarele

Concluzii

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv. Convingerea că această problemă este doar a specialiștilor și a forurilor internaționale, este tot atât de eronată, pe cât este și de gravă. Ocrotirea planetei este o problemă mondială, și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Bibliografie:

1. Iordache Vlad, Ardelean Florinela - *Ecologie și protecția mediului*, București, Editura Matrixrom, 2007.
2. Dincă Elena, *Copiii și natura – educație ecologică și de protecție a mediului*, București, Editura Caba Educațional, 2008;
3. Neguț Silviu - *Un singur Pământ – omul și mediul înconjurător*, București, Editura Albatros, 1978.
4. Pro Ecologia Mileniului III - Revistă de educație ecologică, Craiova, Editura Reprograph, 2007.

6. PARTENERIAT EDUCAȚIONAL GRĂDINIȚĂ – MEDIC STOMATOLOG

DINȚI FRUMOȘI ȘI SĂNĂTOȘI

Prof.înv.preșcolar: Coman Maria Floare
Prof.înv.preșcolar: Teoc Georgiana
Grăd.P.P. Scufița Roșie, Alba Iulia

ARGUMENT

Neapreciată de mulți la adevărata ei valoare, sănătatea cavității orale are repercusiuni asupra homeostaziei întregului organism. Fără a intra în detalii de natură medicală pot doar afirma că multe boli își au originea la acest nivel superior al tractului digestiv.

Dacă ne întrebăm de la ce vârstă trebuie să ne preocupe îngrijirea dinților copilului, răspunsul este: foarte devreme! Deprinderile elementare de igienă dentară trebuie imprimare de timpuriu pentru a deveni elemente ale modului de viață zilnic. Deprinderile igienice dentare odată formate îi dau copilului siguranța în acțiune.

Formarea unui stil de viață sănătos devine o condiție esențială pentru o dezvoltare armonioasă a personalității copilului. În cadrul acestui parteneriat vom urmări promovarea cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și formarea de atitudini și deprinderi indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. Educația pentru sănătate trebuie să înceapă la vârste mici pentru că în această etapă se dobândesc obiceiuri care sunt relevante pentru toată viața..

SCOPUL PROIECTULUI:

Proiectul va avea drept finalitate formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de sănătatea cavității bucale prin obținerea unor rezultate concrete în păstrarea stării de sănătate și prevenirea îmbolnăvirilor.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

În cadrul activităților desfășurate copiii vor fi capabili:

Să explice noțiunile de sănătate și boală;

Să-și însușească norme de igienă care să asigure sănătatea cavității bucale și prevenirea îmbolnăvirilor;

Să cunoască și să aplice reguli de igienă personală și colectivă;

Să înțeleagă necesitatea controlului periodic la medicul stomatolog;

Să evite factorii de risc în îmbolnăvirea dinților;

RESURSE UMANE:

Copii;

Educatoare;

Medic stomatolog;

RESURSE MATERIALE:

Materiale didactice: planșe, pliante, mulaje, atlase, broșuri, reviste de specialitate, mulaje;

Mijloace audio-video: aparat foto, dvd-uri, cd-uri, computer.

LOCUL DE DESFĂȘURARE:

Sala de grupă;

Cabinetul stomatologic;

RESURSE DE TIMP:

an școlar 2014 – 2015.

EVALUAREA PROIECTULUI:

Întocmirea unui album foto cu momente din activitățile realizate în vederea atingerii obiectivelor propuse.

Realizarea unei expoziții cu lucrări ale copiilor, desene, pliante etc.

Desfășurarea unor concursuri, scenete etc.

Nr. crt.	Tema activității	Modalități de realizare	Perioada	Locul de desfășurare
1.	„Prietena mea curățenia”	Cunoașterea regulilor de bază în păstrarea curățeniei corporale și a cavității bucale în special.	Noiembrie 2014	G.P.P. „Scufița Roșie”
2.	„Ce sunt și cum se formează cariile?”	Vizionare desene animate-documentar: Călătorie în corpul uman – bacteriile.	Decembrie 2014	G.P.P. „Scufița Roșie”
3.	„Îmi îngrijesc dinții cu pasta și periuța”	Cunoașterea regulilor de folosire a periuței de dinți și aplicarea tehnicilor corecte de periaj.	Februarie 2015	G.P.P. „Scufița Roșie”
4.	„Construim dințișori ca ai noștri”	Cunoașterea părților componente ale dinților și modelarea acestora din plastilină.	Aprilie 2015	G.P.P. „Scufița Roșie”
5.		Vizită la cabinetul stomatologic.,Consultație gratuită în	Mai 2015	Cabinet

	„De vorbă cu medicul stomatolog”	scopul prevenirii apariției cariilor”		stomatologic-Dr. Volonciu Nicolae-partener
--	----------------------------------	---------------------------------------	--	--

Bibliografie:

- 1.MECT,CNFP „Managementul proiectului – Ghid practic pentru formatori și cadre didactice”București 2001.
- 2.MECT,Institutul de Științe al educației „Managementul Educațional pentru Instituțiile de Învățământ”.
- 3.”Managementul educațional”, București 2001.

7. „LUMEA ARTELOR”- PROIECT TEMATIC

Prof. înv. preșc. Decean Ioana Delia, GPP. Step By Step Nr.12, Alba Iulia

Prof. înv. preșc. Burnete Corina, GPP. Step by Step Nr.12, Alba Iulia

Nivelul:II

Tema:Cum exprimăm ceea ce simțim?

Subteme:1. Iarna văzută prin ochi de artist

2. Poezia vârstei mele

3. Sunet, culoare, mișcare

Grup țintă: preșcolarii grupei mari Prichindei

Resurse umane: preșcolari, părinți, educatoare

Resurse materiale: cărți de povești, enciclopedii, imagini cu artiști-pictori, muzicieni, balerini, cântăreți, instrumentiști, instrumente muzicale, copii după picturi celebre, fișe de lucru, pensule, acuarele, lipici, creioane colorate, carioca, coli format A1, A4.

Argument: Prin însăși firea sa, omul este un artist. El caută să aducă pretutindeni în viața sa, într-un fel sau altul, frumosul.

Încă din epoca preistorică, omul a pictat pereții peșterilor, și-a făcut podoabe din oase, scoici, pene, și-a pictat vasele. De-a lungul veacurilor, arta a evoluat, iar astăzi toate marile creații le putem admira în marile muzee ale lumii. Cântăreți și dansatori umplu sălile de spectacole. Într-un fel sau altul, arta face parte din viața noastră în fiecare secundă, făcându-ne viața mai frumoasă.

Eveniment de deschidere: Cu o săptămână înainte de începerea proiectului, o fetiță a împărtășit colegilor de la grupă, că are spectacol cu formația de balet, cu care se pregătește în particular, dar și faptul că ea este o “artistă”. Acesta a constituit punctul de plecare pentru proiectul “Lumea artelor”, un proiect mai puțin obișnuit, dar, care dă copiilor posibilitatea să-și exprime emoțiile de mici artiști și să afle mai multe despre tărâmul artelor care este mult mai prezent în viața noastră decât am crede noi.

Scrisoare de intenție către părinți

Dragi părinți,

În această săptămână vom desfășura proiectul tematic “Lumea artelor”. Vă rugăm să ne ajutați cu imagini, cărți și alte materiale, scopul nostru fiind de a-i învăța pe copii cât mai multe despre artă și artiști. Copiii sunt destul de mari să înțeleagă lucruri legate despre artă și talent înăscut. Puteți purta și dumneavoastră discuții cu copiii, despre acest domeniu, atât de fascinant, al artelor.

Vă mulțumim!

Inventar de probleme:

Ce știu copiii?	Ce vor să afle?
- că pictorii sunt artiști; - că cine dansează samba este artist; - că cine cânta la televizor este artist; - că artiștii au mulți bani; - că artiștii se îmbracă frumos; - că artiștii dau autografe.	- cum poți fi artist; - câți artiști sunt în țara noastră; - de câte feluri sunt artiștii; - ce trebuie să faci ca să fii artist; - a fi artist înseamnă a avea o meserie?; - ce unelte folosesc artiștii?; - ce fac toată ziua artiștii?.

Centre de interes deschise:

Alfabetizare	Joc de rol	Artă
Enciclopedii, caiete de exerciții grafice, creioane, imagini cu muzicieni, pictori, scriitori, cărți de povești, poezii.	Costume de balerine, pictori, șevalet, coli A4, cărți de povești, instrumente muzicale.	Coli de desen, acuarele, pensule, creioane colorate, lipici, carton colorat, carioca, instrumente muzicale
Construcții	Joc de masă	Știință
Cuburi mari, Lego, Arco cuburi din material moale	Puzzle(Pictorii, Sala de balet, La concert, Sculptorul), jetoane(instrumente muzicale, copii- picturi celebre), cifre	Jocuri intelectuale: Cum îmbrăcăm pictorul? Alege imaginile! (Instrumente muzicale) Jocuri senzoriale: Ghici din ce e făcut? Spune cum este?

Scopul: cunoașterea unor profesii care presupun talent înăscut; stimularea creativității copiilor, a sensibilității pentru artă.

Obiective de referință:

- să cunoască profesii de artiști;
- să cunoască uneltele artiștilor și ceea ce produc ei;
- să-și exprime emoțiile față de picturi, dansuri, cântece, sculpturi, povești, poezii ale artiștilor;
- să-și exprime sentimentele față de sculpturile de la Muzeul Unirii;
- să audieze povestea “Muzicanții din Bremen”, să rețină ideile acestora și să demonstreze că a înțeles povestea, în calitate de auditor și vorbitor;
- să creeze povești și poezii având o temă dată;
- să-și îmbogățescă experiența senzorială, ca baza a cunoștințelor matematice referitoare la numerele și cifrele 8, 9, 10;
- să-și adapteze comportamentul propriu la cerințele grupului în care trăiește;
- să interpreteze roluri de pictori, sculptori, coreografi, poeți, scriitori;
- să realizeze “coregrafia” unui dans în cadrul unei echipe;

- să cunoască și să utilizeze metode simple de lucru pentru realizarea unor picturi în grup, compunând în mod original spațiul plastic;
- să fie apt să utilizeze deprinderile motrice însușite în diferite contexte;
- să manifeste în timpul activităților atitudini de cooperare, spirit de echipă, fair-play.

Mediatizare în cadrul a diverse parteneriate, **diseminare** în cadrul comisiei metodice, cercului pedagogic, simpozioane.

Evaluarea proiectului: Expoziție-avizier părinți; CD cu fotografii din timpul proiectului.

Inventar de activități

SĂPTĂMÂNĂ1 SUBTEMA: „IARNA VĂZUTĂ PRIN OCHI DE ARTIST”

DATA	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
LUNI	<u>ALA 1:</u> BIBLIOTECĂ: „Lumea artiștilor” - citire imagini; ȘTIINȚĂ: Instrumente <u>ADP:</u> AG: - Brainstorming- „Ce este artistul?” <u>ADE:</u> AI: „Artiștii” DS - Cunoașterea mediului - lectură după imagini DEC - Educație artistico-plastică - Schimbă perechea „Iarna” - desen <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Cine este colegul pe care îl atingi?”
MARȚI	<u>ALA 1:</u> JOC DE ROL: „De-a sculptorii”; ARTĂ: - Desen - „Tabloul de iarnă” <u>ADP:</u> AG: „Ce face sculptorul?” <u>ADE:</u> AI: „Micii sculptori” DS - Activitate matematică - „Descompunerea cifrei 9” DEC - Educație artistico-plastică - Tehnica 6/3/5 „Omulețul” - desen <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Statuile”
MIERCURI	<u>ALA 1:</u> BIBLIOTECĂ: „Povești îndrăgite” - citire imagini; ȘTIINȚĂ: „Ce este cartea?” <u>ADP:</u> AG: „Ce povești îți place cel mai mult?” <u>ADE:</u> AI: „Micii scriitori” DLC - Educarea limbajului „Irina- povestitoarea” - lectura educatoarei DOS - Educație pentru societate - Creare povești <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Cartea fierbinte”
JOI	<u>ALA 1:</u> JOC DE MASĂ: „Iarna” – puzzle; CONSTRUCȚII: „Orașul de gheață” <u>ADP:</u> AG: „De ce îți place iarna?” <u>ADE:</u> AI: „Emoții de iarnă” DOS - Activitate practică - Turul galeriei „Emoție de iarnă” - colaj DEC - Educație muzicală - Audiție: „Emoție de iarnă”; Joc cu text și cânt: „Dii, căluț!” <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Bulgărele la șintă”
VINERI	<u>ALA 1:</u> MASA DE LUMINĂ: „Iarnă de poveste” (mărgel colorate, crenguțe, pietre); JOC DE ROL: „De-a coregrafii” <u>ADP:</u> AG: „Ce sport urmăresc părinții la televizor?” <u>ADE:</u> DPM - Educație fizică „Elemente de gimnastică ritmică” <u>ALA 2:</u> Joc de mișcare cu text și cânt: „Dii, căluț!”

SĂPTĂMÂNĂ 2 SUBTEMA: „POEZIA VÂRSTEI MELE”

DATA	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
LUNI	<u>ALA 1:</u> BIBLIOTECĂ: „Gospodina” și „Somnoroase păsărele” - citire imagini ȘTIINȚĂ: „Arta versurilor” <u>ADP:</u> AG: „Ce face poetul?” <u>ADE:</u> AI: „Micii recitatori” DLC - Educarea limbajului - Concurs recitare poezii cunoscute DEC - Educație muzicală - Audiție muzicală „Sara pe deal” <u>ALA 2:</u> Joc de atenție: „Ghici cine a plecat?”

MARȚI	<u>ALA 1:</u> JOC DE MASĂ: „Iarna pe uliță” – puzzle; MASA DE LUMINĂ: Joacă la imagine de set „Iarna” <u>ADP:</u> AG: „Ce poezie îți place?” <u>ADE:</u> AI: „Iarna pe uliță” DLC - Educarea limbajului - memorizare DEC - Educație artistico-plastică - Floare de Lotus „Culorile” <u>ALA 2:</u> Joc cu text și cânt: „Dacă vesel se trăiește”
MIERCURI	<u>ALA 1:</u> BIBLIOTECĂ: Carte cu poezii (confecție); JOC DE MASĂ: „Alege și potrivește” (Diminutive) <u>ADP:</u> AG: „Ce poezii sau rugăciuni ai învățat acasă?” <u>ADE:</u> AI: „Suntem poeți” DS - Cunoașterea mediului „Ana, poeta” - lectura educatoarei DOS - Educație pentru societate - Cvintetul „Creare poezii” <u>ALA 2:</u> Joc de atenție: „Deschide urechea bine”
JOI	<u>ALA 1:</u> JOC MANIPULATIV: „Alege și potrivește”; ȘTIINȚĂ: „Jocul numerelor” <u>ADP:</u> AG: „De la cine ai primit cadouri de ziua ta?” „Câte cadouri ai primit?” <u>ADE:</u> AI: „Eu pot să fac totul” DS - Activitate matematică „Rezolvare probleme” (1-10) DOS - Activitate practică „Semn de carte” (lipire) <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Unde ești Chimiță?”
VINERI	<u>ALA 1:</u> ARTĂ: „Sara pe deal” (desen); JOC DE ROL: „De-a scriitorii” <u>ADP:</u> AG: „Ce sport faci acasă cu părinții?” <u>ADE:</u> DPM - Educație fizică „Consolidarea elementelor de gimnastică ritmică” <u>ALA 2:</u> Joc de mișcare: „Micii balerini”

SĂPTĂMÂNĂ 3 SUBTEMA: „SUNET, CULOARE, MIȘCARE” (VOCEA MATERIALELOR

DATA	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
LUNI	<u>ALA 1:</u> ȘTIINȚĂ: „Ghicește instrumentul!”; ARTĂ: „Colorează instrumentul” <u>ADP:</u> AG: „Mâini ritmate” - joc ritmic <u>ADE:</u> AI: „În lumea muzicii” DS - Cunoașterea mediului - lectură după imagini DEC - Educație muzicală - Joc muzical „Mergi cum bat”; Cântec creat cu diverse „instrumente” muzicale (metale, lemn, sticle cu apă) <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Cântecul instrumentelor”
MARȚI	<u>ALA 1:</u> JOC DE MASĂ: „Alege și grupează” (instrumente); CONSTRUCȚII: „Pian și tobe” <u>ADP:</u> AG: „Cine știe cel mai bine!” <u>ADE:</u> AI: „Micii instrumentiști” DS - Activitate matematică „Compunere” (cifra 10) DOS - Activitate practică „Instrumentele” - decupare <u>ALA 2:</u> Joc de mișcare: „Orchestra Ru - ri - ra - tu”
MIERCURI	<u>ALA 1:</u> ALFABETIZARE: „Totul despre dans” - citire imagini; JOC DE ROL: „De-a balerinii” <u>ADP:</u> AG: „Cine poate să m-ajute?” <u>ADE:</u> AI: „Dansul cel mai bun” DOS - Educație pentru societate „Cele mai potrivite mișcări pentru dansuri” - vizionare DVD DPM - Educație fizică - Floare de Lotus „Dans (samba, balet, dans popular, cha-cha-cha, țigănesc, tematic, tango, modern)” <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Statuile”
JOI	<u>ALA 1:</u> ARTĂ: „La mijloc de codru des” - audiție muzicală; JOC DE MASĂ: „Tablou de iarnă” - mosaic <u>ADP:</u> AG: „Ce tablouri aveți acasă?” <u>ADE:</u> AI: „Emoție și culoare” DOS - Educație pentru societate „Marii pictori” - vizionare copii tablouri celebre DEC - Educație artistico-plastică - Turul galeriei „Micii pictori” <u>ALA 2:</u> Joc distractiv: „Portretul”

VINERI	<u>ALA 1:</u> ȘTIINȚĂ: „Sunete joase, înalte; ALFABETIZARE: „Versuri pe cântec” <u>ADP:</u> AG: „Poeziile care-mi plac” <u>ADE:</u> DLC - Educarea limbajului - Cvintetul „Poezii despre instrumente muzicale” <u>ALA 2:</u> Joc de atenție: „Deschide urechea bine!”
--------	---

Bibliografie:

- ✓ *** *Metoda proiectelor la vârste timpurii*- ghid metodologic, Dima Silvia, 2005;
- ✓ *** *Revista învățământului preșcolar*, 3-4/ 2014, Editura Arlequin;
- ✓ *** *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Ed. DPH, 2008.

8. Proiectul Erasmus+

**“UNITED THROUGH CULTURAL AND NATURAL DIVERSITY
– LEARNING THROUGH RESEARCH”**

(Uniți prin diversitate culturală și naturală – învățare prin cercetare)

Prof. inv. primar Bloj Lenuța

Școala Gimnazială “Ion Pop Reteganul” Sîncel

Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel este implicată în parteneriatul strategic școlar **“United through cultural and natural diversity – learning through research” (Uniți prin diversitate culturală și naturală – învățare prin cercetare)** prin Programul Erasmus+. Proiectul se derulează în perioada 02.11.2015 - 01.11.2017 și este finanțat cu suma de 25400 euro.

Partenerii sunt școli din Croația (Zagreb) - coordonator proiect, Polonia (Boleslawiec), Republica Cehă (localitățile Ostrava și Navsi), Slovacia (Humenne), România (Sîncel).

Scopul proiectului constă în descoperirea prin intermediul cercetării a zonei/regiunii din care face parte fiecare școală parteneră, având în vedere șapte teme de cercetare, respectiv: legende, arhitectură de lemn, olărit și obiecte din lemn, particularități locale – lingvistice și culturale, muzică și dans, mâncare tradițională, costume tradiționale.

Fiecare școală va fi responsabilă pentru cel puțin una dintre aceste teme de cercetare în sensul că se vor realiza cercetări pe tematica propusă iar centralizarea concluziilor și realizarea unui material care să cuprindă esența cercetării va fi responsabilitatea unei anumite școli din parteneriat. Distribuirea sarcinilor s-a realizat în felul următor: Polonia – cercetare pe tema olărit și legende, Republica Cehă – mâncare tradițională, muzică și dans, Slovacia – arhitectură de lemn, Croația – obiecte de lemn și costume tradiționale iar România – particularități locale, respectiv tradiții și obiceiuri.

Pentru organizarea optimă și derularea eficientă a proiectului, au fost stabilite trei mobilități transnaționale pentru coordonatorii de proiect, respectiv în Croația – decembrie 2015, Polonia – decembrie 2016 și România – octombrie 2017. Aceste întâlniri dau posibilitatea coordonatorilor de proiect din fiecare școală parteneră să stabilească o strategie unitară de realizare a activităților propuse, să clarifice aspecte care pot ridica probleme și să ofere alternative viabile pentru eliminarea riscurilor. De asemenea, în cadrul întâlnirilor de proiect se detaliază programul de realizare a mobilităților pentru elevi, strategia de evaluare a proiectului, raportările intermediare și finale către Agenția Națională.

Mobilitățile elevilor se vor derula după programarea următoare: România – februarie 2016, Republica Cehă – mai 2016, Polonia – august 2016, Croația – aprilie 2017, Slovacia – septembrie 2017. În total, pe parcursul derulării proiectului, se vor realiza un număr de 125 mobilități ale elevilor și 50 ale profesorilor.

Pentru realizarea scopului proiectului au fost gândite activități numeroase, interesante și provocatoare care se adresează elevilor, cadrelor didactice, părinților și comunității locale. Astfel, elevii vor avea de realizat următoarele sarcini:

- Intervievarea localnicilor, căutarea și colecționarea obiectelor de lemn și ceramic
- Dramatizarea unor legende
- Prezentarea sub formă de poveste a obiectelor de lemn, a arhitecturii, a tradițiilor locale, costumelor tradiționale, muzica și dansul tradițional, a bucătăriei tradiționale.
- Realizarea unui dicționar ilustrativ – ‘pictionary’

- Realizarea unei hărți digitale a localităților care prezintă arhitectura de lemn
- Realizarea unor machete digitale ale obiectelor arhitecturale de lemn, obiectelor de lemn sau ceramică din țara lor
- Implicare în restaurarea unor obiecte
- Implicare în gătitul de produse tradiționale locale
- Crearea unei broșuri de cântece tradiționale
- Descrierea costumelor tradiționale
- Realizarea unei hărți a costumelor tradiționale
- Crearea de felicitări de Crăciun/Paște online
- Realizarea de albume foto și calendare ale activităților

De la profesori se așteaptă realizarea sarcinilor:

- Familiarizarea elevilor în legătură cu metoda cercetării științifice (prezentări privind metoda interviului, lucrul cu sursele istorice și cum se folosesc diferitele surse de informații)
- Crearea de materiale multilingve pentru fiecare dintre cele 7 teme de cercetare. Materialele vor include 7 planuri de lecție (un plan pentru fiecare lecție), cartonașe, chestionare tip teste, jocuri. Realizarea de ateliere de lucru pentru elevi, părinți și comunitatea locală.
- Realizarea de chestionare de evaluare pentru elevi și comunitatea locală pe tema “Cât de mult îmi cunosc zona?” precum și interpretarea datelor.
- Realizarea unui târg ‘School Fair’ cu tema “Patria mea”

Părinții și comunitatea locală sunt invitați să participe la ateliere de lucru, mese rotunde, la restaurarea obiectelor, crearea de postere pe tema “Patria mea”, prepararea de mâncăruri tradiționale, organizarea unor ateliere de confecționat costume populare, pregătirea pentru punere în scenă a unor obiecte locale și implicare în cercetare alături de elevi.

Proiectul urmărește anumite priorități, precum: consolidarea relațiilor dintre școală și familie; implicarea autorităților locale în educarea elevilor noștri; implicarea tuturor elevilor, indiferent de etnie, rasă, sex, orientare religioasă; implicarea elevilor cu nevoi educaționale speciale și îmbunătățirea abilităților de comunicare într-o limbă străină.

Impactul așteptat asupra participanților:

a. asupra elevilor

- interes crescut în activitățile de învățare
- îmbunătățirea competențelor scrise în limba engleză
- dobândirea de cunoștințe noi cu privire la propria cultură și alte culturi europene
- creșterea toleranței
- îmbunătățirea abilităților de lucru în echipă

b. asupra profesorilor

- dezvoltarea abilităților de muncă în echipă
- dezvoltarea cunoștințelor de limba engleză
- îmbunătățirea competențelor IT

Acest proiect vine să continue activitatea depusă în cadrul proiectelor europene anterioare derulate în Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul”, cu accent pe activități pentru elevi care se concentrează pe îmbunătățirea abilităților de teatru și îmbogățirea cunoștințelor despre propria lor cultură, precum și despre alte culturi europene.

Educația oferită de școala noastră se bazează pe construirea parteneriatului școală-familie-comunitate, implicând comunitatea în viața școlii, adaptând oferta educațională nevoilor comunității. Prin activitățile extrașcolare și proiectele derulate, promovăm dialogul intercultural, punând accent pe comunicarea dintre diferite tipuri de culturi, tradiții, religii, îndemnând elevii să le respecte și să le tolereze.

BIBLIOGRAFIE

1. Ionescu, Mihaela, Managementul clasei. Un pas mai departe...Învățarea bazată pe proiect. Editura Humanitas Educational, 2003
2. Institutul de Științe ale Educației, Zone prioritare de educației, București, Alpha, 2006
3. Rădulescu E., Educație pentru succes, Oscar Print, București, 1997
4. Ciolan, L., Pași către școala interculturală. București, Corint, 2000

9. MANAGEMENTUL CALITĂȚII MEDIULUI

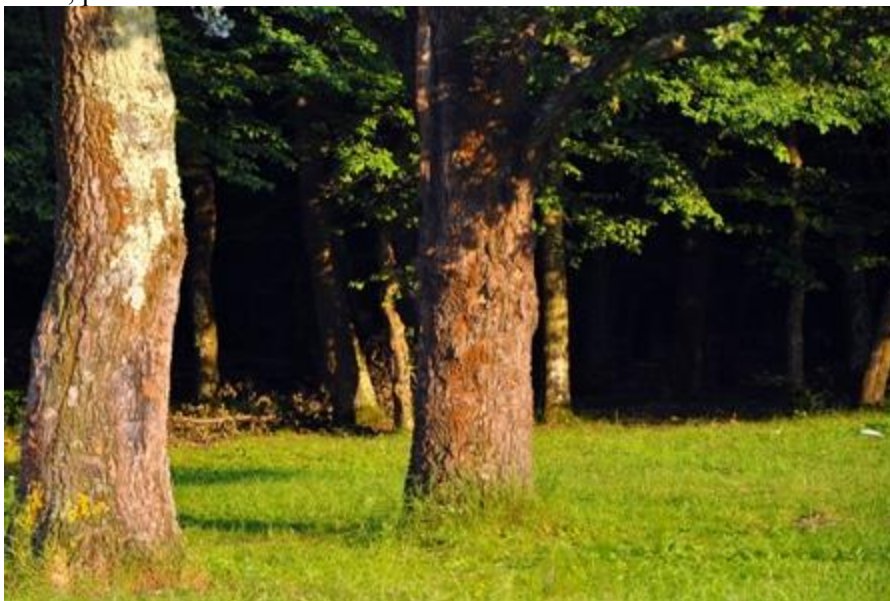
- rezervația botanică Pădurea Sloboda –

**PROF.OTEL EMILIA CAMELIA
COLEGIUL TEHNIC AIUD**

Aiudul nu e doar muzee și turnuri cu ceas. Dincolo de oraș, pe un drum secret ce duce la Râmeț, începe natura. Spectacolul verde, care te fură de cum ai pus piciorul. Nu te întreba cum și de ce, e o veche strategie a naturii. Are darul incredibil de a te face să uiți un pic cine ești, cât e ora, unde ai parcat mașina... Fiindcă acum, vara, peisajele sunt mai explozive ca niciodată.

Le găsești în Pădurea Sloboda, locul despre care vorbim acum. Calea de acces e destul de puțin umblată, dar asta n-o face neapărat dificilă. Drumul pornește chiar din centrul Aiudului, pe DJ 107 I, și continuă trecând prin comunele Râmeț, Ponor, Bucium, până la Abrud. Dar pădurea e dincoace de toate aceste localități, astfel că accesul se face rapid. Tot ce trebuie este să vrei o gură de aer curat într-un mediu splendid și, mai ales, să nu ții cont de cei care îți vor zice că îți strici mașina pe acel DJ 107 I. Nu e atât de rău pe cât se spune. Sunt maxim 15 km de drum accidentat prin pădure, pe care o mașină cu garda joasă îi poate parcurge încet, cu atenție. Efortul merită, pe cuvânt de turist.

„Mediul splendid” e chiar pădurea în sine, declarată, în 1969, rezervație botanică. Ca atare, nu e orice pădure. Din punct de vedere științific, este specială deoarece conservă fragmente de ecosisteme forestiere specifice pentru partea de vest a Podișului Transilvaniei, remarcabile mai ales în partea de pădure ce se întinde de la cabana Sloboda până la pășunile locuitorilor din Râmeț. Se află în Dealurile Aiudului, la poalele estice ale Munților Trascău, la altitudini de peste 700 m; de fapt, este un ținut piemontan, așadar de tranziție

între Culoarul Mureșului și Trascău, cu versanți abrupti și văi adânci. Iar porțiunea cu arborete valoros este o alternanță absolut impresionantă de gorun, fâget, fag, carpen, încheiată cu o alee de molizi bătrâni, pe culmea dealului.

Din punct de vedere turistic, însă, lucrurile sunt și mai simple... De pildă, imediat după ce intri în pădure, îți reține privirea culoarul de arbori care se apleacă peste drum, umbrind serpentinele care te duc tot mai adânc, în codru. Emoția urcușului e dată și de dealurile puternic înclinate, a căror frumusețe frustă, sălbatică te rupe totalmente de toate nimicurile urbane. Loc de campare, de odihnă și de grătar există din plin. Se pretează excelent pentru cicloturism, pentru excursii cu autocarul, chiar și pentru drumeții prin pădure, dat fiind că vegetația de sol și a copacilor e suficient de „aerisită”. Mai recreativ nici că se poate, aproape de Aiud. Totuși, un mic dezavantaj îl constituie muștele și țânțarii, odată cu înserarea...

Important este că Pădurea Sloboda intră pe lista lungă cu zone ale județului care mustesc de peisaje verzi. Poziția sa se integrează pe un traseu atractiv, care străbate zona de podiș a Aiudului, până la regiunea calcaroasă și înaltă a Trascăului. Ce mai rămâne de zis? Drum bun!

*

MASIVUL BEDELEU

Cheia Bedeleului - Cheile Aiudului

Cheile din bazinul Aiudului. In cadrul acestui bazin apar sapate in calcare cheile: Urdasului, Vail Pietrelor, Bedeleului, Dragoiului, Plesii si cea mai importanta - cea a Aiudului. Cheia Bedeleului se afla la obarsia raului. Deosebit de semnificativa este prezenta a numeroase marmite torentiale in ultima din aceste chei, respectiv cea a Plesii, in care paraiausul sare din cascada in cascada. Desi de dimensiuni reduse, cheia este greu accesibila.

Cetatea Trascăului (în a doua jumătate a sec. XX numită și *Cetatea Colțești*, în [maghiară](#) *Torockóvár*), situată la vest de satul [Colțești](#) (în [maghiară](#) *Torockószentgyörgy*, în [germană](#) *Sankt Georgen*) și la cca 5 km sud-vest de [comuna Rimetea](#) (în [maghiară](#) *Torockó*, în [germană](#) *Eisenburg*), [județul Alba](#), a fost construită în jurul anilor 1296 de subvoievodul Thoroczkay din [Trascău](#), ca cetate locuibilă și cetate de refugiu.

A fost ridicată cu premeditare pe vârful abrupt al unei klippe calcaroase, în urma [invaziei tătare \(mongole\) din anul 1241](#), când au fost produse pagube însemnate localităților [Trascău](#) și [Sângiorgiu](#). Pe turnul nordic, înalt de aproximativ 20 m, se păstrează o inscripție¹ care menționează ca familia Thoroczkay a construit castelul în secolul XIII.

În anul 1470 cetatea a fost confiscată de regele [Matia Corvinul](#) și dată voievodului Transilvaniei. În 1510 a revenit nobililor de Trascău (Thoroczkay), iar în 1514 a fost devastată de țăranii conduși de [Gheorghe Doja](#). Oponându-se anexării Transilvaniei de către [Casa de Austria \(Habsburg\)](#) în cadrul revoltei [Curuților](#), familia nobililor de Trascău (Thoroczkay) a fost eliminată de pe scena istoriei, odată cu cetatea lor, distrusă în anul 1703 de către trupele imperiale austriece conduse de generalul Tiege ([Lobonți](#)).

Azi se mai păstrează o bună parte din zidurile incintei și cele două turnuri laterale.

Cetatea este înscrisă pe Lista Monumentelor Istorice ale județului Alba ^[2], elaborată de Ministerul Culturii și Cultelor din România în anul 2004.

10. CHEILE VĂLIȘOAREI – REZERVAȚIE GEOMORFOLOGICĂ ȘI BOTANICĂ ÎN MUNȚII TRASCĂULUI

PROF. OTEL EMILIA CAMELIA
Colegiul Tehnic Aiud

Poziția geografică, suprafața și limitele.

Cheile Vălișoarei sunt situate în estul Munților Trascău, pe raza județului Alba. Cheile se dezvoltă la extremitatea de miazăzi a Depresiunii Trascăului, în bazinul superior al râului Aiud. Au o orientare nord-vest-sud-est și o lungime de 1 km.. Sunt străbătute de DJ 107 ce unește Valea Mureșului (Aiud) de cea a Arieșului (Buru) și se află la o distanță de cca 15 km de municipiul Aiud, 15 km de comuna Buru, 35 km de municipiul Turda și 65 km de municipiul Cluj-Napoca. Rezervația mai este cunoscută și sub numele de Cheile Vălișoarei sau Cheile Poienii

Rezervația naturală se întinde pe o suprafață de 100 ha. Zona strict ocrotită include întregul profil transversal al cheii, limita vestică urmărind partea superioară a abruptului calcaros, iar limita estică culmile domoale ce urcă dinspre capătul nordic și sudic al cheilor până în Vârful Rachiș (779 m). Zona tampon se extinde în vest până în Vârful Bogza Vălișoarei (827 m), incluzând pajiștile

secundare până în Pârâul Velii spre sud și pădurile din clasa I de protecție spre nord. Limita estică se desfășoară ca o fâșie continuă, cu lățimi variabile cuprinse între 250 m în partea de nord-est și 400-500 m la est de Vîrful Rachiș (779 m).

Structura și evoluția componentelor naturale

Cheile Vălișoarei sunt sculptate de Valea Aiudului în calcare jurasic superioare (portlandiene), care prezintă cea mai accentuată carstificare datorită purității și masivității lor.

Formarea Cheilor Vălișoarei este pusă pe seama proceselor de captare fluvială, prin avansarea remontată a unui afluent al Mureșului. Se presupune că fenomenul de captare, prin oricare din cele două văi, Rimetea sau Aiudul, ar fi dus la o orientare generală a drenajului spre direcția primei văi patrunsă în depresiune, sau cel puțin aceasta și-ar fi adjudecat cea mai mare parte a spațiului drenat.

Astfel, Depresiunea Trascăului, o arie negativă bine conturată, închisă spre sud de masivele calcaroase Bogza și Rachiș, este considerată de origine fluvială. În formarea sa, un rol hotărâtor l-a avut, golful depresionar al Borzeștilor. Râul în cauză ar fi modelat partea superioară a spațiului depresionar. Captarea și dezmembrarea acestui râu au avut loc în panonian, datorită înaintării regresive a unui afluent al Mureșului, venit dinspre Depresiunea Turda, pe actualul traseu al văii Rimetei (Trascăului). Simultan, în partea opusă a depresiunii, alt râu evoluează regresiv și reușește să despică bara calcaroasă a Masivului Rachiș, intrând în spațiul depresionar dinspre sud și schițând configurația de azi a văii Aiudului. Conform acestei teorii, Cheile Vălișoarei, s-au format prin captare, Valea Aiudului, după intrarea în spațiul depresionar captând organismele torențiale ce drenau versanții acesteia.

Concomitent, pe versanții nord - estici ai acestei cuvete își dezvoltă bazinul, prin evoluție remontată, actuala vale a Rimetei, ce debușă în golful depresionar al Turzii. Între cele 2 văi cumpana de ape se îngustează din ce în ce mai mult, transformându-se, în ultima etapă, într-o creastă de intersecție, sortită dispariției totale. Remanierele hidrografice, determinate de pătrunderea și a văii Rimetei în spațiul depresionar, competiția de extindere a bazinelor unul pe seama celuilalt sunt în toi. În zona centrală se fixează statuquo-ul actual, menținut timp îndelungat de aportul masiv de material coluvio-deluvial depus în vatra depresiunii de către râurile ce drenau versanții săi.

Altitudinea maximă a cheilor este de 779 m iar, altitudinea minimă de 425 m. Lățimea cheilor este de 25 – 150 m. Sunt dominate cu 200 – 400 m, pe dreapta de Vârful Bogza (814 m), Pleașa Lacului și Piatra Velii, iar pe stânga de Pleașa Cornilor (860 m) și Rachiș (775 m). În pereții cheilor pe ambii versanți se găsesc 27 de peșteri la diferite altitudini, cele mai cunoscute fiind: Peștera de la Colțul Diacului, Peștera din Gura Cheii, Peștera de la Piatra Lungă). Apar frecvent forme carstice superficiale: lapiezuri, bolți, arcade.

Clima este cea a munților joși: temperatura medie anuală este de 7,5⁰C, iar precipitațiile sunt în medie de 800 mm/ an.

Cheile Vălișoarei sunt străbătute de Pârâul Aiudului, afluent pe dreapta al Mureșului. Râul își are izvoarele în extremitatea nord-estică a Munților Trascău. Debitul său variat ca volum, determină un curs permanent alimentat din zona carstică a Bedeleului. Apele Aiudului se rostogolesc în acest sector peste praguri de mare viteză..

Dintre soluri predominante sunt rendzinele, solurile humico-calcice, și roca la zi, iar în împrejurimi se întâlnesc soluri brune argiloiluviale și brune luvice (podzolite).

Formațiunile vegetale caracteristice sunt pădurile de gorun (*Quercus petraea*). În ciuda ivirilor bogate cvasicontinue ale stâncilor ce presupun o redusă acoperire vegetală, au fost identificate 12 asociații vegetale ce reflectă diversitatea condițiilor de microrelief. Este semnalată vegetația caracteristică fisurilor de stânci (*Dianthus spiculifolius*, *Sesleria rigidum*, *Asplenium dutamuraria*, *Saxifraga peniculata*) și pajiștilor de stâncărie: coada iepurelui (*Sesleria rigida*), mărgică (melica ciliată), pe abrupturile însoțite colilie (*Stipa pucherrinea*) și o graminee xerofilă rară (*Cleistogenes serotina*). Vegetația lemnoasă este reprezentată de tufișuri de păducel, porumbar, pâlcuri de scoruș (*Sorbus graeca*), S. Dacica) și păduri de stejar puios, gorun și carpen. Pe șaua dintre vârfurile Bogza Poienii și Piatra Bogzei, în expunere nordică apare un făget (*Fagus sylvatica*) bine încheșat. S-au făcut și plantații de pin (*Pinus silvestris* și *Pinus nigra*).

Puncte de interes turistic

În dreapta cheilor dinspre Aiud, se află stânca numită Cetate, unde a fost atestată documentar existența Cetății Zedecheu, neidentificată în teren (sec al XIII-lea). Malul stâng este mai accesibil, fiind dominat de vârful stâncos Bogza Vălișoarei cu peștera Bogzuța, la poalele căreia se află popasul turistic Cheile Vălișoarei. În Cheile Aiudului se practică alpinismul și escalada, pereții fiind deosebiți cu trasee variate și spectaculoase.

Rezervația constituie un important obiectiv turistic și se poate încadra într-un traseu turistic care străbate partea de est a Munților Trascău. În apropiere se mai pot vizita și ruinele cetății medievale de la Colțești, biserica Mănăstirii din Măgina, Muzeul Etnografic din Rimetea și rezervațiile naturale Cheile Plaiului de lângă satul Izvoarele, Cheile Siloșului, Vânătorile Ponorului, Huda lui Papară, Poarta Zmeilor (Peștera de la Groși) și Piatra Secuiului (Colții Trascăului).

Propuneri privind dezvoltarea regională durabilă

- Instalarea de table indicatoare atât la intrarea cât și la ieșirea din chei pentru a se atrage atenția turiștilor și localnicilor asupra importanței rezervației;
- Anunțarea autorităților locale care vor avea în vedere ca rezervația să nu fie afectată de activitatea antropică;
- O reconsiderare a dotărilor turistice din această zonă, întrucât implantarea unei baze de cazare chiar în inima cheilor nu reușește să pună în valoare la cote ridicate de eficiență, patrimoniul turistic al acestui obiectiv
- O gospodărire mai rațională și estetică a spațiului din jur.

BIBLIOGRAFIE:

MĂHARA, GH., POPESU-ARGEȘEL, I., Munții Trascău – ghid turistic

POPESCU-ARGEȘEL, I., Studiu geomorfologic, Editura Academiei, București, 1977

ARDELEAN, Â., MOHAN, GH., Atlas botanic, Editura All, București, 2007

*** Aree Protejate în Munții Trascău și Munții Gilău, Uniunea Europeană – proiect finanțat prin Phare, 2002

11.PROIECT DE PARTENERIAT „Primul meu bilet”

SUCIU VERONICA, prof. inv. preșc. GPP NR. 12 Alba Iulia
GHENESCU ALEXANDRA, prof. inv. preșc. GPP NR. 12 Alba Iulia

ARGUMENT

Campania ”Creștem cu transportul public” a luat o dimensiune globală pe măsură ce orașe din toată lumea și-au unit vocea pentru a cere un transport public mai extins și mai bun, cu scopul de a face orașele locuri mai potrivite pentru muncă și traiul de zi cu zi.

Asociația Internațională pentru Transport Public – UITP, al cărei membru este și STP Alba Iulia încă din 2007, își încurajează membrii din 92 de țări să se alăture mișcării ”Împreună pentru creșterea transportului public”. Campania va avea ca vârf de expunere Săptămâna Europeană a Mobilității (16-22 septembrie); operatorii de transport public (de pe tot globul) care au aderat la campanie, vor amplasa în autobuze, stații de autobuz, autogări și pe propriile site-uri mesajul ”Creștere”, ca o trimitere directă la necesitatea extinderii rolului social al acestui serviciu și la importanța sa.

”Faptul că atât de multe orașe participă la această mișcare este încurajator” a spus secretarul general al UITP, Alain Flausch. ”Prin această campanie dorim să trimitem un mesaj puternic atât politicienilor care iau decizii în acest domeniu, cât și cetățenilor, acela că transportul public joacă un rol cheie în atingerea unei creșteri durabile, coeziunea socială și protecția mediului”.

**PARTENERI: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 12
SOCIETATEA DE TRANSPORT PUBLIC ALBA**

GRUP ȚINTĂ

- 300 copii preșcolari cu vârste cuprinse între 3 și 7 ani, înscriși la Grădinița nr.12 Alba Iulia
- 23 educatoare din Grădinița nr.12, Alba Iulia
- părinții copiilor

DURATA:

15 septembrie 2013 – 15 iunie 2014

RESURSE UMANE:

- Reprezentanți ai STP
- 23 Cadre didactice ale G.P.P. nr. 12 Alba Iulia
- Părinții copiilor
- Copii preșcolari cu vârste între 3-7 ani

RESURSE MATERIALE:

- hârtie xerox, hârtie pt. afișe, postere, fluturași,
- autobuze
- bilete de autobuz
- Calculator, toner xerox
- materiale informative (cărți, reviste, pliante, casete video, CD-uri, etc.)
- cameră video, aparat foto

OBIECTIVE:**➤ *privind copiii preșcolari***

- Favorizarea însușirii unor cunoștințe despre mijloacele de transport;
- Cultivarea unor atitudini de comportare în mijloacele de transport public precum și în stațiile de așteptare;
- Familiarizarea cu modalitățile de procurare a biletelor;
- Formarea unor aptitudini specifice urcării și coborârii din mijloacele de transport public;
- Explorarea unor posibilități de depoluare a mediului prin utilizarea mijloacelor de transport public și a bicicletei.

➤ *privind cadrele didactice:*

- implicarea cadrelor didactice în organizarea și desfășurarea unor activități cu rol instructiv-educativ
- actualizarea competențelor profesionale cu precădere cu folosirea unor strategii activ-participative

➤ *privind părinții și alți factori educaționali din comunitate*

- conștientizarea părinților și comunității cu privire la rolul și importanța utilizării mijloacelor de transport public
- implicarea părinților și comunității în diverse acțiuni pe parcursul derulării proiectului
- sensibilizarea comunității cu privire la problemele legate de modul de călătorie cu mijloacele de transport public

FORME DE REALIZARE:

Activitatea extracurriculară în sine, prin structură și conținut specific, este în mod natural complementară activității de învățare realizată în clasă.

În cadrul activităților organizate în mijlocul vieții sociale, preșcolarii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din mediul înconjurător, a unor zone geografice și locuri istorice. Ei dobândesc o mare cantitate de informații, despre viața omului și muncă în diferite contexte.

Formele de realizare vor fi diversificate în funcție de tema abordată și de nivelul de vârstă al copiilor, accentul punându-se pe joc ca formă de învățare: observații, plimbări, povestiri, desene, activități practice, jocuri de mișcare, jocuri distractive, expoziții, spectacole, vizionări de emisiuni TV, scenete, concursuri, etc.

Indiferent de forma de realizare se va accentua ideea de folosire a contextului ludic în stimularea rutei individuale a învățării.

Activitățile se vor desfășura în funcție de tematica planificată la nivel de grădiniță dar și în funcție de tematica planificată la grupă.

EVALUAREA PROIECTULUI

Finalizarea proiectului se va face printr-o expoziție de materiale realizate pe parcursul proiectului si prin desfășurarea unui concurs de cunoștințe între grupe.

PROGRAMUL DE ACTIVITĂȚI:

Nr. crt	TEMA ACTIVITĂȚII	MODALITĂȚI DE REALIZARE
1.	„O călătorie imaginară”	Joc de rol
2.	„Cum ne comportăm în mijloacele de transport în comun?”	Convorbire
3.	Pentru un oraș mai curat	Desen
4.	„Cine ne poluează orașul?”	Plimbare cu caracter instructiv
5.	„Primul meu bilet”	Plimbare cu autobuzul prin oraș
6.	„Jurnalul unei călătorii cu autobuzul”	Desen
7.	„Creștem cu mijloacele de transport”	Serbare și expoziție la Alba Mall
8.	„Creștem cu mijloacele de transport”	Plimbare cu autobuzul, ocazional, cu scopul unor vizite, excursii pe tot parcursul anului
9.	„Știm să călătorim cu mijloacele de transport public”	Concurs între grupe pentru evaluarea cunoștințelor

12. PROIECT DE PARTENERIAT GRĂDINIȚA – FAMILIE - „EDUCATOARE PENTRU O ZI” - ȘCOALĂ A PĂRINȚILOR

ed. TOMUȘ ALINA IOANA, Școala cu clasele I-IV Pirita, Zlatna

A. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

DURATA PROIECTULUI: 10 (ZECE) LUNI

B. PREZENTAREA PROIECTULUI

Obiectivul general al proiectului

Schimbarea concepțiilor părinților referitoare la importanța frecventării grădiniței prin organizarea unor activități specifice și / sau extracurriculare în grădiniță

OBIECTIVELE SPECIFICE ALE PROIECTULUI

OS. 1 12 părinți participă la activitățile desfășurate în grădiniță, obligatorii și alese;

OS 2. 12 părinți ajută la desfășurarea celor 10 activități prin procurarea materialelor informative, amenajarea spațiului de lucru și implicarea în activitățile copilului lor;

OS 3. 12 părinți valorifică cunoștințele dobândite în lunile de proiect prin sprijinul adus la consemnarea faptelor în jurnal la realizarea lucrărilor copiilor și la întocmirea a 5 portofolii.

IDENTIFICAREA PROBLEMEI

-lipsa de implicare a părinților în activitățile didactice propuse în grădiniță;

- frecvența redusă a unui număr de 4 (patru) copii rromi;
- necesitatea formării unei școli a părinților.

DESCRIEȚI GRUPUL ȚINTĂ CĂRUIA I SE ADRESEAZĂ PROIECTUL

Grupul țintă este format din 12 copii preșcolari de la GPN. Pirită . Copiii formează o grupă combinată și sunt împărțiți în trei subgrupe:

- grupa mare: 3 (trei) copiibăieți 1 (unu)..... Fete 2(două);
- grupa mijlocie: 4 (patru) copii.....băieți 3(trei).....fete 1(una);
- grupa mică: 5 (cinci) copii.....băieți 2 (doi).....fete 3 (trei);
- din grupul țintă mai fac parte 12 (doisprezece) părinți .

Copiii au vârste cuprinse între trei și cinci ani. Toți sunt curioși, receptivi la nou, dar datorită condițiilor de mediu în care trăiesc întâmpină dificultăți de adaptare la mediul social. Cinci dintre copii sunt de etnie rromă, sunt dornici de învățare însă, părinții, neavând posibilități materiale bune, mulți nefiind nici ei școlarizați, nu-și dau seama de importanța participării copiilor la activitățile desfășurate în grădiniță , considerând că doar frecventarea școlii este obligatorie, pe când frecventarea grădiniței, nu. Părinții acestor copii au câte patru clase sau opt clase.

Cadrul didactic este absolvent al Liceului pedagogic, al Facultății de științe economice și al programului de master, specialitatea psihopedagogia educației timpurii și a școlarității mici, fiind încadrat ca profesor învățământ preșcolar, având gradul didactic II și o vechime în învățământ de șaisprezece ani.

REZULTATE AȘTEPTATE

1. O echipă de implementare a proiectului formată dintr-un cadru didactic, 3 (trei) părinți, un reprezentant al comunității;
2. Suporturi de transmitere a informației:
 - un dosar tematic;
3. Activități demonstrative:2(două) mese rounde - copii, părinți, specialiști
4. Zece activități demonstrative în parteneriat cu părinții
5. Grup țintă :- format și sensibilizat de activitățile proiectului
 - o expozitie cu lucrarile copiilor;
 - 2 albume foto;
 - 2 C.D.
6. Activități de monitorizare/evaluare:-program artistic
 - 5 portofolii ale copiilor
 - 20 chestionare ale părinților

MODALITATEA DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE A REZULTATELOR PROIECTULUI

Se va realiza un program care să verifice periodic relevanța (măsura în care obiectivele proiectului se realizează conform obiectivului general, eficiența (raportul dintre „intrări”-activități specifice și „ieșiri” măsurabile - rezultate), impactul (măsura în care proiectul are o influență asupra grupului țintă și asupra comunității).

INDICATORII PROIECTULUI

INDICATORI CANTITATIVI	INDICATORI CALITATIVI
1. Participarea a 12 preșcolari și 12 părinți la activitățile din cadrul proiectului	1.Creșterea cu 30% a cooperării la nivelul părinților; .
2. Realizarea a cel puțin 5 portofolii care vor cuprinde lucrări realizate în cadrul activităților desfășurate prin proiect;	2.Îmbogățirea cu 30% a nivelului de cunoștințe în vederea pregătirii copiilor pentru școală...
3. Participarea a cel puțin 10 părinți,o educatoare	3.Creșterea cu 70% a implicării părinților în activitatea școlară;
4. Folosirea materialelor și echipamentelor de lucru de către 12 copii preșcolari, 12 părinți	
5. Organizarea unei expoziții;	

6. Realizarea a zece activități demonstrative 7. Completarea a 20 de chestionare; 8. Realizarea unui album foto 9. Realizarea a 2 CD-uri OS 1. dezbateri – discuții colective. Prezentarea unor miniproiecte, fotografii, extrase din rețeaua internet OS 2. învățământ bazat pe parteneriate cu părinții Grup țintă format și sensibilizat cu cerințele unui învățământ modern. 12 preșcolari și 12 părinți întocmesc centre de documentare OS 3. completarea a 20 de chestionare de către copii și de către părinți. Consemnarea faptelor în jurnal de către părinți. Realizarea de portofolii de către copii cu lucrările realizate în cadrul proiectului.	Îmbogățirea cu 30% a frecvenței preșcolarilor romi în grădiniță. Creșterea cu 30% a implicării părinților în activitățile propuse în grădiniță Creșterea cu 30% a interesului părinților față de grădiniță și activitățile ei Schimbarea mentalității părinților.
--	--

**DESCRIEȚI IMPACTUL ESTIMAT AL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI ASUPRA GRUPULUI ȚINTĂ, ASUPRA ȘCOLII ȘI ASUPRA PARTENERILOR
ARĂTAȚI CARE SUNT BENEFICIARI DIRECTI ȘI INDIRECTI AI PROIECTULUI**

BENEFICIARI DIRECTI •12 (doisprezece) copii de la GPN Pirita •Un cadru didactic •12 (doisprezece) părinți	BENEFICIARI INDIRECTI *comunitatea *31 de elevi de la Școala cu clasele I-IV Pirita *elevi și cadre didactice de la grădinițele din orașul Zlatna; *alți copii și părinți.
---	---

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

ACIVITATEA 1

TITLUL ACTIVITĂȚII: „EU ȘI FAMILIA MEA”

Data/ perioada de desfășurare: Luna 1 - septembrie

Tipul activității: activitate de socializare și intercunoaștere, dotare

Număr de participanți: 12 (doisprezece) copii și 12 (doisprezece) părinți

Responsabil: ed. TOMUȘ ALINA IOANA

Beneficiari: grup țintă,

Mijloace de realizare: fotografii personale, hârtie xerox, aparat foto-digital, creioane, foarfece flip-chart, scotch

Modalități de realizare: afiș, consemnarea în jurnal

Descrierea activității:

•Elevii grupului țintă, sub îndrumarea cadrului didactic, vor fi informați cu privire la titlul proiectului și la obiectivele specifice ale acestuia. Li se va explica faptul că activitățile din cadrul proiectului vor fi realizate cu ajutorul părinților, deci, o zi pe săptămână, educatoarele va fi câte unul dintre părinți și vor încerca să realizeze o parte dintre activitățile planificate pt. acea zi. Din această cauză toți trebuie să se cunoască foarte bine și, de aceea se vor realiza ecusoane, atât pt. copii, cât și pentru părinți. Se va întocmi prima pagină din portofoliu care va conține fotografia portret a copilului, precum și informații cuprinzând numele și prenumele, data nașterii, pasiuni. Se va realiza un afiș: Eu și familia mea! conținând fotografii ale copiilor, cât și ale familiei lor.

ACIVITATEA 2

TITLUL ACTIVITĂȚII: CUM DESFĂȘURĂM O ACTIVITATE INTEGRATĂ? – act. demonstrativă (DLC, DEC) („În lumea insectelor”- Fluturile – pictură, Fluturile - memorizare)

Data/ perioada de desfășurare: Luna 2 – octombrie

Tipul activității: activitate de socializare și intercunoaștere, dotare

Locul desfășurării: GPN PIRITA

Număr de participanți: 12 (doisprezece) copii și 12 (doisprezece) părinți

Responsabil: ed. TOMUȘ ALINA IOANA

Beneficiari: grup ȋntă,

Mijloace de realizare: hârtie xerox, aparat foto-digital, flip-chart, jetoane cu insecte, coli desen, acuarele, pensule;

Modalități de realizare: consemnarea în jurnal, afiș

•Descrierea activității

•Cadrul didactic a desfășurat o activitate integrată demonstrativă (educație plastică și educarea limbajului). La educație plastică s-a pictat fluturile, copiii din grupa mică pictând doar în două culori, iar cei de grupă mijlocie și mare au folosit cât mai multe culori. În timp ce pictau, încercam să memorăm poezia Fluturile. La sfârșitul activității s-au analizat lucrările cele mai reușite, copiii care au fost mai activi, toți fiind recompensați cu buline fluturași.

Următoarele activități au fost desfășurate de către părinți, cu ajutorul educatoarei. Câteva fotografii din timpul activităților:

13. STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE – EXEMPLE DE BUNE PRACTICE

*Mureșan Doina Maria – Grădinița P.P.Step by Step nr.12 Alba Iulia, prof.înv.preșcolar
IgnatFloare Eugenia - Grădinița P.P.Step by Step nr.12 Alba Iulia, prof.consilier*

Metodele interactive de predare - învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe. Totodată, ele reprezintă modalități de acțiune, instrumente cu ajutorul cărora preșcolarii, sub îndrumarea educatoarei, își însușesc cunoștințe, își formează și dezvoltă deprinderi intelectuale și practice, priceperi, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

Maria Montessori numește copilul ca fiind „*punctul cel mai fraged al vieții, în care totul se poate încă hotărî, în care totul se poate încă înnoi*”, căci acolo, „*totul palpită arzând de viață, acolo sunt ascunse tainele sufletului, acolo se plămădește creațiunea omului*”.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: flexibilitate și creativitate în abordarea situațiilor didactice, pentru a evita rutina și a acționa pentru transformarea învățământului care încă se bazează pe informație, pe reproducerea ei, într-un învățământ global, integrat și creativ, bazat pe educație, pe formare.

Educatoarea trebuie să asigure un demers didactic adecvat învățăturii active și interactive folosind metode, procedee și tehnici de învățare eficiente, cu scopul dezvoltării gândirii critice a copiilor. Fără a exclude strategiile învățământului tradițional, educatoarea trebuie să folosească și strategii didactice moderne, care vor menține interesul preșcolarilor, vor avea atmosfera propice de învățare. Copiii nu trebuie să fie obiecte ale formării, ci subiecți activi ce contribuie la propria formare.

Utilizarea metodelor active transformă activitatea, dintr-o activitate monotonă într-o activitate în care copilul e participant activ: întâlnește probleme, situații complexe pentru mintea lui de copil, dar lucrând în echipă, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsuri la întrebări, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și mulțumit la finalul activității.

Copiii învață să lucreze împreună, își unesc forțele pentru a reuși să realizeze sarcina primită sau pentru a rezolva o problemă cu care se confruntă. Interrelațiile dintre membrii grupului sporește interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând preșcolarii pentru învățare. Interacțiunea colectivă are ca efect și educarea stăpânirii de sine și a unui comportament tolerant față de opiniile celorlalți, înfrângerea subiectivismului și acceptarea gândirii colective.

Voi prezenta în continuare câteva metode interactive de predare – învățare pe care le-am aplicat cu succes în activitatea desfășurată cu preșcolarii, accentuând beneficiile fiecărei metode pentru dezvoltarea preșcolarului și care au contribuit la diversificarea metodologiei didactice:

1. POSTER

Tema: Pădurea

Domeniul experiențial: DȘ

Categoria de activitate: cunoașterea mediului

Tipul de activitate: evaluare

Sarcina de lucru: Copiii își verifică cunoștințele despre pădure, realizând un Poster, în grupuri mici, fiecare având sarcini diferite:

- un grup desenează și decupează vietățile pădurii;
- un grup desenează și decupează copacii;
- un grup desenează și decupează casa și pădurarul;
- un grup pregătește planșa cu culorile potrivite (frunze pe jos, nori, soare în partea de sus, apoi assemblează rezultatele celor trei grupe)

Toți copiii analizează dacă cunoștințele copiilor au fost corecte și redate corespunzător.

2. SCHIMBĂ PERECHEA

Tema: „Singurel mă îngrijesc”

Domeniul experiențial: DOS

Categoria de activitate: Educație pentru societate

Tipul de activitate: evaluare

Sarcina de lucru: „Mimați acțiuni prin care, utilizând diferite obiecte de uz personal avem grijă de corpul nostru și de sănătatea noastră ” (spălatul pe mâini, pe față, pe dinți etc.)

Preșcolarii se împart în două grupe, primei grupe le pun în piept câte un jeton cu o periută de dinți de culoare roșie, și celor din a doua grupă un jeton cu o periută de dinți de culoare albastră. La îndemnul „faceți cercuri după culoare”, copiii se organizează în două cercuri concentrice, în interior copiii care au în piept periutele de dinți roșii, în exterior copiii cu cele albastre.

Preșcolarii din cele două cercuri formează perechi. Copilul din cercul exterior va mima o acțiune de igienă corporală. Perechea lui, din cercul interior va trebui să ghicească și să denumească acțiunea mimată.

La comanda „schimbă perechea”, copiii din exterior se deplasează de la stânga spre dreapta cu un scaunel și formează o nouă pereche. Perechile se schimbă până ce se epuizează toate ideile copiilor.

Apoi preșcolarii formează un singur cerc. Fiecare pereche prezintă acțiunile descoperite. Educatoarea așează pe tabla magnetică imagini cu toate acțiunile prezentate de copii.

3. CIORCHINELE

Tema: ANIMALE SĂLBATICE

Domeniul experiențial: DȘ

Categoria de activitate: Cunoașterea mediului

Tipul activității: evaluare

Sarcina de lucru: „Găsiți cât mai multe idei, cuvinte și imagini despre animalele sălbatice. Alegeți imaginile care se potrivesc animalelor sălbatice și așezați-le în jurul cuvântului scris pe panou” (imagine)

Materiale: tablă magnetică pe care s-a scris cuvântul ANIMALE SĂLBATICE. Lângă cuvânt vom lipi o imagine sugestivă. Se pun la dispoziția copiilor jetoane, decupaje, poezii, ghicitori, reviste, albume, fotografii.

Copiii vor selecta imaginile referitoare la animale sălbatice și le vor lipi în jurul cuvântului scris (imaginii) pe tabla magnetică. După ce se vor epuiza toate ideile, educatoarea împreună cu aceștia va uni cuvintele și imaginile, stabilind legăturile, conexiunile dintre ele, explicând aceste conexiuni. Se citește și se analizează fiecare idee emisă de copii, se discută, se fac comparații, se emit păreri, opinii despre animalele sălbatice, se repetă poezii, cântece adecvate.

La sfârșitul activității, educatoarea împreună cu preșcolarii fac sinteza finală, structurează ciorchinele, grupând logic informațiile, ideile, cunoștințele. Pot face completări, pot aduce corecturi.

4. DIAGRAMA VENN

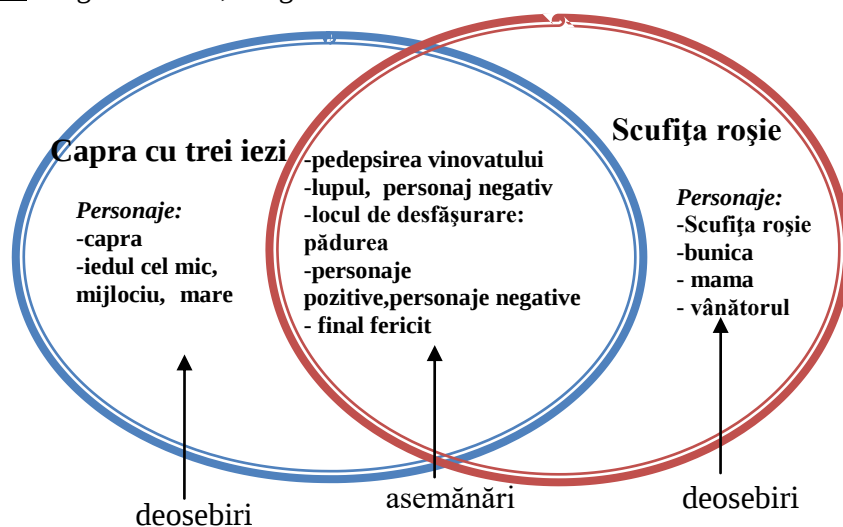
Tema: În lumea poveștilor

Domeniul experiențial: DLC

Tipul activității: evaluare

Sarcina de lucru: Să povestească cele două povești („Capra cu trei iezi”, „Scufița Roșie”) să analizeze comportamentul personajelor evidențiind asemănările și deosebirile. Diagrama Wenn, este formată din două cercuri care se suprapun parțial. În intersecția celor două cercuri se grupează asemănările, iar în spațiile rămase libere din cercuri se notează deosebirile dintre două aspecte, idei sau concepte.

Materiale: diagrama Venn, imagini

O diagramă Venn este formată din două cercuri mari care se suprapun parțial. Le cer preșcolarilor să construiască o asemenea diagramă completând în perechi - grupe sau individual, doar câte un cerc care să se refere la unul din cele două concepte.

Preșcolarii pot gândi, lucra în perechi, să comunice și să completeze diagrama, apoi se pot grupa câte patru, pentru a-și compara cercurile, completând împreună zona de intersecție a lor cu elementele comune celor două concepte. (ca exemplu, se pot pregăti pe suporturi, coli pe care sunt realizate o diagramă Venn; se cere copiilor să așeze în cercuri, jetoane pe care sunt reprezentate personaje, imagini din poveștile: „Capra cu trei iezi” și „Scufița Roșie”.

Utilizarea metodelor interactive oferă un sprijin real educatoarei în demersul său didactic și ne ajută, pe preșcolar și educatoare, deopotrivă, să descoperim valoarea, frumusețea și diversitatea interacțiunii, relaționării și cooperării, să ne promovăm ideile, să respectăm opinia celuilalt și să ne implicăm profund și activ în construirea personalității proprii.

Este nevoie de voință, curaj, ambiție din partea educatoarei de a înlătura conservatorismul, plafonarea și rutina și a îmbina armonios metodele clasice cu cele noi, îndrăznește în crearea unui învățământ modern, centrat pe copil.

Bibliografie

- Bocoș, M., *Instruire interactivă*, Cluj Napoca, Editura Press Universitară Clujeană, 2002;
- Breben, S., Gongea, E., *Metode interactive de grup*, Craiova, Editura Arves, 2002
- Dumitru, I. Al., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Timișoara, Editura de Vest, 2000;
- Montessori, M., *Taina copilăriei*, București, Editura Tiparul Universal, 1938.

14. PROIECT DIDACTIC : BARZA SI RÂNDUNICA

prof.înv.preșc. Coman Maria
Grădinița P.P. "Scufița Roșie" Alba Iulia

Rezumat

Educația de tip outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare- un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de clasă”, poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc.

Educația de tip outdoor facilitează procesul de învățare al copiilor care întâmpină dificultăți în acest sens- oferă un climat de învățare ce permite copiilor care î mod usual întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină mai motivați.

Grupa: mare

Categoria de activitate: Cunoașterea mediului

Tema: Barza si rândunica

Locul de desfășurare: Muzeul de Științe ale Naturii, Aiud

Forma de realizare: Activitate de tip outdoor - excursie

Scopul activității: Implicarea copiilor și a cadrelor didactice în activități care să răspundă intereselor și preocupărilor diverse ale copiilor, să pună în evidență talentele și capacitățile acestora în diferite domenii

Obiective operaționale: să recunoască și să denumească părțile componente ale corpului unei păsări, să compare și să sesizeze asemănările și deosebirile dintre cele două păsări, să precizeze hrana adăpostul și foloasele aduse omului, să abordeze o poziție corectă pe scaunele din microbus respectând regulile care se impun în timpul transportului cu mijloacele de transport, să iubească și să protejeze aceste păsări.

Strategii didactice:

- **Metode** – investigația în grup, observația, conversația, expunerea, exercițiul
- **Material didactic** – exponate de la Muzeul de Științe ale Naturii, Aiud

GRUPUL ȚINTĂ: Copiii preșcolari din grupa mare

RESURSE UMANE: Educatoarele grupei mari, părinți, îngrijitoarea grupei

RESURSE FINANCIARE: Excursia este subvenționată de părinți.

PREGATIREA EXCURSIEI:

1. **Anunțarea excursiei** - Cu două săptămâni înainte de data efectuării ei, este anunțată excursia pe care o vor face preșcolarii grupei mari.
2. **Asigurarea condițiilor**

organizatorice

corespunzătoare - se va lua legătura cu conducerea I.S.J. Alba, a Grădiniței P.P. "Scufița Roșie" pentru obținerea aprobărilor de realizare a excursiei. Am contactat telefonic Muzeul de Științe ale Naturii,

Aiud obținând programul de vizită precum și costul biletului de intrare. Mijlocul de transport a respectat toate normele de transportare a copiilor în siguranță.

3. **Pregătirea copiilor** - pentru această excursie se va face în cadrul unei ședințe speciale de instrumant, cu care ocazie, educatoarea arată scopul excursiei, traseul cu punctele cele mai importante.

Copiii sunt însoțiți de cele două educatoare, îngrijitoare și de doi părinți. Se stabilește prețul transportului, ale biletelor de intrare la muzeu.

Scenariul didactic: Excursie la Muzeul de Științe ale Naturii, Aiud. Pregătiți de prima excursie ne-am imbarcat în microbuz.

La ieșirea din orașul Teiuș am făcut primul popas. Surpriza pentru copii a fost că în apropiere pe un stâlp de curent electric își facuse cuibul o barză. Aici copiii au putut întâlni o familie de berze. Copiii au observat înfățișarea berzelor adulte, modul de hrănire al puilor, locul unde trăiesc și se hrănesc berzele. Foarte curioși au pus multe întrebări care și-au găsit și răspunsuri: Unde sunt puii?; Puii nu cad de la așa înălțime?; Cine stă cu ei în timp ce bărzoiul le aduce mâncare?; Unde se adăpostesc când plouă? Discuțiile despre berze au continuat și pe drumul spre Aiud.

Ajunși la muzeu ne-am mirat de numărul mare de vizitatori. Pentru început am admirat lucrările expoziției naționale “Ziua Păsărilor”, unde copiii și-au găsit și lucrările trimise de ei la concurs. Conduși de un ghid al muzeului am pășit cu emoție prin camerele muzeului. Copiii au observat modele de pietre, țurțuri dar, exponatele legate de păsări, animale, fluturi i-au determinat să pună multe întrebări.

Pentru a putea observa cât mai bine cele două păsări ne-am organizat în jurul vitrinei unde erau expuse cele două păsări împăiate. Astfel, am aflat multe lucruri despre locul în care trăiesc, hrana, adăpostul și foloasele aduse omului.

După vizita la muzeu am fost invitați la cofetăria bunicii Beatricei din Aiud. Copiii au servit un suc și o prăjitură după preferințe. Excursia s-a încheiat după ce fiecare copil a primit un « suvenir », aparat de făcut baloane de săpun. Această activitate a fost un succes, exprimându-ne dorința de a mai merge în excursie.

EVALUARE: convorbire, albumul excursiei, concurs de cunoștințe, expoziție de desene, machetă.

Bibliografie:

- S.Breben și colaboratorii – Cunoașterea mediului – Ghid pentru învățământul preșcolar – Ed. Radical, 2001
- Lazăr Viorel, “Educație – Om - Natură”, Craiova, Editura Genessa, 2003.

15. VALORIZAREA ABILITĂȚILOR PRACTICE LA COPII ÎN ACTIVITĂȚI ECO-ȘTIINȚIFICE

*Prof-Boncea Niculina Maria
Grădinița cu program prelungit „Zâna Zorilor”
Cluj-Napoca, jud Cluj*

a.DENUMIREA ACTIVITĂȚII:

VALORIZAREA ABILITĂȚILOR PRACTICE LA COPII ÎN ACTIVITĂȚI ECO-ȘTIINȚIFICE

Motto: „Iată ce pot face două mâini dibace”

b. MIJLOC DE REALIZARE: Acțiune de ecologizare, atelier de creație și expoziție/paradă

c.LOCUL DESFĂȘURĂRII: Locația grădiniței și împrejurimile acesteia

d.SCOPUL: Cunoașterea și înțelegerea unor comportamente și acțiuni care determină păstrarea lumii vii prin stimularea motivației pentru protecția naturii și formarea comportamentului științific și ecologic adecvat, derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător și atelier de valorizare abilităților eco-practice

e.OBIECTIVE:

- 1.Cunoașterea și aplicarea normelor de comportare specifice asigurării echilibrului naturii și adoptarea unei atitudini de prietenie și respect față de aceasta prin formarea unei atitudini dezaprobatore față de cei care încalcă aceste norme;
- 2.Stimularea copiilor în desfășurarea unor activități cu caracter experimental și demonstrativ, prin care să contribuie la păstrarea sănătății lor și a unui mediu natural curat;

3. Acordarea șansei preșcolarilor de-a fi parteneri în luarea unor decizii;
4. Sesizarea importanței mediului natural în viața omului înțelegând necesitatea protecției lui;
5. Cunoașterea regulilor de minimă protecție a naturii;

f. PARTENERI:

1. Comitetul de părinți/
2. Părinții
3. Comunitatea

g. BENEFICIARI:

1. Număr beneficiari direcți : copiii, cadrele didactice,
2. Număr beneficiari indirecti : părinți, comunitatea și restul membrilor familiilor

h. ARGUMENT/MOTIVAȚIE:

Pornind de la ideea că natura este „tot ceea ce ne înconjoară”, alături de copii am aflat, prin joc, ecologizare și atelier de creație expoziție că natura și tehnica este mult mai mult de atât. Natura este infinită, iar prin „infinită” ajung să spun că este ca o scenă care își așteaptă artiștii. Aici omul având rolul principal, poate influența, prin activitățile lui, atât în mod pozitiv, dar și negativ. De cele mai multe ori dezvoltarea societății a dus la situații dezastruoase în echilibrul natural și de aceea s-a impus adunarea unor exemple pozitive sub forma unui atelier eco-stiințific.

Cu această ocazie s-a accentuat faptul că educația științifică și cea cu privire la mediu înconjurător trebuie să dezvolte la nivelul întregii lumi printr-o atitudine pozitivă, o atitudine de responsabilitate în folosirea resurselor tehnice și naturale. În acest scop educația timpurie are un rol foarte important în educarea copilului preșcolar, căruia trebuie să i se insuflă o gândire științifică și ecologică pozitivă, iar educația în acest sens trebuie să continue pe tot parcursul vieții.

Educatoarea trebuie să-i învețe și să-i sensibilizeze pe copii cu privire la frumusețile naturii și mediul înconjurător, dar și cu privire la descoperirile științifice, dezvoltându-le gustul de a descoperi adevărurile care se petrec în jurul lor. Dacă educatoarea are tact și dăruire acest lucru devine firescul activității și face parte integrată din activitatea copilului, DAR familia și restul comunității trebuie să susțină tot ceea ce se întâmplă aici..., astfel încât realizarea unei acțiuni științifice să meargă mână în mână cu acțiunile ecocivice, iar reuniunea celor două se poate face sub forma unei expoziții cu lucrări, acest mod de manifestare devenind un mod de a fi.

Această acțiune a pornit de la descoperirea naturii și tehnicii prin activități de cunoașterea mediului, prin ecologizare și creație, dezvoltându-li-se sensibilizarea fiecărui copil în așa fel încât să se simtă direct implicat în această activitate deosebită, pentru a-i crea un sentiment de responsabilitate și voința de a acționa personal în situații de învățare prin descoperire nature, tehnicii și științei. Pentru a fi eficientă, educația științifică trebuie intersectată cu cea din sfera protecției mediului, astfel încât pe ansamblul ei, EDUCAȚIA să fie cuprinsă într-un sistem unitar care să se adreseze copiilor.

i. SCRISOARE DE INTENTIE :**STIMAȚI PĂRINȚI ȘI PARTENERI,**

Este important ca noi, cei ce avem misiunea de a-i educa pe cei mici, să avem o *conștiință științifică și ecologică bine conturată*, pentru ca acțiunile pe care le desfășurăm să fie eficiente și credibile în fața copiilor, de aceea activitățile pe care le –am desfășurat au cuprins realizarea unui set de produse, jucării, materiale pentru a realiza cât este de important să reciclăm, să re folosim și să dăm o altă utilitate lucrurilor pe care altă dată le-am fi aruncat.

Așadar, vă invităm să vizitați expoziția și parada noastră cu materiale din reciclabile pe care o puteți vedea la sediul instituției noastre și de unde puteți achiziționa o serie de produse.

Vă așteptam cu drag !

j. IMPACTUL EDUCATIV AL PROIECTULUI / ACTIUNII:

Învățându-i pe copii și arătându-le să iubească natura nu numai că le dăm o îndrumare nouă, pentru mintea și sufletul lor, dar le și oferim posibilitatea de a cunoaște că și PLANETA este ca o ființă și că poate fi sărbătorită și că ceea ce pare neînsuflețit, o piatră, apă, munți, iarbă, etc, poate avea influență asupra omului, iar strategiile prin care copiii vor putea să cunoască mijlocit sau nemijlocit mediul natural reflectă curiozitatea manifestată de copii în cadrul activităților care au la bază cunoașterea și descoperirea mediului înconjurător, dar și a mediului artificial, și care i-a determinat să pătrundă în tainele naturii și științei, să deslușească misterele acestora și totodată să sesizeze interdependența și cauzalitatea fenomenelor, ei învățând

să exploreze lumea înconjurătoare, să o analizeze, să pună întrebări și să-și exprime opinii și stări sufletești, prin crearea de convingeri și conduite necesare în conservarea naturii și a mediului înconjurător, în acord cu evoluția științei și tehnicii.

Rezolvarea unei situații problematice, prin găsirea unei game cât mai largi de soluții cum ar fi de exemplu crearea unor obiecte din ceea ce altă dată am fi aruncat și realizarea unei expoziții cu lucrările copiilor implicați în acest tip de activitate și nu numai a fost un foarte mare beneficiu. Nu trebuie omis faptul că în cadrul acestor activități s-a rezolvat și un punct important specificul ecologizării-crearea de jucării ceea ce impulsionază preșcolarul să acționeze și reacționeze cu plăcere și din proprie inițiativă în realizarea problemei cu care se „confruntă”. Experiența acestor ne-a demonstrat și acum că jocul eco-științific, fie ca acțiune de ecologizare sau atelier de creație prin sarcina lui, permite reluarea, într-o formă mai dinamică și atractivă a cunoștințelor predate în cadru formal, ceea ce favorizează repetarea și, în final fixarea acestora, iar descoperirea naturii și tehnicii se face astfel într-un mod personal, fapt care va marca existența cunoștințelor ca fiind permanente și personale.

Am pornit în realizarea acestui deziderat de la faptul că și personajele preferate protejează natura, astfel încât cel mai potrivit pentru sufletul unui copil este ca eroul lui, personajul preferat să ia atitudine și să reacționeze în consecință: SĂ EXPERIMENTEZE ȘI PROTEJEZE NATURA !

Aceste lucruri învățate de micii preșcolari îi vor călăuzi ca un imn pe tot parcursul vieții, iar NOI cei care răspundem de formarea lor nu trebuie să uităm că ceea ce vom semăna aceea vom și culege! Și exemplul personal se demonstrează prin atitudine, fapte și abia mai apoi vorbe.

....Si am urma exemplul lui MUTULICĂ...

*Sunt piticul Mutulică,
De beau apă dintr-o sticlă
Nu o arunc în pădurea mare,
Ci o duc la reciclare.*

În acest sens activitățile educației eco-științifice trebuie să se într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze dar și opțiunile fiecăruia.

desfășoare inițiativele,

MOTTO-UL TRANSMIS PĂRINȚILOR ȘI PARTENERILOR A FOST:

„Reciclează tot ceea ce altă dată ai fi aruncat, ai grijă să-i înveți pe copiii tăi să protejeze natura, să transforme, să adune gunoaiile selectiv și fă-ți din asta un crez în viață pentru ca, ei să îl adopte ca REGULĂ...”

POZE DIN ACTIVITĂȚI

Adunăm...

TRANSFORMĂM...

REUNIM IN EXPOZIȚIE

LA CARNAVAL PLECĂM...de munca noastră să ne bucurăm!